

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Gebetbuch für die neue Synagoge in Berlin

Berlin, 1909

Gottesdienst für die Festtage 1) Pesachfest, 2) Wochenfest, 3) Hüttenfest,
4) Schlussfest

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-2865](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-2865)

Gottesdienst für die Festtage.

- 1) Pessachfest.
 - 2) Wochenfest (שִׁבְעוֹת).
 - 3) Hüttenfest (סֻכּוֹת).
 - 4) Schlußfest (שְׁמִינִי עֶצְרַת וּשְׂמֵחַת תּוֹרָה).
-

Gesellschaft für die Geschichte

Universitäts-
bibliothek

Inventarnr.

96002246

תפלת מנחה לזרב יום טוב.

Das Einleitungsgebet מ-טו ע. 2.

(Ist der Tag vor dem ersten Tage des Pessachfestes oder dem ersten Tage des Wochenfestes ein Sabbath, so folgt das Minchahgebet für den Sabaath ע. 188; sonst s. ע. 91.)

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:

אשרי העם שקבכה לו אשרי העם שיי אלהיו:

(קמה) תהלה לך. ארוממה אלהי המלך ואברכה
שמה לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמה לעולם
ועד: גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור
לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הוהך
ודברי נפלאתיך אשיחה: ויעוזו נוראתיך יאמרו וגדלתך
אספרנה: וקר רב טובך יביעו ועדקתך ירננו: חנון
ורחום יהוה ארך אפים וגדל חסד: טוב יהוה לכל

Minchahgebet für den Vorabend des Festes.

(Ist der Tag vor dem ersten Tage des Pessachfestes oder dem ersten Tage des Wochenfestes ein Sabbath, so folgt das Minchahgebet für den Sabbath ע. 188; sonst s. ע. 91.)

אשרי Heil denen, die in Deinem Hause weilen, Dich preisen immerdar! Heil dem Volke, dem also beschieden! Heil dem Volke, dessen Gott der Ewige ist!

תהלה (Ps. 145.) Loblied von David. Ich will Dich erheben, mein Gott und Herr, Deinen Namen preisen immer und ewig. An jedem Tage will ich Dich preisen und rühmen Deinen Namen immer und ewig. Groß ist der Ewige und hoch gepriesen, und unergründlich seine Größe. Ein Geschlecht rühmet dem anderen Deine Werke, und Deine mächtigen Taten verkünden sie. Auch ich will von dem Glanze und dem Ruhme Deiner Herrlichkeit, von Deinen Wundertaten will ich reden. Sie sprechen von der Macht Deiner Erhabenheit, und ich verkünde Deine Größe. Den Ruhm Deiner großen Güte verkünden sie und ob Deiner Gerechtigkeit jubeln sie. Gnädig und barmherzig ist der Ewige,

וּרְחַמָּו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו: יוֹרוּךְ יְהוָה כָּל-מַעֲשֵׂיךָ וְחַסִּדֶיךָ
 יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יִאמְרוּ וּגְבוּרַתְךָ יִבְרָאוּ: לְהוֹדִיעַ
 לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ
 מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים וּמַמְשִׁלְתְּךָ בְּכָל-דּוֹר נָרַד: סוּמָה יְהוָה
 לְכָל-הַנְּפֹלִים וְזוֹקֵף לְכָל-הַכְּפוּסִים: עֵינֵי-כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ
 וְאַתָּה נוֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתַח אֶת-יְדֶיךָ
 וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רְצוֹן: צַדִּיק יְהוָה בְּכָל-דַּרְכָּיו וְחָסִיד
 בְּכָל-מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְהוָה לְכָל-קֹדְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
 בְּאַמֶּת: רְצוֹן-יִרְאֵוּ יַעֲשֶׂה וְאֶת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
 שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת-כָּל-אֲהָבָיו וְאֶת כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:
 תְּהַלֵּל יְהוָה יְדָבָר פִּי וַיְבָרֶךְ בְּכָל-בֶּשֶׂר שֵׁם קֹדֶשׁוֹ לְעוֹלָם
 וָעַד: וְאַנְחֵנוּ נְבָרֶךְ יְיָ מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

langmütig und von großer Huld. Gütig ist der Ewige gegen
 Alle, und sein Erbarmen waltet über alle seine Geschöpfe. Dich,
 Ewiger, preisen alle Deine Werke, und Deine Frommen loben
 Dich. Von der Herrlichkeit Deines Reiches sprechen sie, von
 Deiner Allmacht reden sie, um den Menschenkindern Deine
 mächtigen Thaten kund zu tun und die Herrlichkeit Deines
 Reiches. Dein Reich ist das Reich aller Ewigkeiten und
 Deine Herrschaft in jeglichem Geschlechte. Der Ewige stücket
 die Fallenden und richtet auf die Gebeugten. Aller Augen
 harren auf Dich und Du gibst ihnen Speise zur rechten Zeit.
 Du öffnest Deine Hand und sättigest alles Lebende aus Deiner
 Gnaden Fülle. Gerecht ist der Ewige auf allen seinen Wegen
 und huldvoll in allen seinen Werken. Nahe ist der Ewige
 Allen, die ihn anrufen, Allen, die ihn anrufen in Wahrhaftig-
 keit. Den Gottesfürchtigen willfahret er, höret ihr Flehen
 und hilft ihnen. Gott hütet, die ihn lieben, die Frevler aber
 vernichtet er. Das Lob des Herrn verkünde mein Mund,
 und alles Fleisch preise seinen heiligen Namen ewiglich! Wir
 Alle loben Gott von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah!

(Gemeinde erhebt sich.)

אַדְנֵי שְׁפֹתַי תִּפְתָּח וּפִי יגִיד תְּהִלָּתְךָ:

(Der Vorbeter beginnt laut und die Gemeinde betet leise mit.)

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
 אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקַנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
 אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה:
 מִלְּךָ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגֹן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְגֹן אַבְרָהָם:
 אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחְיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
 מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַטַּל וְהַגֶּשֶׁם. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד
 מַחְיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים
 וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי. מִי כְמוֹךָ
 בְּעַל גִּבּוֹרוֹת וּמִי דוֹמֵה לָךְ מִלְּךָ מֵמִית וּמַחְיָה וּמְצַמִּיחַ
 יְשׁוּעָה. וְנִיאָמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחְיָה
 הַמֵּתִים:

Herr, öffne meine Lippen, daß mein Mund Dein
 Lob verkünde!

Gepriesen seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott
 unserer Väter Abraham, Isaac und Jakob, großer, mächtiger
 und erhabener Gott! Du spendest reiche Gnade und waldest
 liebevoll; Du gedenkest der Väter Frömmigkeit und bleibest ihr
 gnadenvoller Erlöser für alle Zeit um Deines Namens willen.
 Herr, unser Beistand und unser Schild. Gepriesen seist Du
 Ewiger, Schild Abrahams!

Du bist mächtig, o Herr, und verleihst uns in der
 Fülle Deines Heiles ewiges Leben. Du gebietest über Wind,
 über Tau und Regen. Du erhältst die Lebenden in Gnade
 und nimmst auf in Vaterhuld die Hingeschiedenen, stütze die
 Fallenden, heilest die Kranken, befreiest die Gefesselten und
 bewährest Deine Treue denen, die im Staube ruhen. Wer ist
 wie Du, Allmächtiger? und wer gleichet Dir, der Du waldest
 über Leben und Tod und Heil hervorsprießen lässest? Wir
 vertrauen auf Deine Verheißung ewigen Lebens. Gepriesen
 seist Du, Ewiger, Quell ewigen Lebens!

חבלה כנחה לערב יום טוב

נְקַדֵּשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָם בְּשֵׁם שְׁמִקְדֵיּוּשִׁים אוֹתוֹ בְּשֵׁמִי (Vorb.)

מְרוֹם בְּכַתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: (Gem.)

לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ: (Vorb.)

בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ: (Gem.)

וְדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ בְּכַתוּב לֵאמֹר: (Vorb.)

יְמִלְךָ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְרַד וְרַד הַלְלוּנָהּ: (Gem.)

לְדוֹר וְדוֹר נְגִיד גְּדֻלָּתְךָ וְלַגְּצַח נְצַחִים קִדְשָׁתְךָ נְקַדִּישׁ (Vorb.)

וְשִׁבַּחְךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד בִּי אֵל מְלֶךְ גְּדוֹל

וְקְדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

(Wer allein betet.)

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשְׁמֶךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ

מְלֶךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

נְקַדֵּשׁ Lasset uns heiligen den Namen Gottes, der in erhabener Höhe thronet, mit den Worten des Propheten:

קְדוֹשׁ Heilig, heilig, heilig ist der Herr der Heerscharen! die ganze Erde ist voll seiner Herrlichkeit.

לְעַמְתָּם Und alle Wesen rufen einander zu:

בְּרוּךְ Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes aller Orten!

וּבְדַבְרֵי Und mit dem heiligen Psalmworte rufen wir:

יְמִלְךָ Der Ewige regieret immerdar, dein Gott, Zion, von Geschlecht zu Geschlecht. Hallelujah!

לְדוֹר Von Geschlecht zu Geschlecht verkünden wir Deine Größe und durch alle Zeiten bekennen wir Deine Heiligkeit; Dein Preis weiche nie aus unserem Munde, großer und heiliger Gott! Gepriesen seist Du, Ewiger, heiliger Gott!

(Wer allein betet.)

אֲתָּה Heilig bist Du, und heilig ist Dein Name, und die Frommen preisen Dich an jedem Tage. Gepriesen seist Du, Ewiger, heiliger Gott!

אָתָּה חוֹנֵן לְאָדָם בְּעֵת וּמְלַמֵּד לְאֲנוּשׁ בִּינָה : חָנּוּן
מֵאַתָּה בָּעֵת בִּינָה וְהַשְׁכֵּל . בְּרוּךְ אַתָּה יי חוֹנֵן הַבְּעֵת :
הַשִּׁיבֵנו אָבִינוּ לְתוֹרָתְךָ וְקִרְבָּנוּ מִלְּבָנוּ לְעִבּוּדְךָ
וְהַחֲוִירְנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ . בְּרוּךְ אַתָּה יי הַרוֹצֵה
בְּתַשׁוּבָה :

סְלַח-לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטְאָנוּ מְחַל-לָנוּ מִלְּבָנוּ כִּי
פָשַׁעְנוּ כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אַתָּה . בְּרוּךְ אַתָּה יי חַנוּן הַמְּרַבֵּה
לְסְלוּחַ :

רֵאה בְּעֵינֵינוּ וּרִיבָה רִיבָנוּ וּנְאַלְנוּ מִהַרְרָה לְמַעַן שְׁמֹךְ
כִּי גּוֹאֵל חֹק אַתָּה . בְּרוּךְ אַתָּה יי גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל :
רַפְּאֵנוּ יי וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנו וְנִשְׁעָה כִּי תִהְלַתְנוּ אַתָּה .

Du hast den Menschen begnadet mit Erkenntnis und den Sterblichen mit Einsicht. Verleihe auch uns in Deiner Guld Erkenntnis, Weisheit und Einsicht. Gepriesen seist Du, Ewiger, Urquell der Weisheit!

Führe uns, o Vater, in Deiner Lehre, daß wir Deinem Dienste, o Herr, uns weihen und bußfertig zu Dir zurückkehren. Gepriesen seist Du, Ewiger, der Du an der Buße Gefallen hast!

Verzeihe uns, unser Vater! wir haben gesündigt; vergib uns, o Herr! wir haben gefehlt, denn bei Dir ist Langmut und Verzeihung. Gepriesen seist Du, Ewiger, der Du reich bist an Gnade und Vergebung!

Sieh herab auf unsere Not, halte fern von uns Streit und Anfeindung und befreie uns von jedem Drucke; denn ein mächtiger Erlöser bist Du. Gepriesen seist Du, Ewiger, Erlöser Israels!

Sende Genesung den Kranken, Hilfe den Bedrängten, Du, o Gott, dessen Ruhm wir verkünden! Und wo Leid und

וְהֶעֱלָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל־מְכוּתֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ רֹפֵא
גֵּאֲמֹן וְרַחֲמָן אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי רֹפֵא חוֹלִים:

בָּרַךְ עָלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־
מִינֵי תְבוּאָתֶיהָ לְטוֹבָה וְתֵן טַל וּמָטָר לְבִרְכָה עַל פְּנֵי
הָאָדָמָה וְשַׁבְּעֵנוּ מִטּוֹבָךָ וּבָרַךְ שְׁנָתָנוּ בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת.
בָּרוּךְ אַתָּה יי מְבָרַךְ הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתָנוּ וְשֵׂא גַם לְהוֹשִׁיעֵנו
בְּאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ. בָּרוּךְ אַתָּה יי מוֹשִׁיעַ עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל:

הוֹשִׁיבָה שׁוֹפְטֵי צְדָק וְיוֹעֲצֵי שְׁלוֹם וְחָסֵר מִמֶּנּוּ יִגּוֹן
וְאֲנַחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יי לְבִדָּךְ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים
וְצִדְקָנוּ בְּמִשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה
וּמִשְׁפָּט:

Schmerz uns beuget, sei Du uns nahe mit Deinem Beistand;
denn bei Dir allein ist Erbarmen und Hilfe. Gepriesen seist
Du, Ewiger, der Du die Kranken heilest!

בֵּרַךְ Segne, Ewiger, unser Gott, dieses Jahr, daß es uns
reichen Ertrag bringe zu unserem Heile! Sende Tau und
Regen dem Erdboden, daß wir Deines Segens genießen!
Möge dieses Jahr zu den fruchtbaren Jahren zählen! Gepriesen
seist Du, Ewiger, der seinen Segen verleihet jeglichem Jahre!

תִּקַּע Laß aller Orten den Jubelruf unserer Befreiung er-
tönen, und wo noch Gewalt uns bedrückt, da erhebe das Banner
zu unserer Hilfe! Gepriesen seist Du, Ewiger, Hort und
Beistand Israels!

הוֹשִׁיבָה Laß Recht und Gerechtigkeit walten auf Erden, Liebe
und Friedfertigkeit überall herrschen, daß Kummer und Kränkung
schwinde und jedem Unterdrückten Recht werde. Gepriesen seist
Du, Ewiger, Herr des Rechts!

על-הצדיקים ועל-החסידים ועל-זקני עמך בית
 ישראל ועל פליטת סופריהם ועל גרי הצדק ועלינו
 יהמו רחמיה יי אלהינו ותן שכר טוב לכל הבוטחים
 בשמך באמת ושים חלקנו עמיהם לעולם ולא גבוש כר
 בך בטחנו. ברוך אתה יי משען ומבטח לצדיקים:

ולירושלים עירך רחמים תשיב ותחון אתה באשר
 דברת. ברוך אתה יי הבחר בירושלים:

את-צמח עבדיך תצמיח וקרננו תרום בישועתך כי
 לישועתך קונו כל-היום. ברוך אתה יי מצמיח קרן
 ישועה:

שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל
 ברחמים וברצון את-תפלתנו כי אל שומע תפלות
 ותחנונים אתה. ומלפניך מלכנו ריקם אל-תשיבנו. כי

על Deine Liebe möge walten über die Gerechten, über
 die Frommen und Weisen Israels, über uns und die Tugend=
 haften aller Völker. Schenke Allen Heil, die auf Deinen Namen
 in Wahrheit vertrauen. Möge unser Teil dem ihrigen gleich
 sein, auf daß wir in unserer Zuversicht zu Dir nicht beschämt
 werden. Gepriesen seist Du, Ewiger, Stütze und Zuversicht
 aller Gerechten!

ולירושלים Gedenke erbarmungsvoll Jerusalems, von dannen
 Dein Wort der Wahrheit ausgegangen. Gepriesen seist Du,
 Ewiger, der Jerusalem erkoren!

אז Laß, o Herr, uns den Keim des Heils aufsprießen,
 denn auf Dein Heil hoffen wir. Gepriesen seist Du, Ewiger,
 der Du die Macht des Heils erwachsen lässest!

שמע Erhöre unser Gebet, Ewiger, unser Gott! sei mild
 und erbarmungsvoll gegen uns. Nimm wohlgefällig auf unser
 Flehen, und laß uns, o Herr, nicht leer von Dir gehen. Denn

אָתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל וְתִפְלַת כָּל־פֶּה בְּרַחֲמִים.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל. וְתִפְלַתְּם תִּקְבַּל
בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ.

(Für die Halbfieiertage:)

(אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיִבֵּא וְיִגִּיעַ וְיִשְׁקַד וְיִזְכֵּר וְזִכְרוֹנֵנוּ
וְיִשְׁקַד וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן כָּל־עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפָלְטָה
לְטוֹבָה לְחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחַמִּים לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם בְּיוֹם

למסח חג המצות | לסכות חג הסוכות

הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וְיִשְׁקַדְנוּ בּוֹ לְכַרְבָּה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ
לְחַיִּים. וּבְדַבַּר יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים חַיִּים וְחַנּוּן וְרַחֲמֵי גְּדוּלְתוֹ וְהוֹשִׁיעֵנוּ.
כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שְׂאוֹתֶךָ קְבוֹרֶךָ בְּיַרְאֵה גֵּעֲבוֹר:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

Du, allgütiger Vater, nimmst gnädig auf jegliches Gebet, das aus andächtiger Seele zu Dir emporsteiget. Gepriesen seist Du Ewiger, der Du das Gebet erhörst!

ראה Sieh gnädig nieder auf Dein Volk Israel, nimm sein Gebet huldvoll auf, daß Dir stets wohlgefalle der Dienst Deines Volkes Israel.

(Für die Halbfieiertage:)

(אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! וּבִלְבָבֶיךָ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאֱלֹהֵי כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאֱלֹהֵי כָּל־פֶּה בְּרַחֲמִים וְחַנּוּן וְרַחֲמֵי גְּדוּלְתוֹ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְיִשְׁקַדְנוּ וְיִזְכֵּר וְזִכְרוֹנֵנוּ וְיִשְׁקַד וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן כָּל־עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפָלְטָה לְטוֹבָה לְחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחַמִּים לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם בְּיוֹם הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וְיִשְׁקַדְנוּ בּוֹ לְכַרְבָּה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים חַיִּים וְחַנּוּן וְרַחֲמֵי גְּדוּלְתוֹ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.)

Beßachfeste | Hüttenfeste.

Fördere unser Wohl und spende uns Deinen Segen; denn zu Dir, Allgnädiger, schauen wir in Zuversicht empor.)

ברוך Gepriesen seist Du, Ewiger, dem allein wir in Ehrfurcht dienen!

מודים Dankend bekennen wir vor Dir, daß Du, Ewiger, unser Gott bist und der Gott unserer Väter, der Hort unseres

אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מִיָּנִי יִשְׁעֵנו אִתָּהּ הוּא לְרוֹר
 וְדוֹר. גְּדוּדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ
 וְעַל גְּשֻׁמּוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל גְּסִיָּה שֶׁבְּכָל־יוֹם עֲמָנוּ
 וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עָרַב וּבִקְרָא וְצַהֲרִים.
 הַטּוֹב בִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמְרַחֵם בִּי לֹא־תִמּוּ חַסְדֶּיךָ
 מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ: וְעַל־כָּל־מַעֲלָוֹת וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֵךָ מִלִּבְנוֹ
 תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וַיְהִלְלוּ אֶת־
 שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעִזְרַתָּנוּ סֵלָה. בָּרוּךְ אַתָּה
 יי הטוב שְׁמֶךָ וְלָךְ גְּאֻה לְהוֹדוֹת:

שְׁלוֹם רַב עַל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ תְּשִׁים לְעוֹלָם. בִּי אַתָּה
 הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת־
 עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה
 יי הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

Lebens, der Schild unseres Heiles. Von Geschlecht zu Geschlecht verkünden wir Deinen Ruhm und danken Dir für unser Leben, das in Deine Hand gegeben ist, für unsere Seelen, die Deiner Huld befohlen sind, und für Deine Liebe und Deine Wohlthaten, die Du uns an jedem Tage und zu jeder Stunde erweist. Allgütiger! Deine Liebe ist ohne Ende; Allerbarmer! Dein Erbarmen höret nicht auf. Immerdar hoffen wir auf Dich. Für alle diese Wohlthaten sei Dein Name, Herr, gepriesen und verherrlicht immer und ewig! Möge alles Lebende Dich bekennen und preisen Deinen Namen in Wahrheit, Allmächtiger, unser Hort und unser Beistand! Gepriesen seist Du, Ewiger, dem Lob und Dank gebühret!

שְׁלוֹם Fülle des Friedens wollest Du Deinem Volke Israel verleihen für alle Zeit, denn Du bist der Herr alles Friedens, und so möge es Dir gefallen, zu segnen Dein Volk Israel zu jeder Zeit und zu jeder Stunde mit Deinem Frieden. Gepriesen seist Du, Ewiger, der dein Volk Israel mit dem Segen des Friedens begnadet!

(Stilles Gebet.)

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מַרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי
 גַּפְשֵׁי תֹדֵם וְנַפְשֵׁי בְּעַפָּר לְכֹל תַּהֲיֶיהָ. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרַתְךָ
 וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף גַּפְשֵׁי וְכֹל הַחַוְשָׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה
 הַפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחְשַׁבָתָם: לְמַעַן יַחְלִצוּן יְרִידֶיךָ
 הַוְשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמַר־יִפִּי וְהַגִּיוֹן לִבִּי
 לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְנֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה
 שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

(ס. 73.) קדיש שלם

(Stilles Gebet.)

Mein Gott, bewahre meine Zunge vor Bösem und
 meine Lippen vor Reden des Trugs! Laß mich gegen meine
 Lästerer in Geduld schweigen und stets in Demut wandeln.
 Erschließe meinen Sinn Deiner Lehre, daß ich Deine Gebote
 eifrig erfülle. Den Ratschluß aller derer, die auf Böses finnen
 vereitle um Deiner Heiligkeit willen, damit diejenigen geschützt
 seien, die Dich lieben in Treue. Mögen wohlgefällig sein die
 Worte meines Mundes und das Sinnen meines Herzens Dir,
 mein Gott, mein Hort und mein Erlöser! — Der Frieden
 stiftet in seinen Höhen, lasse Frieden walten über uns und über
 ganz Israel! Amen!

תפלת מעריב ליום טוב.
Abendgebet für die Festtage.

Eingangsgebet zum Pessachfeste.

(Rabbiner.)

EWIGER, unser Gott, Du hast das Pessachfest eingesetzt, das Fest unserer Befreiung. Wie Dein Frühlingshauch, o Gott, die Natur verjünet, so hast Du auch einstmals Israel in diesen Tagen neu belebet, es aus schwerem Drucke zur Freiheit geführt. Segne auch uns das beginnende Fest, laß Deinen Geist, den Geist der Gerechtigkeit und der Liebe einziehen in uns und in die ganze Menschheit, daß wir, insgesamt der Segnungen der Freiheit und des Rechtes theilhaft, gemeinsam Dein Walten verehren. Amen!

Eingangsgebet zum siebenten Tage des Pessachfestes.

(Rabbiner.)

EWIGER, unser Gott, das Pessachfest rufet uns wieder zu andächtiger Feier in Dein Heiligtum. Die Erinnerung an die wunderbare Erlösung aus der egyptischen Knechtschaft hat unsere Väter aufrecht erhalten in der schweren Zeit des Druckes, und der innige Dank für Deine väterliche Huld erlischt nicht in unseren Herzen. Du warst, Du bist unser Hort und Erlöser von Geschlecht zu Geschlecht. So oft Gefahr unsere Väter bedrohte, warst Du, o Gott, mit Deiner Hilfe ihnen nahe. Sei auch fürder, himmlischer Vater, unser Führer durch die Fluten und Drangsale des Lebens. Wende, o Gott, Deine Huld uns zu und laß auf der ganzen Erde walten Liebe und Gerechtigkeit, auf daß Du als der Eine Herr der Welt erkannt werdest. Amen!

Eingangsgebet zum Wochenfeste.

(Rabbiner.)

EWIGER, unser Gott, Du hast eingesetzt das Wochenfest, das Fest der Gesetzgebung. Du stelltest Dein Zeugnis auf in Jakob und machtest kund Deine Lehre in Israel, Du offenbartest die heiligen Gebote deines Willens zu unserer Veredlung.

und Beseligung. Deine Lehre ist und bleibet uns die Leuchte des Geistes und die Anleitung zum ewigen Leben. Mehr und mehr ist die Wahrheit dieser Lehre unter den Völkern der Erde erkannt worden. Möge, o Gott, Dein Wort immer tiefer uns und alle Menschen durchdringen, auf daß Alle vereint Deinen Namen preisen. Amen!

Singangsgebet zum Hüttenfeste.

(Rabbiner.)

Ewiger, unser Gott, Du hast eingesetzt das Hüttenfest, das Fest der Erntefreude. Die Erde hat ihren Ertrag uns gespendet; Deine Gnade hat uns den Segen der Ernte bereitet, Deine Liebe ist allen Deinen Kindern zugewendet. Du hast einst die Väter geführt durch die Wüste und in ihren Hütten sie geschützt. Und so mögest Du auch uns Schutz und Schirm sein auf unserer Wallfahrt durch das Leben. Gib uns Kraft, o Gott, daß wir Deiner Gaben reinen Sinnes uns freuen, mit dankbarem Herzen die Früchte der Erde genießen und milden Herzens dem Dürftigen von unserem Segen spenden. Deine Gnade sei mit uns für und für. Amen!

Singangsgebet zum Schlußfeste.

(Rabbiner.)

Ewiger, unser Gott, wir sind heute vor Deinem Angesichte erschienen, um das Schlußfest zu feiern. Wir gehen dem Winter entgegen und suchen den Schutz des Hauses auf, das wir Deiner Obhut empfehlen. Die Tage der Weihe, die Du eingesetzt, neigen sich ihrem Ende zu; Deine Huld hat für unsere leibliche Wohlfahrt den Segen der Ernte bereitet, und durch unsere Erhebung zu Dir haben wir auch für unser inneres Leben Kraft und Beseligung gewonnen. Und wie Dein Gottesodem in der nunmehr stiller werdenden Natur die verborgenen Keime zu neuem Leben vorbereitet, so wollest Du, o Herr, auch in uns die heilige Saat Deines Wortes zu einem Lebensbaume erwachsen lassen, an dessen Früchten wir uns laben, in dessen Schatten wir beseligt ruhen. Amen!

(Wenn der erste Tag des Festes ein Sabbath ist:)

(צב) מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהַדוֹת לְיְי וּלְאָמֹר
 לְשִׁמְךָ עֲלִיּוֹן: לְהַגִּיד בְּבִקְרַח חֲסִדֶּךָ וְיִאֱמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת:
 עַל־יַעֲשׂוֹר וְעַל־נִבְלָל עַל־יְהִיּוֹן בְּכַנּוֹר: כִּי שִׁמְחָתָנִי יְי
 בְּפַעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרַגֵּן: מִה־נִּדְלוּ מַעֲשֵׂיךָ יְי מְאֹד
 עֲמָקוֹ מִחֲשֻׁבְתֶּיךָ: אִישׁ בְּעַר לֹא יָדַע וּכְסִיל לֹא־יִבִין אֶת־
 זֹאת: בְּפֶרֶחַ רְשָׁעִים כָּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיָצוּ כָּל־פְּעָלֵי אֲוֹן
 לְהַשְׁמָדָם עַד־יַעַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֵלָם יְי: כִּי־הִנֵּה אֵיבֶיךָ
 יְי כִּי־הִנֵּה אֵיבֶיךָ יֵאָבְדוּ וְתִפְרְדוּ כָּל־פְּעָלֵי אֲוֹן: וְתָרַם
 כְּרָאִים קֶרְנֵי בִלְתֵי בְשִׁמּוֹן רֵעֵנָה: וּתִבְטַעֲנִי בְּשׁוֹרֵי בְּקָמִים
 עַל־י מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אֲוֹנֵי: צְדִיק בְּתִמְרוֹת יִפְרַח כְּאֶרֶז
 בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה: שְׁתוּלִים בְּבַיִת יְי בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ:
 עוֹד יִנוּכּוֹן בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יְהִיוּ: לְהַגִּיד כִּי־יִשָּׂר
 יְי צוּרֵי וְלֹא־עוֹלָתָה בּוֹ:

מוֹמֹר (Pſ. 92.) Pſalm, Lied für den Sabbathtag. — Gut iſt's, dem Ewigen zu danken und zu lobſingen Deinem Namen, Hoherhabener! zu verkünden am Morgen Deine Gnade und Deine Treue in den Nächten bei dem Zehnfait, dem Pſalter und dem Harfenklang. Denn Du erfreueſt mich, Gott, durch Dein Tun; ob der Werke Deiner Hände juble ich. Wie groß ſind Deine Werke, o Gott! wie unendlich tief Deine Gedanken! Der Unverſtändige erkennet es nicht und der Thor begreift es nicht, daß, wenn Frevler aufſprießen wie das Gras, wenn Uebeltäter aufblühen, — ſie doch getilgt werden für immerdar. Du aber, o Gott, biſt ewig erhaben. Denn Deine Feinde, Ewiger! ja Deine Feinde gehen unter; zerſtreut werden alle Uebeltäter. Mir aber erhöheſt Du das Horn, wie dem Reem; ich bin erquickt von friſchem Del. Mein Auge weidet ſich an meinen Reidern, und von den Uebeltätern, die wider mich aufſtehen, vernimmt mein Ohr mit Luſt. Der Gerechte blühet wie die Palme; wie die Ceder auf dem Libanon wächſt er empor. Gepflanzt im Hauſe des Ewigen, blühen ſie in den Höfen unſeres Gottes. Noch im Greiſenalter sproſſen ſie, ſind markig und friſch — zu verkünden, daß gerecht iſt der Ewige, mein Hort und kein Fehl an ihm.

(צג) יי מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר אף-תכון
 תבל בל-תמוט: נכון כסאך מאז מעולם אָתָה: נשאו
 נהרות יי נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים: מקלות
 מים רבים אדירים משבריים אדיר במרום יי: עדתיה
 נאמנו מאד לביתה נאונה קודש יי לארץ ימים:

(Kaddisch für Leidtragende.)

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די-ברא ברעיתה וימליך
 טלכותה בתיכון ובימיכון ובחיי דכל-בית ישראל בעגלא ובזמן
 קריב ואמרו

אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמין:
 יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה
 ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא לעלא מן כל-ברכתא ושירתא
 תשבחתא ונחמתא דאמין בעלמא ואמרו אמן:
 יהא שלמא מן-שמין וחיים עלינו ועל-כל-ישראל ואמרו אמן:
 עשה שלום במרומינו הוא יעשה שלום עלינו ועל-כל-ישראל
 ואמרו אמן:

" (Ps. 93.) Der Ewige herrschet, in Hoheit gekleidet, mit
 Macht umgürtet. Fest stehet das Erdenrund, wanket nicht. Fest
 stehet Dein Thron von jeher; von Ewigkeit bist Du. Es erheben
 die Ströme, o Herr! es erheben die Ströme ihre Stimmen, es
 erheben die Ströme ihr Tosen. Mehr als das Rauschen großer
 Gewässer, mehr als die gewaltigen Brandungen des Meeres
 ist mächtig der Ewige in der Höhe. Dein Wort ist sehr be-
 währt; Dein Haus zieret Heiligket, Ewiger, für der Zeiten Dauer.

So sei denn gepriesen und geheiligt Dein großer Name in
 aller Welt, und Dein Reich, das Reich der Liebe und der Wahrheit,
 verbreite sich über die ganze Erde bald in unseren Tagen.

Amen! Gepriesen sei dein großer Name ewiglich!

Gelobt sei der Name des Heiligen, der erhaben ist über alles Lob!
 Alle Welt preise den Herrn, den aller Welten Preis nicht erreicht. Amen
 Er sende aus des Himmels Höhen Frieden und Leben über
 uns und ganz Israel! Amen!

Er, der Frieden stiftet in seinen Höhen, lasse Frieden walten
 über uns, über ganz Israel und die gesamte Menschheit. Amen!

(Gemeinde erhebt sich.)

בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְּבָרָךְ: (Vorbeteter.)

בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרָךְ קְעוֹלָם וָעַד: (Gemeinde.)

(Stilles Gebet.)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ
מַעְרִיב עַרְבִים בְּחֶכְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה
עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־הַכְּכָבִים
בְּמִשְׁמַרְתֵּיהֶם בְּרַקִּיעַ בְּרָצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה גּוֹלֵל אוֹר
מִפְּנֵי־חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי־אוֹר.

(Vorbeteter.)

וּמַעְבִּיר יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה וּמְבַדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה
יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיִם תָּמִיד יְמִלֶךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם
וָעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעְרִיב עַרְבִים:

(Stilles Gebet.)

אֲהַבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲהַבַת. הַזֶּרֶחַ וּמִצּוֹת

ברכו Lobet Gott, den Hochgepriesenen!

ברוך Gelobt sei Gott, der Hochgepriesene, immer und ewig!

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt!
auf dessen Geheiß die Abende dämmern. Deine Weisheit waltet
in dem Wechsel der Tageszeiten und Deine ewige Schöpfermacht
in dem Wechsel der Jahre. Du hast den Gestirnen ihre Bahnen
angewiesen, daß sie unabänderlich nach Deinen ewigen Gesetzen
dahinziehen. So hast Du, Herr der Heerscharen, eingesetzt den
Tag und die Nacht, hast geschieden zwischen Licht und Finsternis.
Erhaben aber über allen Wandel und Wechsel waltest Du, o
Herr, über uns immer und ewig. Gepriesen seist Du, Ewiger,
auf dessen Geheiß die Abende dämmern.

אֲהַבַת Mit unendlicher Liebe hast du Israel begnadet und
hast uns das Licht Deiner Lehre und das Heil Deines Gesetzes

חֲסִים וּמִשְׁפָּטִים אֲתָנוּ לְפָדֶתָּ. עַל־כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂבְכָנוּ
וּבְקוֹמָנוּ נָשִׁיחַ בְּחִקְיָהּ.

(Borbeter laut.)

וְנִשְׂמַח בְּדַבְרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם
חַיֵּינוּ וְאֶרֶץ יְמֵינוּ וּבָהֶם נַהְגֶּה יוֹמָם וּלְיַלְלָהּ. וְאַהֲבָתְךָ אֶל־
תְּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. אֱהִב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

(Gemeinde erhebt sich.)

(Borbeter und Gemeinde laut.)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

(leise.)

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַת אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְךָ
הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָהּ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתְךָ וּבְלִבְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשִׂבְכְךָ וּבְקוֹמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם

kund getan. Darum seien Deine Gebote unser Sinnen und die
Worte Deiner Lehre unsere Freude Tag und Nacht, wenn wir
aufstehen und wenn wir uns niederlegen, denn sie sind unser
Leben und verlängern unsere Jahre, wenn wir sie beherzigen
immerdar. O, daß Du Deine bewährte Liebe uns nimmer
entziehst! Gepriesen seist Du, Ewiger, der in Liebe Israel geleitet!

שמע Höre Israel! der Ewige, unser Gott, ist der Eine Gott!

ברוך Gelobt sei sein Name, seine Herrlichkeit und sein
Walten immer und ewig!

ואהבת Du sollst lieben den Ewigen, deinen Gott, mit
ganzem Herzen, mit ganzer Seele und mit ganzer Kraft. Und
es sollen diese Worte, die ich dir heute gebiete, in deinem
Herzen sein. Du sollst sie einschärfen deinen Kindern und von
ihnen reden, wenn du sitzt in deinem Hause und wenn du
gehst auf dem Wege, wenn du dich niederlegst und wenn du
aufstehst. Du sollst sie binden zum Zeichen an deine Hand, und

לְאוֹת עַל־יְדֵיךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־
מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־
לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטַּר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה
וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפֹּת דְגַנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאֶבְלֹת וּשְׂבָעֶת: הַשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּח
לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה
מִטַּר וְהִיאַדְמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְכוּלָּהּ וְאֶבְדַּתֶּם מְהֵרָה מֵעַל
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי
אֱלֹהַ עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־
יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמוֹדֹתֶם אֹתָם אֶת־

sie sollen sein zum Stirnbande zwischen deinen Augen. Du sollst sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Tore!

Und es wird geschehen, wenn ihr höret auf meine Gebote, die ich euch heute gebiete, den Ewigen, euren Gott, zu lieben und ihm zu dienen mit ganzem Herzen und ganzer Seele: so werde ich den Regen eurem Lande geben zu seiner Zeit, Frühregen und Spätregen, daß du einsammelst dein Getreide und deinen Most und dein Del. Und ich werde auf deiner Flur Gras sprießen lassen für dein Vieh, und auch du wirst essen und satt werden. Hütet euch, daß nicht euer Herz betöret werde und ihr abfallet und anderen Göttern dienet und euch vor ihnen hücket! Auf daß nicht der Zorn des Ewigen wider euch entbrenne, daß er verschließe den Himmel und kein Regen sei, und der Erdboden seinen Ertrag nicht gebe, und ihr bald schwinden müßet hinweg von dem gesegneten Lande, das der Ewige euch gibt. Ihr sollet diese meine Worte eurem Herzen und eurer Seele einprägen und sie binden als Zeichen an eure Hand, und sie seien zum Stirnbande zwischen

בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִבְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ
 וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ
 יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתָּיִם
 לֵאמֹר לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדַרְתָּם
 וּנְתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכַּנָּף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
 וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם
 אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־
 אָתָּם וְזִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
 וְהָיִיתֶם קְרוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

euren Augen. Du sollst sie lehren deinen Kindern und von ihnen reden, wenn du sitzt in deinem Hause und wenn du gehst auf dem Wege, wenn du dich niederlegest und wenn du aufstehest. Du sollst sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Tore. Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer Kinder, so lange der Himmel über der Erde, in dem Lande, welches der Ewige euren Vätern zu geben verheißt hat.

Der Ewige sprach zu Moses also: Rede zu den Kindern Israels und sprich zu ihnen, daß sie sich Schaufäden machen an die Zipfel ihrer Kleider für alle Zeiten und zu den Schaufäden des Zipfels eine Schnur von himmelblauer Wolle fügen, und sie mögen euch zu Schaufäden dienen, auf daß ihr sie sehet und euch erinnert aller Gebote des Ewigen und sie tuet, und nicht wandelt in den Gelüsten eures Herzens und eurer Augen, denen ihr nachgeheth. So erinnert euch denn aller meiner Gebote und übet sie und seid heilig eurem Gotte! Ich bin der Ewige, euer Gott, der ich euch herausgeführt habe aus dem Lande Egypten, euer Gott zu sein, — ich, der Ewige, euer Gott!

אֱמֶת וְאִמוּנָה כָּל־זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאִין זְוִלְתּוֹ וְאִנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ: הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד־
 מַלְכִים מְלַכְנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הַעֲרִיצִים: הָעֹשֶׂה
 גְּדֻלוֹת עַד־אִין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד־אִין מִסְפָּר: הַשֶּׁם נִפְשָׁנוּ
 בַּחַיִּים וְלֹא־נָתַן לְמוֹט רַגְלֵנוּ: הָעֹשֶׂה גְּסִים וּמִשְׁפָּטִים
 בַּפְּרָעָה אוֹתָת וּמוֹפְתִים בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חָם. וַיִּצֵּא אֶת־
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכָם לְחֵרוֹת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בְּנֵיו בֵּין
 גִּזְרֵי יַם־סוּף:

(Vorbeter.)

וְרֵאוּ בְּנֵיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ וּמְלִכוּתוֹ בְּרָצוֹן
 הַבְּלוּ עֲלֵיהֶם מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
 רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם:

(Gemeinde.)

מִי־בְמַכָּה בְּאֵלִים יְהוָה מִי בְּמַכָּה נְאֻדָּר בַּקֹּדֶשׁ
 נוֹרָא תְהִלַּת עִשָׂה־פִּלְאָ:

אמת Wahr ist dieses Wort und bewähret. Du bist der Herr, unser Gott, und Keiner außer Dir! Uns, der Gemeinde Israel, hast Du zu allen Zeiten Deine Liebe bewiesen, hast uns erlöset aus der Hand der Gewaltigen, vom Soche der Bedrücker uns befreiet, hast durch Deine unerforschliche Macht und durch zahllose Wundertaten uns am Leben erhalten, daß unser Fuß nicht wanket. So hast Du in den Tagen der Vorzeit Pharao gedemütiget, die Macht Egyptens gebeuget, unsere Väter aus dem Lande der Knechtschaft zur Freiheit geführt und ihnen am Schilfmeer Deinen wunderbaren Beistand verliehen. Da erkannten Israels Söhne Deine Allmacht, brachten Lob und Preis dar Deinem Namen, stimmten mit Moses ein Loblied Dir an und riefen alleamt:

ט „Wer ist wie Du unter den Mächten, Ewiger? wer wie Du prangend in Heiligkeit, verherrlicht in Lobliedern, Wundertäter?“

(Vorbetet.)

מִלְכוּתְךָ רָאוּ בְּנֵיךָ בּוֹקֵעַ יָם לְפָנָי מֹשֶׁה זֶה אֱלֹהֵי עַמּוֹ
וְאָמְרוּ:

(Gemeinde.)

יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

(Vorbetet.)

וְנֹאמַר כִּי־פָדָה יְיָ אֶת־יַעֲקֹב וַיִּנְאַל מִיַּד חֹזֶק מִמֶּנּוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

חֲשִׁבֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְתַעֲמִידֵנוּ מִלְּכָנוּ לְחַיִּים
וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמְךָ וְתַקַּנְנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ
וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמֶךָ וְהַגֵּן בְּעַדְנוּ וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב
דָּבָר וְחָרֵב וְרָעַב וְיָגוֹן וּבְצֵל בְּנַפְיֶךָ תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל
שׁוֹמְרֵנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.
וְשָׁמֹר צְאִתָּנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם.

Und als sie am Meere Dein Walten sahen, priesen sie Dich als den Retter und sprachen:

„Der Ewige regieret immer und ewig.“

Und es heißt: „Der Ewige erlöset Jakob und befreit es aus der Hand des Stärkeren.“ Gepriesen seist Du, Ewiger, Erlöser Israels!

Gib, Ewiger, unser Gott, daß wir in Frieden uns niederlegen und am Morgen zu neuem Leben erwachen! Breite über uns aus die Decke Deines Friedens, daß wir durch Deinen Geist erstarken an edlem Sinne! Sei uns Schutz und Schirm gegen jede Feindseligkeit, und halte fern von uns Krankheit, Not und Kummer! Denn Du, o Herr, bist unser Hüter und Erretter, bist gnädig und erbarmungsvoll. Du hütetest unser Gehen und unser Kommen, daß es heilbringend sei alle Zeit.

וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹרֵשׁ סִבַּת
שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

(Am Sabbath.)

וּשְׁמְרוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת-הַשַּׁבָּת
לְדַרְתָּם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ הוּא
לְעֵלָם בֵּי-שְׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפֹשׁ:

(In den Synagogen Linden- und Lützowstraße wird dieser Bibelvers
nur vom Chor vortragen.)

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת-מוֹעֲדֵי יְיָ אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

יִתְגַּדַּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי-בְרָא כְרַעֲוִתָּהּ וַיְמַלִּיךְ
טַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזֶמַן
קָרִיב וְאָמְרוּ

אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלָם וּלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא:
יְתַבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלָּה
וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלְא מִן כָּל-בְּרַבְתָּא וְשִׁירְתָּא
דְּתַשְׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאָמִירָן בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

Gepriesen seist Du, Ewiger, der Du uns und ganz Israel mit
Deinem Frieden segnest!

(Am Sabbath.)

Und es sollen beobachten die Kinder Israel den
Sabbath, so daß alle ihre Geschlechter den Sabbath als ewigen
Bund feiern. „Zwischen mir und den Kindern Israel sei er ein
Zeichen ewiglich!“ Denn in sechs Tagen hat der Ewige geschaffen
Himmel und Erde und am siebenten Tage hat er geruhet.

Und Moses verkündete die Feste des Ewigen den
Kindern Israels.

(Gemeinde erhebt sich.)

אֲדַעֵי שִׁפְתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקָנָה תְּכֵלֶם וְזוֹכֵר חַסְדֵי
אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּגִיחָם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַעֵי מִחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַטַּל וְהַגֶּשֶׁם. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד
מִחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים
וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם מִי כְמוֹךָ
בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מִלֶּךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמֵּחַ
יְשׁוּעָה. וְנִאֲמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִחִיָּה
הַמֵּתִים:

Herr, öffne meine Lippen, daß mein Mund Dein Lob verkünde!

Gepriesen seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter Abraham, Isaak und Jakob, großer, mächtiger und erhabener Gott! Du spendest reiche Gnade und waldest liebevoll; Du gedenkest der Väter Frömmigkeit und bleibest ihr gnadenvoller Erlöser für alle Zeit um Deines Namens willen. Herr, unser Beistand und unser Schild. Gepriesen seist Du, Ewiger, Schild Abrahams!

Du bist mächtig, o Herr, und verleihest uns in der Fülle Deines Heiles ewiges Leben. Du gebietest über Wind, über Tau und Regen. Du erhältst die Lebenden in Gnade und nimmst auf in Vaterhuld die Hingeschiedenen, stütze die Fallenden, heilest die Kranken, befreiest die Gefesselten und bewährest Deine Treue denen, die im Staube ruhen. Wer ist, wie Du, Allmächtiger? und wer gleicht Dir, der Du waldest über Leben und Tod und Heil hervorsprießen lässest? Wir vertrauen auf Deine Verheißung ewigen Lebens. Gepriesen seist Du, Ewiger, Quell ewigen Lebens!

אָתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁים בְּכָל־יוֹם יִתְלַלְוֶךָ
סֵלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אָתָּה בְּחַרְתָּנוּ. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְקִדְשָׁתָנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּבָנוּ לְעִבּוֹדְתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

(Am Ausgang des Sabbath wird eingeschaltet:)

וְתוֹדִיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה וְתִלְמִדְנוּ לַעֲשׂוֹת חֲקֵי רִצּוֹנְךָ
וְתִתֵּן־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרַת אֱמֶת חֲקִים וּמִצְוֹת טוֹבִים.
וְתִנְחִילָנוּ וּמְנִי שָׁשׂוֹן וּמִזְעָדֵי קֹדֶשׁ וּחְנִי נְדָבָה. וְתוֹרִישֵׁנוּ קִדְשַׁת שַׁבָּת
וְכַבּוֹד מוֹעֵד וְחִנּוּת הַהֲגָל. וְתִבְדֵּל יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל בֵּין
אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יוֹם הַשְּׂבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קִדְשַׁת שַׁבָּת
לְקִדְשַׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּה. וְאֶת־יוֹם הַשְּׂבִיעִי מִשְׁשֵׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה
קִדְשָׁתָּהּ. וְקִדְשָׁתָּהּ אֶת־עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתְךָ:

וְתִתֵּן־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם)

Heilig bist Du, und heilig ist Dein Name, und die
Frommen preisen Dich an jedem Tage. Gepriesen seist Du,
Ewiger, heiliger Gott!

Du Herr, hast in Deiner Gnade uns erwählt, uns
Deine Gebote zu unserer Heiligung gegeben, Du hast zu Deinem
Dienste uns berufen und uns geschmückt mit Deinem großen
und heiligen Namen.

(Am Ausgang des Sabbath wird eingeschaltet:)

Du hast, Ewiger, unser Gott, uns die Lehre der Wahrheit
kundgetan, uns Gesetze der Gerechtigkeit gegeben und uns gelehret,
die Vorschriften Deines Willens zu befolgen. So hast Du die Festes-
zeiten angeordnet zu weihvoller Erinnerung und freudiger Erhebung
und die Sabbathtage zur Heiligung unseres Lebens und zur Er-
leuchtung unseres Geistes.)

Du hast, Ewiger, unser Gott, in Liebe uns gegeben,
(diesen Sabbathtag und) dieses

(Schlußfest.)	(Hüttenfest.)	(Wochenfest.)	(Peschachfest.)
חג השמיני חג	חג הסוכות	חג השבועות	חג המצות
העצרת היתה.	היתה. זמן	היתה. זמן מתן	היתה.
זמן שמחתנו	שמחתנו	תורתנו	זמן חרותנו

(באהבה) מקרא קדש וקר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויפקד ויזכר
זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו. וזכרון כל-עמך בית
ישראל לפניך לפלטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים
לחיים ולשלום ביום

(Schlußfest.)	(Hüttenfest.)	(Wochenfest.)	(Peschachfest.)
חג העצרת	חג הסוכות	חג השבועות	חג המצות
השמיני חג	השמיני חג	השבועות חג	המצות חג
העצרת	הסוכות	השבועות	המצות
היתה.	היתה.	היתה.	היתה.
זמן שמחתנו	שמחתנו	תורתנו	זמן חרותנו

חנן ורחום אלה:

Peschachfest, das Fest | Wochenfest, | Hüttenfest, | Schlußfest,
der Befreiung aus | das Fest der | das Fest der | ein Fest der
egyptischem Drucke, | Gesetzgebung, | Erntefeier, | Freude,
als einen Tag heiliger Berufung und erhebender Erinnerung.

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter! wollest Du
huldvoll unser Flehen vernehmen, daß, wie Du einst unserer
Väter gedacht, Du auch unser und des ganzen Hauses Israel
in Liebe gedenkest und uns Schutz und Heil und Leben und
Frieden verleihst an diesem

Peschachfeste. | Wochenfeste. | Hüttenfeste. | Schlußfeste.
Fördere unser Wohl und sende uns Deinen Segen; denn zu
Dir, Allgnädiger, schauen wir in Zuversicht empor.

וְהַשִּׂיָּאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת-בְּרַבַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
 לְשִׂמְחָה וּלְשִׁשׁוֹן בְּאִשֶּׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: (אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחֵינוּ) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֵלְקֵנוּ
 בְּתוֹרָתְךָ שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶיךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְטַהַר לִבֵּנוּ
 לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה
 וּבְשִׁשׁוֹן (שֶׁבֶת ו) מוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי
 שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשֶּׁבֶת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים:
 רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל. וְתִפְלְתֶם תִּקְבַּל
 בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שְׂאוֹתֶךָ לְבִדְךָ בְּיִרְאָה נְעֹבֹד:

מוֹדִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

Berleihe uns, Ewiger, unser Gott, nach Deiner gnadenreichen Verheißung den Segen Deiner Festeszeiten, daß sie unserem Leben Weihe und Frieden bringen! (Habe Wohlgefallen, unser Gott und Gott unserer Väter, an unserer Feier.) Heilige uns durch Deine Gebote und wende unseren Sinn Deiner Lehre zu, laß uns teilhaftig werden Deiner Güte und Deines Heiles uns erfreuen. Läutere unser Herz, daß wir in Wahrheit Dir dienen und daß wir, zur Heiligung Deines Namens berufen, auch durch Deine heiligen Feste immer mehr uns weihen und kräftigen. Gepriesen seist Du, Ewiger, der Du (den Sabbath,) Israel und die Festeszeiten geheiliget!

Sieh gnädig nieder auf Dein Volk Israel, nimm sein Gebet huldvoll auf, daß Dir stets wohlgefalle der Dienst Deines Volkes Israel.

Gepriesen seist Du, Ewiger, dem allein wir in Ehrfurcht dienen!

Dankend bekennen wir vor Dir, daß Du, Ewiger bist unser Gott und der Gott unserer Väter, der Hort unseres

אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוֹר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנו אַתָּה הוּא לְרוֹר
 גְּדוֹר. גְּדוּדָה לָךְ וּנְסִיפָר תְּהַלְתָּךְ. עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ
 וְעַל גְּשָׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוֹדוֹת לָךְ וְעַל גְּסִיף שְׂבָב־לַיּוֹם עִמָּנוּ
 וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָב־לַעֲתָ עָרַב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים.
 הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא־תָמוּ חַסְדֶּיךָ
 מֵעוֹלָם קִיְיָנוּ לָךְ: וְעַל־כָּל־כֶּלֶם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ
 תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וַיִּתְּלֵנוּ אֶת־
 שְׁמֶךָ בְּאַמַּת הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה
 יי הטוב שמה וְלָךְ גְּאֻה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רַב עַל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ תְּשִׁים לְעוֹלָם. כִּי אַתָּה
 הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ אֶת־
 עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שַׁעַה בְּשָׁלוֹמְךָ: בָּרוּךְ אַתָּה
 יי הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

Lebens, der Schild unseres Heiles. Von Geschlecht zu Geschlecht verkünden wir Deinen Ruhm und danken Dir für unser Leben, das in Deine Hand gegeben ist, für unsere Seelen, die Deiner Huld befohlen sind, und für Deine Liebe und Deine Wohltaten, die Du uns an jedem Tage und zu jeder Stunde erweistest. Allgütiger! Deine Liebe ist ohne Ende; Allerbarmer! Dein Erbarmen höret nicht auf. Immerdar hoffen wir auf Dich. Für alle diese Wohltaten sei Dein Name, Herr, gepriesen und verherrlicht immer und ewig! Möge alles Lebende Dich bekennen und preisen Deinen Namen in Wahrheit, Allmächtiger, unser Hort und unser Beistand! Gepriesen seist Du, Ewiger, dem Lob und Dank gebühret!

שלום Fülle des Friedens wollest Du Deinem Volke Israel verleihen für alle Zeit, denn Du bist der Herr alles Friedens, und so möge es Dir gefallen, zu segnen Dein Volk Israel zu jeder Zeit und zu jeder Stunde mit Deinem Frieden. Gepriesen seist Du, Ewiger, der dein Volk Israel mit dem Segen des Friedens begnadet!

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוּנֵי מִרְעַ וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מְרִמָּה.
 וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם וְנַפְשֵׁי בְּעַפָּר לְכֹל תְּהִיָּה. פָּתַח לִבִּי
 בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תְּרַדּוּף נַפְשֵׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי
 רָעָה מִתְּהַרָּה הִפֵּר עֲצָתָם וְקָלְקַל מַחְשַׁבְתָּם: לְמַעַן יַחְלִצוּן
 יְדִירֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲגֹנֶיךָ: יְהִיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי-פִי וְהַגִּיוֹן
 לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
 יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

(Am Sabbath.)

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר
 עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּו שְׁבֹת
 מִכָּל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

(Am Simchat Thora-Feste folgt hier das Ausheben der Thora S. 259—264.)
 קדיש שלם. (S. 73.)

Mein Gott, bewahre meine Zunge vor Bösem, meine Lippen vor Reden des Trugs! Laß mich gegen meine Lästerer in Geduld schweigen und stets in Demut wandeln. Erschließe meinen Sinn Deiner Lehre, daß ich eifrig Deine Gebote erfülle. Den Ratschluß aller derer, die auf Böses finnen, vereitle um Deiner Heiligkeit willen, damit diejenigen geschützt seien, die Dich lieben in Treue. Mögen wohlgefällig sein die Worte meines Mundes und das Sinnen meines Herzens Dir, mein Gott, mein Hort und mein Erlöser! — Der Frieden stiftet in seinen Höhen, lasse Frieden walten über uns und über ganz Israel! Amen.

(Am Sabbath.)

Vollendet waren Himmel und Erde und alle ihre Scharen. Und als Gott am siebenten Tage sein Werk beendet hatte, da ruhte er an diesem Tage von seinem Werke, das er gemacht. Und Gott segnete und heiligte den siebenten Tag; denn an ihm ruhte er von seinem Werke, das er geschaffen.

וַיְכַלּוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ וְכָל-צְבָאָם וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּו שְׁבֹת מִכָּל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת

ר
ק
נ
ם
ק
נ
ת
ת
ת

Leb
verl
Leb
Dei
Wo
erm
Dei
Für
verh
befe
unse
dem

verle
und
feder
seist
Fried

קידוש לשלש רגלים.

(Vorbeter.)

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא
פְּרֵי הַגֶּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר-בְּנוֹ
וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וַתִּתֵּן-לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שְׁבֻתוֹת
לְמַנוּחָה ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן אֶת-יוֹם
(הַשְּׁבֻת הַזֶּה וְאֶת-יוֹם)

(Schlußfest.)	(Hüttenfest.)	(Wochenfest.)	(Besachfest.)
חַג הַשְּׂמִינִי	חַג הַסֻּכּוֹת	חַג הַשָּׁבְעוֹת	חַג הַמִּצּוֹת
הַעֲצֵרֶת הַזֶּה	הַזֶּה זְמַן	הַזֶּה זְמַן מִפֶּן	הַזֶּה זְמַן
זְמַן שְׂמֵחָתְנוּ	שְׂמֵחָתְנוּ	תּוֹרַתְנוּ	חַרוּתְנוּ

(בְּאַהֲבָה) מְקַרְא־קִדְּשׁ וְיָבֵר לְיִצְיָאֵת מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ בְּחַרְתָּ

K i d d u s c h

für die Festtage.

(Vorbeter.)

ברוך געפריען seiſt Du, Ewiger, unſer Gott, Herr der Welt, der Du die Frucht des Weinstockes geſchaffen!

ברוך געפריען seiſt Du, Ewiger, unſer Gott, Herr der Welt! Du führeſt uns durch Dein Geſetz zur Heiligung, und haſt uns in Liebe und Huld Feſte zur Freude und Feiertage zur geiſtigen Beſeligung gegeben, (dieſen Sabbathtag und) dieſes

Beſachfeſt, das Feſt	Wochenfeſt,	Hüttenfeſt,	Schlußfeſt,
der Befreiung aus	das Feſt der	das Feſt der	ein Feſt der
egyptiſchem Drucke,	Geſetzgebung,	Erntefeier,	Freude,

als heilige Weihe zum Andenken an Deine unendliche Gnade. Denn Du haſt uns auserkoren, Deinem Dienſte geweiht, und

וְאוֹתָנוּ קִדְשָׁתָּ (וְשַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ (בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן)
 בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׂוֹן הִנְחַלְתָּנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ
 (הַשַּׁבָּת וּ) יִשְׂרָאֵל וְהַיּוֹמִים:

(Am Ausgang des Sabbath.)

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאֹרֵי הָאֵשׁ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל
 בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשִּׁתַּיּוֹמֵי הַמַּעֲשֶׂה: בֵּין קִדְשַׁת
 שַׁבָּת לְקִדְשַׁת יוֹם טוֹב הַבְּהֻלָּה. וְאֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁשֵּׁת יְמֵי
 הַמַּעֲשֶׂה קִדְשָׁתָּ. וְקִדְשָׁתָּ אֶת-עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה
 יי הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹשֶׁךְ:

(Dieser Spruch fällt an beiden letzten Tagen des Pessachfestes aus.)

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׂהַחֲיֵינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעְנוּ
 לְיוֹם הַיּוֹם:

uns (den Sabbath und) Deine heiligen Feste zur Erhebung unseres
 Geistes verliehen. Gepriesen seist Du, Ewiger, der Du (den
 Sabbathtag,) Israel und die Festzeiten geheiliget!

(Am Ausgang des Sabbath:)

ברוך Gepriesen seist Du, Ewiger unser Gott, Herr der Welt, der Du
 uns das Licht geschaffen!

ברוך Gepriesen seist Du, Ewiger unser Gott, Herr der Welt! Du
 hast geschieden zwischen Heiligem und Unheiligem, zwischen Licht und
 Finsternis, zwischen dem siebenten Tage und den sechs Werktagen. So
 hast Du auch unser Leben geweiht zur Erleuchtung unseres Geistes,
 und die Weihe des Sabbath von der des Festes geschieden.

(Dieser Spruch fällt an beiden letzten Tagen des Pessachfestes aus.)

ברוך Gepriesen seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der
 Welt, daß Du uns dieses Fest wieder hast erleben lassen!

(Rabbiner.)

Im Aufblick zu Dir, Herr unser Gott, Schöpfer des Alls, verkünden wir Deine Größe; Deinem Dienste geweiht, bekennen wir Deine Einheit. Du hast uns in der Urzeit berufen, Deinen heiligen Namen der ganzen Menschheit zu verkünden. Darum beugen wir dankend das Knie, neigen uns und beten an — Gott den Einzigen, den Herrn aller Herren, den Heiligen, gelobt sei er! Er hat den Himmel ausgespannet und die Erde gegründet. Seine Herrlichkeit erfüllet die Welt. Er ist unser Gott, Keiner neben ihm. So lautet auch das Wort der heiligen Lehre: „Erkenne es heute und nimm es wohl zu Herzen, daß der Ewige allein Gott ist im Himmel oben und auf Erden unten; Keiner sonst.“

Und so leben wir der frohen Zuversicht, bald zu schauen, wie Deine Macht der ganzen Menschheit offenbar wird, aller Götzendienst aus ihr schwindet, die menschliche Ordnung im Einklange stehet mit der Weisheit Deiner Weltregierung; dann werden alle Erdenbewohner Deinem Namen die Ehre geben und das wahre Gottesreich begründen. So heißt es in der heiligen Schrift: „Der Herr wird regieren immer und ewig.“

Und ferner ist verheißen: „Gott wird König sein über die ganze Erde, er, der Einzige, und sein Name der Einzige.“

וְנֵאמָר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם
הַהוּא יְהִיָּה יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

(Fällt das Fest auf einen Sabbath, dann folgt hier in den Synagogen Linden- u. Lützowstraße das Raddisch der Leidtragenden.)

(Ps. 36, 8—10.)

Wie köstlich ist Deine Gnade,
o Gott, da die Menschenkinder
sich bergen im Schatten Deiner
Flügel.

Sie laben sich an dem Segen
Deines Hauses; die Fülle
Deiner Wonnen tränket sie.

Bei Dir ist des Lebens Quell;
in Deinem Lichte schauen wir
Licht.

מִהַיְיָקָר חֲסִדֶּךָ אֱלֹהִים
וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל בְּנִפְיֶךָ
יִחְסִיוּ:

יְרֵוּן מִדְּשֵׁן בֵּיתֶךָ וְנַחֵל
עַדְנֶיךָ תִּשְׂקֶם:

כִּי עֵמֶךָ מְקוֹר חַיִּים
בְּאֹרֶךָ נִרְאֶה-אֹר:

(Raddisch für Leidtragende.)

יְתַגְדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי-בְרָא כְרַעוּתָהּ
וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעַנְיָא וּבְזַמַּן קָרִיב וְאָמְרוּ

אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא:

יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר
וְיִתְעַלֶּה וְיִתְחַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעֵלְמָא מִן כָּל-
בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא הַשְּׁבַחְתָּא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן בְּעֵלְמָא
וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן-שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל-
כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

(Raddisch für Leidtragende.)

יְתַגְדַּל So sei denn gepriesen und geheiligt Dein großer
Name in aller Welt, und Dein Reich, das Reich der Liebe
und der Wahrheit, verbreite sich über die ganze Erde bald in
unseren Tagen!

אָמֵן Amen! Gepriesen sei dein großer Name ewiglich!

יְתַבְרַךְ Gelobt sei der Name des Heiligen, der erhaben ist
über alles Lob! Alle Welt preise den Herrn, den aller Welten
Preis nicht erreicht. Amen!

יְהֵא Er sende aus des Himmels Höhen Frieden und Leben
über uns und ganz Israel. Amen!

עֲשֵׂה Er, der Frieden stiftet in seinen Höhen, lasse Frieden
walten über uns, über ganz Israel und die gesamte Mensch-
heit. Amen!

תפלת שחרית ליום טוב.

Zuerst S. 2 bis S. 39, dann hier weiter.

נְשַׁמַּת כָּל־חַי תְּבָרֶךְ אֶת־שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ כָּל־
 בָּשָׂר תִּפְאַר וּתְרוּמָם וּבְרָךְ מְלַכְנוּ תָּמִיד: מִן־הָעוֹלָם וְעַד־
 הָעוֹלָם אַתָּה אֵל. וּמִבְּלִעְדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ
 פּוֹדָה וּמַצִּיל וּמַפְרֵגִם וּמְרַחֵם בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה אֵין
 לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא אַתָּה: אֱלֹהֵי הָרָאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים אֱלֹהֵי
 כָּל־בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל־תּוֹלְדוֹת הַמְהַלְלֵל בָּרַב הַתְּשַׁבְּחוֹת
 הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים: וַיֵּי לֹא־יָנוּם וְלֹא־
 יִישָׁן. הַמְעוֹרֵר יְשָׁנִים וְהַמְשִׁיחַ אֱלָמִים וְהַמְתִּיר אֲסוּרִים
 וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף בְּפוּבִים. לֵךְ לְבָרֶךְ אֲנִיחֵנוּ
 מוֹדִים: אֵלוֹ פִּינוּ מָלֵא שִׁירָה בִּיָּם. וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה בְּהַמּוֹן

Morgengebet für die Festtage.

Zuerst S. 2 bis S. 39, dann hier weiter.

נְשַׁמַּת Die Seele aller Lebenden preise Deinen Namen,
 o Gott! und der Geist alles Fleisches rühme Deine Größe alle
 Zeit. Von Ewigkeit zu Ewigkeit bist Du, o Gott! und außer
 Dir ist Keiner, der hilft und errettet. Du bist der Schöpfer,
 Du der Erhalter, Du ein liebender Vater den Menschen, Du
 den früheren Geschlechtern Schutz und Schirm, Du auch den
 spätesten Geschlechtern Führer und Lenker. Denn der Ewige
 schläft nicht und schlummert nicht; er schenket Leben und Kraft
 den Schwachen, Freiheit und Mut den Unterdrückten; Dir allein
 danken alle Wesen. Doch entströmte unserem Munde auch
 der Lieder Fülle und unseren Lippen des Jubels Klang, wir

גָּלוּי. אֵין אֲנַחְנוּ מִסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ וּלְבָרְךָ אֶת־שִׁמְךָ עַל־אֶחָת מֵאֵלֶּךָ אֵלֶּפֶי אֵלֶּפֶים
 הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם־אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ: מִמְצָרִים גָּאֵלְתָּנוּ יי
 אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ. בָּרָעַב וְנָתַנוּ. וּבְשָׁבַע
 כָּל־כֶּלֶתָנוּ. מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ. וּמִדְּבַר מַלְטָתָנוּ. וּמִחֲלָיִם רָעִים
 וְנִאֲמָנִים דִּלִּיתָנוּ: עַד־הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא־עֲזָבוּנוּ
 חֲסָדֶיךָ. וְאֵל תִּטְשֵׁנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְנֶצַח: עַל־כֵּן אֲבָרִים
 שֶׁפִּלְגַתָּ בָנוּ וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנִּפְחַתָּ בְּאַפֵּינוּ וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר
 שָׁמַתָּ בְּפִינוּ הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּקְדְּשׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת־
 שִׁמְךָ מִלְּבָנוּ: כִּי כָל־פֶּה לְךָ יוֹדֶה. וְכָל לִשׁוֹן לְךָ תִּשְׁבַּע.
 וְכָל־בֶּרֶךְ לְךָ תִּכְרַע. וְכָל־קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה: וְכָל־
 לְבָבוֹת יִירָאוּךָ. וְכָל־קָרֵב וְכָל־זוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ. בְּדָבָר
 שֶׁכָּתוּב כָּל־עֲצָמוֹתַי תִּאֲמַרְנָה יי מִי בָמוֹךָ מִצִּיל עֲנִי מִחֹק
 מָמוֹנוּ וְעֲנִי וְאַבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ: מִי יִדְמֶה־לְךָ וּמִי יִשׁוּהֶ־לְךָ
 וּמִי יַעֲרֶךְ־לְךָ. הֵאֵל הַגְּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן קִנְיַה
 שָׁמַיִם וָאָרֶץ: נְהַלְלֶךָ וְנִשְׁבַּחֶךָ וְנִפְאֶרֶךָ וְנִבְרַךְ אֶת־שֵׁם
 קְדוֹשְׁךָ. בְּאֲמֹר לְדוֹר בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת־יי וְכָל־קָרְבִי אֶת־
 שֵׁם קְדוֹשׁוֹ:

vermöchten doch nicht, nach Gebühr Dir zu danken, Ewiger, unser
 Gott, und Deinen Namen zu preisen für die tausendfältigen
 Wohlthaten, die Du unsern Vätern und uns zu allen Zeiten
 erwiesen hast. Und wie Du bisher in Deiner Liebe uns bei-
 gestanden und uns Deine Gnade nicht entzogen hast, so wirst
 Du, Ewiger, unser Gott, uns auch in Zukunft nicht verlassen.
 Darum danket Dir jeder Mund, jede Zunge verherrlicht Dich,
 jedes Knie beuget sich, jedes Haupt senket sich vor Dir, und
 Leib und Seele jubeln Dir entgegen, wie der Sänger es aus-
 spricht: „Preise Du, meine Seele, den Ewigen und mein
 Inneres seinen heiligen Namen!“

הָאֵל

בְּתַעֲצוּמוֹת עֲנֶה. הַגְּדוֹל בְּכְבוֹד שְׁמֶךָ. הַגָּבוֹר לְנִצְחָה
וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ. הַמְּלִךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשְׂאָ:
שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכַתּוּב רַנְּנוּ צְדִיקִים בְּיְיָ
לְיִשְׂרָאֵל נְאֻמָּה תְּהַלֵּךְ: בְּפִי יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלֵּל. וּבְדַבְרֵי
צְדִיקִים תִּתְבָּרֵךְ. וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמֵם. וּבְקִרְב
קְדוֹשִׁים תִּתְקַדֵּשׁ:

וּבְמִקְהֵלוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַנָּה יִתְפָּאֵר
שְׁמֶךָ מְלַכְנוּ בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר שֶׁכֵּן חוֹבֵת כָּל הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח לְפָאֵר
וּלְבָרֵךְ עַל כָּל־דַּבְרֵי שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשִׁי עַבְדְּךָ
מִשִּׁיחֶךָ:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלַכְנוּ הָאֵל הַמְּלִךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לָךְ נְאֻמָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שִׁיר וְשִׁבְחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עוֹ וּמְשֻׁלָּה נִצַּח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה
תְּהַלֵּךְ וְתִתְפָּאֵר קְדוּשָׁה וּמְלָכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מְלִךְ גְּדוֹל בְּתַשְׁבְּחוֹת אֵל

האל Erhabener, Heiliger! wir nahen Dir in Andacht und Verehrung und stimmen Dir Loblieder an, wie Deine Frommen sie uns gelehret haben. Herrscher der Welt! Hochthronender und Erhabener! Dich preiset zu aller Zeit der Gottesfürchtigen Mund, und mit uns erheben, wie zu allen Zeiten auch heute alle Gemeinden des Hauses Israel Deinen Namen, unser Herr und König!

ישתבח So sei denn Dein Name gepriesen immerdar, allmächtiger Gott, großer und heiliger Herrscher, im Himmel und auf Erden! Denn Dir, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, gebühret Lied und Preis, Lob und Sang, Verherrlichung und Anbetung, Huldigung und Danksagung von nun an bis in Ewigkeit. Gepriesen seist Du, Ewiger, allmächtiger Herr, gerühmet und verherrlichtet durch alle Deine Werke, Ewiger und

הַהוֹדָאוֹת אֲרוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זְמֵרָה מֶלֶךְ אֵל
חַי הָעוֹלָמִים:

בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְּבָרֵךְ: (Vorbeteter.)

בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

(Vorbeteter.)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר
אוֹר וּבוֹרֵא חֶשֶׁךְ עֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל:

(Am Sabbath das unten Stehende.)

הַמְּאִיר לְאָרֶץ וּלְדָרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבְטוֹבוֹ מְחַדָּשׁ
בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֶׂה בְּרָאשִׁית: מְהֵרָבּוֹ מַעֲשֶׂה יְיָ כָּל־

Allmächtiger, der Du auch des Menschen Lob und Preis wohl-
gefällig aufnimmst! —

ברכו Lobet Gott, den Hochgepriesenen!

ברוך Gelobt sei Gott, der Hochgepriesene, immer und ewig!

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt,

Du hast das Licht geschaffen und davon geschieden die
Finsternis, Du stiftest den Frieden und erhältst das All.

(Am Sabbath das unten Stehende.)

הַמְּאִיר Du spendest Dein Licht der Erde und ihren
Bewohnern und erneuest jeden Tag in Liebe das Werk D einer

(Am Sabbath.)

הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יִשְׁבַּחֶךָ. וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קְדוֹשׁ
כִּי־י: הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֵלָה יוֹצֵר הַכֹּל: הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל־
יוֹם דְּלִתּוֹת שַׁעֲרֵי מוֹרָחַ וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רְקִיעַ: מוֹצִיא חֶמְדָּה
מִמְּקוֹמָהּ וְלִבְנָהּ מִמְּכוֹן שְׂבֻתָּהּ: הַמְּאִיר לְאָרֶץ וּלְדָרִים
עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוֹבוֹ מְחַדָּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֶׂה

Alle preiset Dich und Alles rühmet Dich und Alles spricht:
Heilig allein ist der Ewige. Alles erhebet Dich, Schöpfer des Alls, der
Du an jedem Morgen die Pforten des Lichtes erschließest und an jedem
Tage die Sonne und den Mond in ihre Bahnen leitest, Herr der Welt!
erhalte uns in unendlicher Guld Deine Liebe und sei unser Hort und her

בְּחִכְמָה עָשִׂיתָ מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָךְ: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲזֵנוּ צוּר מְשַׁבְּבֵנוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ:
 אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹל הַדָּעָה. הַכִּין וּפָעַל זִהְרֵי חֲמָה. טוֹב יֵצֵר
 כְּבוֹד לְשִׁמוֹ. מְאֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֲזוֹ:

Schöpfung. Wie groß sind Deine Werke, o Herr! Du hast sie alle in Weisheit geschaffen; voll ist die Erde Deines Segens. Herr der Welt! erhalte uns in unendlicher Guld Deine Liebe und sei unser Hort und der Schild unseres Heils. Zur Verherrlichung Deines Namens hast Du, wie die Himmelslichter, so alle Deine Werke geschaffen. Sie alle gehorchen Deinem Willen und wir, zu Deinem Dienste berufen, beten in tiefster Ehrfurcht Dich an, heiligen Deinen Namen, allmächtiger Schöpfer und Herr! und rufen allesammt:

(Am Sabbath.)

בְּרֵאשִׁית: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן
 עֲזֵנוּ צוּר מְשַׁבְּבֵנוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ: אֵין בְּעַרְבֶךָ וְאֵין וּוְלִתְּךָ.
 אָפֶס בְּלִתְּךָ וְאֵין הַזְמָה לְךָ:
 אֵל אֲדוֹן עַל כָּל־הַמַּעֲשִׂים. בָּרוּךְ וּמְבָרֵךְ בְּפִי כָל־
 גִּשְׁמָה: גְּדֹלוֹ וְטוֹבוֹ מְלֵא עוֹלָם. הַעֵת וּתְבוּנָה סְבָבִים
 אוֹתוֹ: זְכוּת וּמִישׁוֹר לְפָנֶי כְּסֹאוֹ. חֶסֶד וְרַחֲמִים לְפָנֶי
 כְּבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאֹרוֹת שֶׁבָרָא אֱלֹהֵינוּ. יֵצֵרם בְּדַעַת
 בְּבִינָה וּבְהַשְׁכֵּל: בָּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם. לְהִיוֹת מוֹשְׁלִים
 בְּקֶרֶב תְּבִל: מְלֵאִים זֵיו וּמְפִיקִים נְגִה. נֶאֱדָה זֵיוֹם בְּכָל־
 הָעוֹלָם: שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשֹׁשֵׁי בְּבֹאֶם. עֲשִׂים בְּאֵימָה

Schild unseres Heiles. Unerforschlich in Deinem Wesen, unvergleichlich in Deinem Wirken waldest Du durch alle Zeit und Ewigkeit.

אל Herr und Meister aller Werke, gepriesen und verherrlicht im Munde aller Lebenden! Deiner Größe und Güte ist das Weltall voll; von Deiner Weisheit zeuget es allüberall. Reinheit und Geradheit umgeben Deinen Thron, Liebe und Erbarmen bezeugen Deine Herrlichkeit. Segen spendend sind die Lichter, die Gott in Weisheit und Einsicht geschaffen; Kraft und Stärke hat er in sie gelegt, daß sie herrschen im Weltall. Glanz erfüllt und Strahlen sendend erleuchten sie die ganze Welt. Fröhlich in ihrem Aufgange und jubelnd in ihrem Niedergange, vollziehen sie in Ehrfurcht

תְּתַבְרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל־שַׁבַּח מַעֲשֵׂה יְדִיךָ וְעַל מְאוֹרֵי
אֹר שְׁעֵשִׂיתָ יִפְאָרוּךְ סִלָּה.

(Borbeter.)

תְּתַבְרַךְ צוּרֵנוּ מְלַכְנוּ וְנֹאֲלָנוּ. יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד
מְלַכְנוּ. אֲשֶׁר מְשַׁרְתִּיו בְּכֹל מְשֻׁמֵּיעִים יַחַד דְּבַרֵי אֱלֹהִים
חַיִּים וּמְלֶךְ עוֹלָם. וּבְכֹל עֲשִׂים בְּיִרְאָה רְצוֹן קוֹנֵם
וּמְקַדִּישִׁים וּמְמַלְיָכִים.

(Gemeinde.)

אֵת־שֵׁם הָאֵל הַמְּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא.

(Borbeter.)

וּבְכֹל עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה.

(Gemeinde.)

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כְּרֹ-
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

קדוש Heilig, heilig, heilig ist der Herr der Heerscharen!
die ganze Erde ist voll seiner Herrlichkeit!

(Am Sabbath.)

רְצוֹן קוֹנֵם: פֶּאֶר וְכְבוֹד נוֹתְנִים לְשִׁמוֹ צְהִלָּה וְרִנָּה לְיִבְר
מְלִכוּתוֹ: לְאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מְכַל־הַמַּעֲשִׂים. בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי
הַתְּעִלָּה וַיֵּשֶׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ: תִּפְאָרְתָּ עֲטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה
עָגַג קָרָא לְיוֹם הַשְּׁבִיעִי: לְפִיכָךְ יִפְאָרוּ וַיִּבְרְכוּ לְאֵל כָּל־
יְצוּרָיו. שָׁבַח וַגְּדִלָּה יִתְּנוּ לְאֵל מְלֶךְ יוֹצֵר כָּל. הַמְּנַחִיל
מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קְדֹשׁ: תְּתַבְרַךְ " oben

den Willen ihres Herrn. Alle Himmelscharen geben Preis und Ruhm
seinem Namen, ihm dem Herrn, der am siebenten Tage sein Schöpfungs-
werk vollendet und der den siebenten Tag zum Sabbath eingesehet hat,
zum Tage der Ruhe und der Seelenfreude, zum Tage der Heiligung und
Erhebung im Namen des heiligen Gottes. Zur Verherrlichung Deines
Namens hast Du, wie die Himmelslichter, so alle Deine Werke geschaffen.
Sie alle gehorchen Deinem Willen, und wir, zu Deinem Dienste berufen,
beten in tiefster Ehrfurcht Dich an, heiligen Deinen Namen, allmächtiger
Schöpfer und Herr! und rufen allesamt:

(Heilig, heilig u. s. w.; wie oben.)

(Borbeter.)

לְעַמְתָּם מְשִׁבְּחִים וְאוֹמְרִים.

(Gemeinde.)

בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

(Borbeter.)

לְאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְּנֵנוּ. לְמַלְךְ אֵל חַי וְקַיִם וְמִירוֹת
 יֵאמְרוּ וְתִשְׁבְּחוּת יִשְׁמְיעֵנוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת
 עֲשֵׂה חֲדָשׁוֹת וְזָרַע צְדָקוֹת מְצַמִּיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת
 נוֹרֵא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַמְּחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל־יוֹם
 תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית: כְּאֲמֹר. לְעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:
 אַהֲבָה רַבָּה אַהֲבָתֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַמְּלֵא גְדוּלָה וְיִתְרָה
 חֲמִלָּה עָלֵינוּ: אֲקִינֵנוּ מְלַכְנוּ בְּעִבּוֹר אַבּוֹתֵינוּ שֶׁבְטָחוּ
 בְּךָ נִתְלַמְּדִים חֲקֵי חַיִּים בֵּן תְּחַנְּנֵנוּ וְתִלְמְדֵנוּ: אֲקִינֵנוּ הָאֵב
 הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלַבְּנוּ לְהִבִּין וְלַהֲשִׁבִיל

Und alle Wesen rufen einander zu:

Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes aller Orten!

Dir, dem hochgepriesenen Gotte, erschallet unser Lied,
 dem ewig Waltenden unser Lobgesang. Denn Tag für Tag
 erneuest Du die Wunder Deiner Schöpfung, belebest die Welt
 mit Deinem Geistesodem und spendest in unendlicher Guld
 Gnade und Heil allen Deinen Geschöpfen. So erstrahlet jeden
 Morgen, neu verjünet, das Tageslicht, das Du im Urbeginn
 geschaffen. Gepriesen seist Du, Ewiger, Schöpfer des Lichts!

Wir aber bringen Dir unseren Dank dar für
 die unendliche Liebe und Fürsorge, die Du uns und unseren
 Vätern erwiesen. Du hast Israel zum Volke Deiner Lehre
 erkoren, daß es zu Deiner Verherrlichung sie unter alle Völker
 trage. Du hast unseren Vätern die Gesetze des Lebens gegeben,
 daß sie durch ihre Betätigung Deinen Namen heiligen.
 O Gott und Vater, gib auch uns einen einrichtsvollen Sinn.

לְשִׁמְעַע לְלָמֵד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת-כָּדֻד־דְּבָרַי
 תְּלַמּוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ וּדְבַק
 לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וַיִּחַד לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאַה שְׁמֶךָ וְלֹא
 גִּבּוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְּשֵׁם קִדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא
 בְּטַחְנוּ נִגְיִלָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת
 אֲתָה וּבָנוּ בְּחַרְתָּ וּקְרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֵלָה בְּאַמֶּת.
 לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיַחֲדָךְ בְּאַהֲבָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַבּוֹחֵר
 בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

(Gemeinde erhebt sich.)

(Vorbeteter und Gemeinde laut.)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

(Leise.)

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוֹתָו לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַתְּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ
 וּבְכָל-מְאֹדְךָ: וְהָיוּ תְּדַבְּרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְךָ
 הַיּוֹם עַל-לִבְבְּךָ: וְשִׁנְנָתָם לִבְנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָם בְּשִׁבְתְּךָ

daß wir die Weisheit Deiner Lehre erfassen und an Deinem Gebote festhalten, daß wir alle geeinet Dich als den Einen und die Wahrheit Deiner Lehre treu bekennen, daß wir in Liebe und Ehrfurcht und mit dem unerschütterlichen Vertrauen, das die Väter immerdar bewähret haben, an Dir hängen und daß wir immer würdig seien des Heiles und des Segens, die aus Deiner Lehre sprießen. Gepriesen seist Du, Ewiger, der Du Israel zum Volke Deiner Lehre erkoren!

שמע Höre Israel! der Ewige, unser Gott, ist der Eine Gott.

ברוך Gelobt sei sein Name, seine Herrlichkeit und sein Walten immer und ewig!

ואהבה Du sollst lieben den Ewigen, deinen Gott, mit ganzem Herzen, mit ganzer Seele und mit ganzer Kraft. Und es sollen diese Worte, die ich dir heute gebiete, in deinem Herzen sein. Du sollst sie einschärfen deinen Kindern und von

בְּבֵיתְךָ וּבְלִבְתֶּךָ בְּהֵרָךְ וּבְשִׂבְבֶךָ וּבְקוֹמֶךָ: וּקְשַׁרְתֶּם
 לְאוֹת עַל־יְדֵיךָ וְהָיוּ לְטַטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־
 מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה
 אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־
 לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה
 וּמִלְקוֹשׁ וְאִסַּפְתִּי דִגְגָךָ וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
 בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאֶכְלָתָ וּשְׂבַעְתָּ: הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּח
 לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה
 מָטָר וְהִיאַדְמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֶבְרַתֶּם מִהַרְרָה מֵעַל
 הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי
 אֱלֹהַ עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־

ihnen reden, wenn du sitzest in deinem Hause und wenn du
 gehest auf dem Wege, wenn du dich niederlegest und wenn du
 aufstehest. Du sollst sie binden zum Zeichen an deine Hand, und
 sie sollen sein zum Stirnbande zwischen deinen Augen. Du sollst
 sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Tore!
 וְהָיָה Und es wird geschehen, wenn ihr höret auf meine
 Gebote, die ich euch heute gebiete, den Ewigen, euren Gott, zu
 lieben und ihm zu dienen mit ganzem Herzen und ganzer
 Seele: so werde ich den Regen eurem Lande geben zu seiner
 Zeit, Frühregen und Spätregen, daß du einsammelst dein Ge-
 treide und deinen Most und dein Del. Und ich werde auf
 deiner Flur Gras sprießen lassen für dein Vieh, und auch du
 wirst essen und satt werden. Hütet euch, daß nicht euer Herz
 betöret werde und ihr abfallet und anderen Göttern dienet
 und euch vor ihnen bücket! Auf daß nicht der Zorn des
 Ewigen wider euch entbrenne, daß er verschließe den Himmel
 und kein Regen sei, und der Erdboden seinen Ertrag nicht
 gebe, und ihr bald schwinden müßet hinweg von dem gesegneten
 Lande, das der Ewige euch gibt. Ihr sollet diese meine Worte
 eurer Herzen und eurer Seele einprägen und sie binden als
 Zeichen an eure Hand, und sie seien zum Stirnbande zwischen

יְדַכּוּ וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדֹתֶם אֶת־
 בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשֹׁכְבְּךָ
 וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ
 יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתָּיִם
 לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־בְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם לְדַרְתָּם
 וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
 וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וַיִּזְכְּרֶתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם
 אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־
 אֶתֶם זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
 וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

euren Augen. Du sollst sie lehren deinen Kindern und von ihnen reden, wenn du sitzt in deinem Hause und wenn du gehst auf dem Wege, wenn du dich niederlegst und wenn du aufstehest. Du sollst sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Tore. Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer Kinder, so lange der Himmel über der Erde, in dem Lande, welches der Ewige euren Vätern zu geben verheißt hat.

Der Ewige sprach zu Moses also: Rede zu den Kindern Israels und sprich zu ihnen, daß sie sich Schaufäden machen an die Zipfel ihrer Kleider für alle Zeiten und zu den Schaufäden des Zipfels eine Schnur von himmelblauer Wolle fügen, und sie mögen euch zu Schaufäden dienen, auf daß ihr sie sehet und euch erinnert aller Gebote des Ewigen und sie tuet, und nicht wandelt in den Gelüsten eures Herzens und eurer Augen, denen ihr nachgeheth. So erinnert euch denn aller meiner Gebote und übet sie und seid heilig eurem Gotte! Ich bin der Ewige, euer Gott, der ich euch herausgeführt habe aus dem Lande Egypten, euer Gott zu sein, — ich, der Ewige, euer Gott!

אֱמֶת וְיָצִיב וְנִכּוֹן וְקִיָּם וְיִשָּׁר וְנִאֱמָן וְטוֹב וְיִסָּפֵה הַדְּבָר
 הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵנו צוֹר
 יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעֵנו : לְדוֹר וָדוֹר הוּא קִיָּם וְשָׁמוּ קִיָּם וְכִסְאוֹ
 נִכּוֹן וּמַלְכוּתוֹ וְאַמוּנָתוֹ לְעַד קִיָּמָת : וּדְבָרָיו חַיִּים וְקִיָּמִים
 נִאֱמָנִים וְנִחְמָדִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים עַל-אַבוֹתֵינוּ
 וְעָלֵינוּ עַל-בְּנֵינוּ וְעַל-דוֹרוֹתֵינוּ וְעַל-כָּל-דוֹרוֹת יִרְעֵ יִשְׂרָאֵל
 עֲבָדֶיךָ :

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתְּהָ הוּא מְעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לְבְנֵיהֶם
 אַחֲרֵיהֶם בְּכָל-דוֹר וָדוֹר : בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ
 וְצִדְקָתֶךָ עַד אֶפְסֵי אֶרֶץ : אֲשֶׁרֵי אִישׁ שָׁיִשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ
 וְתוֹרָתֶךָ וּדְבָרֶךָ יִשִּׁים עַל לְבוֹ אֱמֶת אֶתְּהָ הוּא אֲדוֹן
 לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גְּבוּר לָרִיב רִיבָם : אֱמֶת אֶתְּהָ הוּא רֹאשׁוֹן
 וְאַתְּהָ הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ :
 מִמְּצָרִים גְּאֻלָּתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ וַיִּם-
 סוּף בְּקַעַף וַיְרִידִים הַעֲבָרָתְךָ :

(Borbeter.)

עַל-זֹאת שָׁבְחוּ אֱהוּבִים וְרוֹמְמוֹ אֵל. וְנִתְּנוּ יְרִידִים
 וּמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי

אמת Wahr und feststehend, bewähret und heilvoll ist uns dieses Wort durch alle Zeiten. In Wahrheit, der Ewige, Gott unser Herr, ist Jakobs Hort, unseres Heiles Schild. Von Geschlecht zu Geschlecht ist er und sein Name unveränderlich, sein treues Walten für immer dauernd.

עזרת Ja, Beistand bist Du gewesen unseren Vätern von jeher; Du bist uns heute noch Schild und Retter. Hoch erhaben thronest Du und lässest Deinen Geist und Deine Gerechtigkeit walten auf der ganzen Erde. Heil dem, der Deinen Geboten gehorchet, das Wort Deiner Lehre beherziget. Du bist der Herr in aller Ewigkeit und außer Dir ist kein Hort und kein Erretter. Du hast unsere Väter aus Egypten befreiet und durch das Schilfmeer sie geführet.

ואת Darob brachten die Begnadeten Dir, Gott, unser

זָקִים. רָם וְגִשָּׁא נָדוּל וְנוֹרָא מְשִׁפִּיל גַּאִים וּמִגְבִּיָּה שְׁפָלִים
 מוֹצִיא אֲסִירִים וּפּוֹדֶה עֲנּוּיִם וְעוֹזֵר דְּלִים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ
 בְּעַת שׁוּעָם אֱלֹוֹ. תְּהַלּוֹת לְאֵל עֲלִיּוֹן בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ:
 מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ
 כְּלָם:

(Gemeinde.)

מִי־כִמְכָה בְּאֵלֶם יְיָ מִי כִמְכָה נְאֻדָּר בְּקִדְשׁ
 נוֹרָא תְּהַלֵּת עֲשֵׂה־פֶלֶא:

(Vorbeter.)

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־שִׁפְתַי הַיּוֹם
 יִבָּר כְּלָם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ.

(Gemeinde.)

יְיָ יִמְלֹךְ רַעְלָם וְעַד:

(Vorbeter.)

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֶה כְּנַאֲמָךְ
 יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל. גְּאֻלְגּוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גְּאוּל יִשְׂרָאֵל:

Herr, Dank und Lob, Dir, dem Hoherhabenen, der die Hochmütigen stürzt und die Gebeugten aufrichtet, die Gefesselten befreiet und die Bedrängten errettet, den Bekümmerten beisteht und sein Volk erhört, so es zu ihm flehet. Darob ward Dir Lob und Preis. Moses und die Kinder Israel stimmten Dir ein Loblied an und jubelnd sprachen sie alle:

מי "Wer ist wie Du unter den Mächten, Ewiger? wer wie Du prangend in Heiligkeit, verherrlicht in Lobliedern, Wundertäter?"

שירה Ein neues Lied stimmten am Rande des Meeres die Erlöseten Dir an und sprachen:

"Der Ewige regieret immer und ewig!"

צור So bleibe zu aller Zeit, Hort Israels, ein Beistand Israels, Du unser Erlöser, Gott der Heerscharen. Gepriesen seist Du, Ewiger, Erlöser Israels!

(Gemeinde erhebt sich.)

אַרְנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

(Der Vorbeter beginnt laut und die Gemeinde betet leise mit.)

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
 אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקָנָה כֹּהֵל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
 אָבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה:
 מִלְּךָ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם:
 אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אַרְנֵי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
 מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַטַּל וְתַגְּשָׁם. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד
 מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים
 וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי. מִי בְּמוֹד
 בָּעַל גְּבוּרֹת וּמִי הוֹמָה לְךָ מִלְּךָ מְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמֵּחַ
 יְשׁוּעָה. וַיִּאֱמֶן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה
 הַמֵּתִים:

Arni Herr, öffne meine Lippen, daß mein Mund Dein
 Lob verkünde!

ברוך געפריען seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott
 unserer Väter Abraham, Sjaak und Jakob, großer, mächtiger
 und erhabener Gott! Du spendest reiche Gnade und waldest
 liebevoll; Du gedenkest der Väter Frömmigkeit und bleibest ihr
 gnadenvoller Erlöser für alle Zeit um Deines Namens willen.
 Herr, unser Beistand und unser Schild. Gepriesen seist Du
 Ewiger, Schild Abrahams!

Arni Du bist mächtig, o Herr, und verleihst uns in der
 Fülle Deines Heiles ewiges Leben. Du gebietest über Wind,
 über Tau und Regen. Du erhältst die Lebenden in Gnade
 und nimmst auf in Vaterhuld die Hingeschiedenen, stüttest die
 Fallenden; heilest die Kranken, befreiest die Gefesselten und
 bewährest Deine Treue denen, die im Staube ruhen. Wer ist
 wie Du, Allmächtiger? und wer gleichet Dir, der Du waldest
 über Leben und Tod und Heil hervorsprießen lässest? Wir
 vertrauen auf Deine Verheißung ewigen Lebens. Gepriesen
 seist Du, Ewiger, Quell ewigen Lebens!

(Vorbeter.)

נִקְדַּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּעוֹלָם בְּשֵׁם שְׂמִיךָ יְשִׁים אוֹתוֹ בְּשֵׁמִי
מְרוֹם בְּכָתוּב עַל־יַד נְבִיאֶיךָ וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר :

(Gemeinde.)

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ :

(Vorbeter.)

לְעַמָּתָם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ.

(Gemeinde.)

בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ :

(Vorbeter.)

מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵנוּ תּוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עֲלֵינוּ כִּי מְחַבִּים
אֶנְחֵנוּ לָךְ. מָתִי תִנָּלָה מַלְכוּתְךָ עַל כָּל־הָאָרֶץ. תִּתְגַּדֵּל
וְתִתְקַדַּשׁ לְעֵינֵי כָּל־הָעַמִּים וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתְךָ
בְּאִמּוֹר בְּדִבְרֵי קְדֻשָּׁךְ.

(Vorbeter.)

נִקְדַּשׁ Lasset uns heiligen den Namen Gottes, der in erhabener Höhe thronet, mit den Worten des Propheten:

(Gemeinde.)

קְדוֹשׁ Heilig, heilig, heilig ist der Herr der Heerscharen!
die ganze Erde ist voll seiner Herrlichkeit.

(Vorbeter.)

לְעַמָּתָם Und alle Wesen rufen einander zu:

(Gemeinde.)

בְּרוּךְ Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes aller Orten!

(Vorbeter.)

מִמְּקוֹמךָ Aller Orten laß, o Herr, Dein Reich in Herrlichkeit sich uns offenbaren; denn wir harren vertrauensvoll der Zeit entgegen, da Dein Walten auf der ganzen Erde erkannt, Deine Größe und Heiligkeit von allen Nationen verehret werden. Möge Dein Reich bald eintreten nach den Worten des frommen Sängers:

(Gemeinde.)

יְמִלֵךְ ייָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵי צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּהָ:

(Vorbeter.)

לְדוֹר וָדוֹר נְגִיד גְּדֻלָּהּ וּלְנֶצַח נְצָחִים קִדְשָׁתָהּ נִקְדִּישׁ
וְשִׁבְחָהּ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ
גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה ייָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

(Wer allein betet.)

(אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמָּה קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יִתְלַלֶּךְ
סִלָּה. בָּרוּךְ אַתָּה ייָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:)

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְקִדְשָׁתָנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּבָנוּ לְעִבּוֹדְתֶךָ. וְשִׁמָּה הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֵּן לָנוּ ייָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם)

(Gemeinde.)

Der Ewige regieret immerdar, dein Gott, Zion, von
Geschlecht zu Geschlecht. Hallelujah!

(Vorbeter.)

Von Geschlecht zu Geschlecht verkünden wir Deine
Größe und durch alle Zeiten bekennen wir Deine Heiligkeit;
Dein Preis weiche nie aus unserem Munde, großer und heiliger
Gott. Gepriesen seist Du, Ewiger, heiliger Gott!

(Wer allein betet.)

Heilig bist Du, und heilig ist Dein Name, und die
Frommen preisen Dich an jedem Tage. Gepriesen seist Du,
Ewiger, heiliger Gott!

Du Herr, hast in Deiner Gnade uns erwählet, uns
Deine Gebote zu unserer Heiligung gegeben, Du hast zu Deinem
Dienste uns berufen und uns geschmückt mit Deinem großen
und heiligen Namen.

Du hast, Ewiger, unser Gott, in Liebe uns gegeben,
(diesen Sabbathtag und) dieses

(Schlußfest.)	(Hüttenfest.)	(Wochenfest.)	(Besuchfest.)
הַשְּׂמִינִי חַג	חַג הַסִּכּוֹת	חַג הַשְּׂבָעוֹת	חַג הַמִּצּוֹת
הַעֲצֵרֶת הַזֶּה.	הַזֶּה. זְמַן	הַזֶּה. זְמַן מַמֵּן	הַזֶּה.
זְמַן שְׂמֵחָתֵנוּ	שְׂמֵחָתֵנוּ	תּוֹרָתֵנוּ	זְמַן חֲרוּתֵנוּ

(בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ וְזָכַר לְיִצְיָאֵת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִשְׁקַד וְיִזְכֵּר
 זְכוּרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזָכְרוֹן כָּל־עַמּוֹת בַּיִת
 יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלְטָה לְטוֹבָה לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים
 לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

(Schlußfest.)	(Hüttenfest.)	(Wochenfest.)	(Besuchfest.)
הַשְּׂמִינִי חַג הַעֲצֵרֶת	חַג הַסִּכּוֹת	חַג הַשְּׂבָעוֹת	חַג הַמִּצּוֹת
הַזֶּה.	זְכַרְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה.	וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה.	וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים.
וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ.	כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ.	כִּי אֵל מֶלֶךְ	חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

Besuchfest, das Fest | Wochenfest, | Hüttenfest, | Schlußfest,
 der Befreiung aus | das Fest der | das Fest der | ein Fest der
 ägyptischem Drucke, | Gesetzgebung, | Erntefeier, | Freude,
 als einen Tag heiliger Berufung und erhebender Erinnerung.

Unser Gott und Gott unserer Väter! wollest Du
 huldvoll unser Flehen vernehmen, daß, wie Du einst unserer
 Väter gedacht, Du auch unser und des ganzen Hauses Israel
 in Liebe gedenkest und uns Schutz und Heil und Leben und
 Frieden verleihst an diesem

Besuchfeste. | Wochenfeste. | Hüttenfeste. | Schlußfeste.
 Fördere unser Wohl und spende uns Deinen Segen; denn zu
 Dir, Allgnädiger, schauen wir in Zuversicht empor.

והשיאנו יי אלהינו את ברפת מועדיך לחיים ולשלום
 לשמחה ולששון באשר רצית ואמרת לברכנו: (אלהינו
 ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קדשנו במצותיך ותן חלקנו
 בתורתך שבוענו מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו
 לעבדך באמת ובהגחילנו יי אלהינו (באהבה ובדבון) בשמחה
 ובששון (שבת) מועדי קדשך. וישמחו בך ישראל מקדשי
 שמך. ברוך אתה יי מקדש (השבת) ישראל ותומנים:
 רצה יי אלהינו בעמך ישראל. ותפלתם תקבל
 ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

ברוך אתה יי שאותך לבדך בראה געבור:
 מזרים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
 אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לרור

והשיאנו Berleihe uns, Ewiger, unser Gott, nach Deiner
 gnadenreichen Verheißung den Segen Deiner Festeszeiten, daß
 sie unserem Leben Weihe und Frieden bringen! (Habe Wohl-
 gefallen, unser Gott und Gott unserer Väter, an unserer Feier.) Heilige
 uns durch Deine Gebote und wende unseren Sinn Deiner Lehre
 zu, laß uns teilhaftig werden Deiner Güte und Deines Heiles
 uns erfreuen. Läutere unser Herz, daß wir in Wahrheit Dir
 dienen und daß wir, zur Heiligung Deines Namens berufen,
 auch durch Deine heiligen Feste immer mehr uns weihen und
 kräftigen. Gepriesen seist Du, Ewiger, der Du (den Sabbath)
 Israel und die Festeszeiten geheiliget!

רצה Sieh gnädig nieder auf Dein Volk Israel, nimm sein
 Gebet huldvoll auf, daß Dir stets wohlgefalle der Dienst
 Deines Volkes Israel.

ברוך Gepriesen seist Du, Ewiger, dem allein wir in Ehr-
 furcht dienen!

מזרים Dankend bekennen wir vor Dir, daß Du, Ewiger
 bist unser Gott und der Gott unserer Väter, der Hort unseres
 Lebens, der Schild unseres Heiles. Von Geschlecht zu Geschlecht

וְדוֹר. נוֹדָה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתְךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ
 וְעַל נְשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ. וְעַל נַסִּיָּה שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ
 וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת. עֲרַב וְבָקֵר וְצַהֲרִים.
 הַטּוֹב בִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמְרַחֵם בִּי לֹא־תִמּוּ חַסְדֶּיךָ
 מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לְךָ: וְעַל־כֵּן יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ
 תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וַיְהִלְלוּ אֶת־שְׁמֶךָ
 בְּאַמֶּת הָאֵל יִשְׁעֵתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סֵלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב
 שְׁמֶךָ וְלְךָ נָאֵה לְהוֹדוֹת:

(אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַת הַמְּשֻׁלָּשֵׁת
 בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ כְּאָמֹר: יְבָרְכֶךָ יְיָ
 וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ: יִשְׂאֵל יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ
 וַיִּשֵׁם לְךָ שְׁלוֹם:)

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ
 וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בְּרַכְנוּ אֶפְיָנוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר

verkünden wir Deinen Ruhm und danken Dir für unser Leben, das in Deine Hand gegeben ist, für unsere Seelen, die Deiner Huld befohlen sind, und für Deine Liebe und Deine Wohlthaten, die Du uns an jedem Tage und zu jeder Stunde erweist. Allgütiger! Deine Liebe ist ohne Ende; Allerbarmer! Dein Erbarmen höret nicht auf. Immerdar hoffen wir auf Dich. Für alle diese Wohlthaten sei Dein Name, Herr, gepriesen und verherrlicht immer und ewig! Möge alles Lebende Dich bekennen und preisen Deinen Namen in Wahrheit, Allmächtiger, unser Hort und unser Beistand! Gepriesen seist Du, Ewiger, dem Lob und Dank gebühret!

(אֱלֹהֵינוּ Unser Gott und Gott unserer Väter! Segne uns mit den Segensworten, die Du einst durch Deinen Diener Moses verkündet hast: „Der Ewige segne dich und behüte dich! Der Ewige lasse dir sein Antlitz leuchten und sei dir gnädig! Der Ewige wende sein Antlitz dir zu und gebe dir Frieden!“)

שִׁים Verleihe Frieden, Heil und Segen, Gnade und Erbarmen uns und ganz Israel. Segne uns alle insgesamt mit dem

פְּנִיָּהּ. כִּי בְּאֹר פְּנִיָּהּ נִתְּתָ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד וְיִצְרָקָה וְיִבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב
בְּעֵינֶיהָ לְבָרְךָ אֶת־עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה
בְּשָׁלוֹמְךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

(Stilles Gebet.)

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מַרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי
נַפְשֵׁי תוֹדֵם וְנַפְשֵׁי בְּעַפָּר לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשֵׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה
הֲפֹר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחְשַׁבְתָּם: לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ
הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְגִּי: יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְגֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה
שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

Lichte Deiner Erkenntnis! Denn in dem Lichtquell Deiner Wahr-
heit hast Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott, die Lehre des
Lebens und der Menschenliebe. Und so möge es Dir gefallen,
zu segnen Dein Volk Israel zu jeder Zeit und zu jeder Stunde
mit Deinem Frieden.

ברוך גֵּבְרִיעֵן־סֵיִט דו, עִוְגִיר, דֶּר־סֵיִן בֹּלֵךְ יִסְרָאֵל מִיִּת
דֶּם סֵגֵן דֶּם פֿרִיעֵן־סֵיִט!

(Stilles Gebet.)

Mein Gott, bewahre meine Zunge vor Bösem und
meine Lippen vor Reden des Trugs! Laß mich gegen meine
Lästerer in Geduld schweigen und stets in Demut wandeln.
Erschließe meinen Sinn Deiner Lehre, daß ich Deine Gebote
eifrig erfülle. Den Ratschluß aller derer, die auf Böses finnen
vereitle um Deiner Heiligkeit willen, damit diejenigen geschützt
seien, die Dich lieben in Treue. Mögen wohlgefällig sein die
Worte meines Mundes und das Sinnen meines Herzens Dir,
mein Gott, mein Hort und mein Erlöser! — Der Frieden
stiftet in seinen Höhen, lasse Frieden walten über uns und über
ganz Israel! Amen!

(Für die sieben Tage des Hüttenfestes mit Ausnahme des Sabbath.)

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל־נְטִילַת לֹבֶב:

(Am ersten Tage; wenn dieser ein Sabbath, am zweiten Tage.)

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה:

סדר הלל.

(Vorbeter.)

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְקַרֹּא אֶת־הַלֵּל:

(Vorbeter und Gemeinde abwechselnd.)

(קיג) הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם
יְיָ: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מִמְּזֻרְחַד־
שָׁמַשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מִהַלֵּל שֵׁם יְיָ: רָם עַל־כָּל־
גּוֹיִם יְיָ עַל־הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כִּי אֱלֹהֵינוּ
הַמְּגַבִּיהִי לְשֵׁבֶת: הַמְּשַׁפִּילִי לְרֵאוֹת בַּשָּׁמַיִם
וּבְאָרֶץ: מְקַיְמֵי מַעֲפָר דָּל מְאַשְׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן:

Hallel.

(Vorbeter.)

ברוך גепriefen feist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der Du uns geheiliget durch Deine Gebote, und zu dessen Verherrlichung wir das Hallel anstimmen.

(Vorbeter und Gemeinde abwechselnd.)

(Ps. 113.) Hallelujah! Lobet, ihr Knechte des Ewigen, lobet den Namen des Ewigen! Der Name des Ewigen sei gepriefen von nun an bis in Ewigkeit! Vom Aufgange der Sonne bis zu ihrem Niedergange sei gelobet der Name des Herrn! Hoch über allen Völkern ist der Ewige, über den Himmeln ist seine Herrlichkeit. Wer ist wie der Ewige, unser Gott, der hoch im Himmel thronet und tief herniederschauet auf die Erde? Er richtet aus dem Staube den Armen auf, erhebet aus dem Elend den Dürftigen, ihn zu setzen neben die Edlen,

יְהַלְלוּ-יָהּ וְלֹא כָל-יְרֵדֵי הַיָּמָה: וְאִנְחָנוּ נְבָרַךְ:
יָהּ מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּ-יָהּ:

(Stilles Gebet.)

(קטז) אֶהְבֵּתִי כִּי-יִשְׁמַע יי אֶת-קוֹלִי פִּתְחוּנִי: כִּי-הָטָה
אָזְנוֹ לִי וּבְיָמֵי אֶקְרָא: אֶפְסוּנִי חֲבֵלֵי-מָוֶת וּמְצָרֵי שְׂאוּל
מִצְאוּנֵי צָרָה וַיְגוֹן אֶמְצָא: וּבְשֵׁם-יי אֶקְרָא אָנָּה יי מִלְּטָה
נַפְשִׁי: חַנוּן יי וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מְרַחֵם: שֹׁמֵר פְּתָאִים יי
יְדַלְתִּי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבֵי נַפְשִׁי לְמְנוּחָיְכִי כִּי יי גָּמַל
עָלַיְכִי: כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת-עֵינַי מִן-דְּמָעָה אֶת-
רַגְלִי מִדָּחִי: אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יי בְּאַרְצוֹת חַיִּים: הֵאֱמַנְתִּי
כִּי אֲדַבֵּר אָנֹכִי עֲנִיתִי מְאֹד: אָנֹכִי אֶמְרַתִּי בְּחַפְזִי כָּל-הָאָדָם
כֹּזֵב: מָה-אָשִׁיב לִי כָּל-תַּגְּמוֹלוֹתַי עָלַי: בּוֹס-יְשׁוּעוֹת

loben Gott, und nicht, die in Grabesstille sinken. Wir aber loben Gott, von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah!

(Stilles Gebet.)

(Pſ. 116.) Ich liebe den Ewigen; denn er erhöret die Stimme meines Flehens; denn er neiget mir sein Ohr, und alle meine Tage rufe ich ihn an. Mich umfingen des Todes Bande, die Schrecken der Gruft hatten mich erfaßt, Not und Kummer trug ich; da rief ich an den Namen des Ewigen: Ach, Herr, rette meine Seele! Gnädig ist der Herr und gerecht, und barmherzig ist unser Gott. Die in Einfalt wandeln, hütet der Ewige. Ich war gebeugt, und er half mir. Kehre zurück, meine Seele, zu deiner Ruhe, denn der Ewige hat dir wohlgetan! Du hast meine Seele befreiet vom Tode, mein Auge von Tränen, meinen Fuß bewahret vor dem Straucheln. Ich werde wandeln vor dem Ewigen im Lande des Lebens. Ich vertrauete, auch da ich sprach: Ich bin sehr gebeugt. In der Bestürzung hatte ich geredet: Jeder Mensch ist trügerisch. Wie soll ich vergelten dem Ewigen alle seine Wohlthaten gegen mich? Den Kelch des Heiles hebe ich empor und rufe an den Namen

אֲשָׁא וּבָשָׂם יי אֶקְרָא: נְדָרֵי לַיי אֲשַׁלֵּם נְגִדְה־נָא לְכָל־
 עַמּוֹ: יִקָּר בְּעֵינַי יי הַמּוֹתֶה לַחֲסִידָיו: אָנָּה יי כִּי־אֲנִי
 עַבְדְּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בְּדִמְתְּךָ פִּתְחָתָ לְמוֹסְרֵי: לָךְ אֲזַבַּח
 זָבַח תּוֹדָה וּבָשָׂם יי אֶקְרָא: נְדָרֵי לַיי אֲשַׁלֵּם נְגִדְה־נָא
 לְכָל־עַמּוֹ: בְּחִצְרוֹת בַּיִת יי בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ:
 (ק"ה) הִלְלוּ אֶת־יי כָּל־גּוֹיִם שִׁבְחֻוּהוּ כָּל־הָאֲמִים: כִּי
 נָבַר עָלֵינוּ חֲסִדוֹ וַיֵּאֱמַת יי לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

(Gemeinde.)

(Vorbetet.)

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:	הוֹדוּ לַיי כִּי־טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:	יֹאמְר־נָא יִשְׂרָאֵל
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:	יֹאמְרוּ נָא בַּיִת אֶהְרֵן
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:	יֹאמְרוּ נָא יִרְאִי יי

des Ewigen. Meine Gelübde will ich dem Ewigen erfüllen in Gegenwart seines ganzen Volkes. Schwerwiegend ist in den Augen des Ewigen das Sterben seiner Frommen. Ach Gott, ich bin doch Dein Knecht, Dein Knecht, der Sohn Deiner Magd; Du hast meine Fesseln gelöst. Dir will ich darbringen Opfer des Dankes und den Namen des Ewigen anrufen. Meine Gelübde will ich dem Ewigen erfüllen in Gegenwart seines ganzen Volkes, in den Vorhöfen des Tempels, in deiner Mitte, Jerusalem. Hallelujah!

הללו (Ps. 117.) Lobet den Ewigen, alle Völker! rühmet ihn, alle Nationen! denn mächtig waltet seine Gnade über uns, und Gottes Treue währet ewiglich. Hallelujah!

(Vorbetet.)

(Gemeinde.)

הוֹדוּ (Ps. 118.)	דַּאֲכֶת דֶּם עִוּיֵן,
	דֶּם עֵר יִשְׁטִיג;
אִלֶּס שְׁפַרַּח יִשְׂרָאֵל:	דֶּם עִוּיֵן יִשְׁטִיג סִינֵה.
	עִוּיֵן יִשְׁטִיג סִינֵה.
אִלֶּס שְׁפַרַּח הַבַּיִת אֶהְרֵן:	עִוּיֵן יִשְׁטִיג סִינֵה.
אִלֶּס שְׁפַרַּח הַבַּיִת אֶהְרֵן:	עִוּיֵן יִשְׁטִיג סִינֵה.
אִלֶּס שְׁפַרַּח הַבַּיִת אֶהְרֵן:	עִוּיֵן יִשְׁטִיג סִינֵה.

(Stilles Gebet.)

מִן־הַמַּצַּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְהוָה: יי לִי לֹא
 אִירָא מִהֲיַעֲשֶׂה לִי אָדָם: יי לִי בְּעִזְרִי וְאֲנִי אִירָאָה
 בְּשֹׁנְאֵי: טוֹב לַחֲסוֹת בְּיַי מִבְּטַח בְּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת
 בְּיַי מִבְּטַח בְּנְרִיבִים: כָּל־גּוֹיִם סִבְּבוֹנֵי בְּשֵׁם יי כִּי
 אֲמִילִם: סִבְּבוֹנֵי גַם־סִבְּבוֹנֵי בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילִם: סִבְּבוֹנֵי
 כְּדַבְרִים דַּעְכוּ בְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילִם: דַּחַח
 רַחֲמֵי לְנַפְל וַיִּי עֲזָרְנִי: עֲזֵי וְזַמְרַת יְהוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה:
 קוֹל רִנָּה וַיִּשׁוּעָה בְּאֶהְלִי צַדִּיקִים יִמִּין יי עֲשֶׂה חַיִּל: יִמִּין
 יי רֹמְמָה יִמִּין יי עֲשֶׂה חַיִּל: לֹא־אָמוֹת כִּי־אֲחִיָּה וְאֲסַפֵּר
 מַעֲשֵׂה־יְהוָה: יִסֵּר יְהוָה וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנָנִי: פִּתְחוּ־לִי
 שַׁעֲרֵי־צַדִּיק אֲבֹא־בָם אֲוֹדָה יְהוָה: וְהִתְשַׁעַר לִי צַדִּיקִים
 יָבֹאוּ בּוֹ:

(Stilles Gebet.)

Aus der Enge rief ich Gott an, Gott erhörte mich und
 schaffte mir Raum. Gott ist mit mir: ich fürchte nichts; was
 können mir Menschen tun? Gott ist mir zu meiner Hilfe, und
 ich schaue ruhig auf meine Hasser. Besser ist, sich bergen bei
 dem Ewigen, als auf Menschen vertrauen. Besser ist, sich
 bergen bei dem Ewigen, als auf Mächtige vertrauen. Alle
 Völker umringen mich: im Namen des Ewigen, ich vernichte sie.
 Sie umringen mich, umdrängen mich: im Namen des Ewigen,
 ich vernichte sie. Sie umdrängen mich wie Bienenschwärme, sie
 verlöschen wie Dornenfeuer: im Namen des Ewigen vernichte
 ich sie. Wohl stieß man mich, daß ich falle: aber der Ewige
 stand mir bei. Mein Sieg und mein Sang ist Gott, er war
 mir ein Helfer. Die Stimme des Jubels und des Heiles er-
 schallet in den Zelten der Gerechten: Die Rechte des Ewigen
 schaffet Sieg. Die Rechte des Ewigen ist hochehaben, die
 Rechte des Ewigen schaffet Sieg. Noch sterbe ich nicht, ich lebe
 und erzähle die Taten Gottes. Wohl hat Gott mich gezüchtigt;
 aber dem Tode hat er mich nicht hingegeben. Deffnet mir die
 Pforten des Heiles, daß ich eintrete und Gott danke. Dies
 ist die Pforte des Ewigen, die Gerechten treten ein.

(Vorbeter.)

אוֹדֶה כִּי עֲנִיתָנִי וְהִתִּיר לִי לִישׁוּעָה:

(Gemeinde.)

אֲבֵן מָאֵסוּ הַבּוֹנִים הֵיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה:

(Vorbeter.)

מֵאֵת יי הֵיְתָה זֹאת הִיא נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ:

(Gemeinde.)

וְהַחַיִּים עָשָׂה יי נִגִּילָה וְנִשְׂמְחָה בּוֹ:

(Gemeinde.)

(Vorbeter.)

אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָּא:

אָנָּה יי הַצְּלִיחָה נָּא:

(Vorbeter.)

בְּרוּךְ הָבֵא בְּשֵׁם יי בְּרֻכְנוֹכֶם מִבֵּית יי:

(Gemeinde.)

אֵל יי וַיָּאֵר לָנוּ אִסְרוּחַג בְּעַבְתִּים עַד-
קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ:

אודך Ich danke Dir, daß Du mich erhöret und mir ein Helfer warest.

אבן Der Stein, den die Bauleute verworfen, ist zum Eckstein geworden.

מאת Von Gott ist Solches gekommen, wunderbar ist's in unseren Augen.

זה Diesen Tag hat Gott gemacht, laffet uns jubeln und sein uns freuen!

(Vorbeter:)

(Gemeinde:)

ו עwiger, gewähre Hilfe! ו עwiger, gewähre Hilfe!

ו עwiger, gib Gedeihen! ו עwiger, gib Gedeihen!

ברוך Gefegnet, wer da kommet im Namen des Herrn!
wir segnen euch aus dem Hause des Herrn.

אל Mächtig ist Gott und er leuchtet uns, bindet das Festopfer mit Seilen an die Vorsätze des Altares.

(Vorbetet.)

אלי אַתָּה וְאוֹדֶךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ:

(Gemeinde.)

הוֹדוּ לַיְי בִּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

(Vorbetet.)

יְהַלְלוּךָ יְי אֱלֹהֵינוּ כָּל-מַעֲשֶׂיךָ. וְחֲסִידֶיךָ צְדִיקִים
 עָשִׂי רְצוֹנְךָ וְכָל-עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ
 וַיִּשְׂבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת-
 שְׁמֶךָ מְלַכְנוּ. כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמֶּךָ נְאֻם לְזַמֵּר כִּי
 מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יְי מֶלֶךְ מְהַלֵּל
 בְּתַשְׁבְּרוֹת:

(ע. 78.) קדיש שלם

אלי Mein Gott bist Du, und ich preise Dich; mein Gott,
 ich erhebe Dich!

הוֹדוּ Danket dem Ewigen, denn er ist gütig, denn ewig
 währet seine Gnade.

יהללך Also preisen Dich, Ewiger, unser Gott, alle Deine
 Werke, und Deine Frommen, die Gerechten, die Deinen Willen
 vollziehen, und Dein ganzes Volk Israel — sie Alle bekennen
 und preisen, sie verherrlichen und heiligen Deinen Namen, o
 Herr und König! Denn gut ist es, Dir zu danken, und schön,
 Deinem Namen zu lobsingeln. Denn von Ewigkeit zu Ewig-
 keit bist Du Gott. Gepriesen seiest Du, Ewiger, durch Loblieder
 verherrlicht!

אין קְמוּהוּ בְּאֱלֹהִים אֲדָנִי וְאִין בְּמַעֲשֵׂיהָ: מְלַכּוּתָהּ מְלַכּוּת כָּל-
 עוֹלָמִים וּמַמְשִׁלְתָּהּ בְּכָל-דּוֹר וְדוֹר: יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי: וּמֶלֶךְ לְעוֹלָם
 וָעֶד: יי עוֹ לְעָמּוֹ יִמֶן יי: וְבָרַךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

סדר הוצאת התורה.

(Gemeinde erhebt sich.)

(Borbeter und Gemeinde.)

וַיְהִי בְּנִסְעַת הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יי
 וַיָּקְעוּ אֲבוֹתָיךָ וַיָּנִסוּ מִשְׁנֵאֵיךָ מִפְּנֵיךָ:

Keiner ist wie Du unter den Mächten, Herr! und Nichts gleichet
 Deinen Werken. Dein Reich ist ein Reich aller Ewigkeiten und Deine
 Herrschaft in jeglichem Geschlechte. Der Ewige regieret, er hat regieret
 und wird regieren immer und ewig. Der Ewige gibt Macht seinem
 Volke, der Ewige segnet sein Volk mit Frieden.

Bei dem Herausnehmen der Thorah.

(An Simchath Thorah siehe unten.)

וַיְהִי וּכְשֶׁנֶּסְעַת הַבְּרִית אֶת-בְּרִית הַבְּרִית וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה: אֱלֹהִים
 אֲדָנִי וְאִין בְּמַעֲשֵׂיהָ: מְלַכּוּתָהּ מְלַכּוּת כָּל-
 עוֹלָמִים וּמַמְשִׁלְתָּהּ בְּכָל-דּוֹר וְדוֹר: יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי: וּמֶלֶךְ לְעוֹלָם
 וָעֶד: יי עוֹ לְעָמּוֹ יִמֶן יי: וְבָרַךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

סדר הוצאת התורה לשמחת תורה.

(Borbeter und Gemeinde.)

אָמֵן הָרֵאָתָ לְבָעַת

כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים אֲדָנִי עוֹד מְלַכְדוֹ: לְעֵשָׂה נְפִלְאוֹת גְּדֹלוֹת לְבָדּוֹ
 כִּי לְעוֹלָם הִסְדּוֹ: אֲדָנִי בְּמַעֲשֵׂיהָ: מְלַכּוּתָהּ מְלַכּוּת כָּל-
 עוֹלָמִים וּמַמְשִׁלְתָּהּ בְּכָל-דּוֹר וְדוֹר: יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי: וּמֶלֶךְ לְעוֹלָם
 וָעֶד: יי עוֹ לְעָמּוֹ יִמֶן יי: וְבָרַךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

Bei dem Herausnehmen der Thorah an Simchath Thorah.

(Borbeter und Gemeinde.)

Dir ist offenbaret worden und Du erkennst es, daß der Ewige
 allein Gott ist, Keiner sonst. Preis ihm, der allein große Wunder tuet,
 denn ewig währet seine Gnade. Keiner ist wie Du unter den Mächten
 und nichts gleichet Deinen Werken. Die Herrlichkeit Gottes dauert ewig;

כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרָה וְדְבַר-יְיָ מִירוּשָׁלַם:
בְּרוּךְ שְׁנַתָּן הַתּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ:

(Vorbetet und Gemeinde.)

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן. אֲרַךְ אַפַּיִם וְרַב
חֶסֶד וְאַמֶּת: נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים. נִשָּׂא עֵוֹן
וּפְשַׁע וְחַטָּאת וְנִקְיָה:

כי Von Zion geht aus die Lehre und das Wort Gottes
von Jerusalem.

רוך Gepriesen sei, der in seiner Heiligkeit seinem Volke
Israel die Lehre gegeben!

(Vorbetet und Gemeinde.)

” Gott, o Gott, allmächtig, barmherzig und gnädig,
langmütig und von unendlicher Huld und Treue! Du
bewahrest Gnade bis ins tausendste Geschlecht, verzeihst
Schuld, Missetat und Sünde, und sprichst rein die
Reuigen.

(An Simchath Thorah.)

” לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:
” יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאִשֶּׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֶל-יַעֲקֹב וְאֶל-יִשְׁשַׁבֵּן:

” מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ יְמִלְךָ לְעֹלָם וָעַד:

” עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֶךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

” וַיְהִי נָא אֲמָרֵינוּ לְרִצּוֹן לְפָנֵי אֲדֹנָי כָּל:

der Ewige freuet sich seiner Werke. Der Name des Ewigen sei gepriesen
von nun an bis in Ewigkeit! Möge der Herr, unser Gott, mit uns
sein, wie er gewesen ist mit unsern Vätern, daß er uns nicht verlasse
und nicht verstoße. Der Ewige regieret, er hat regieret und wird
regieren immer und ewig. Der Ewige gibt Kraft seinem Volke, der
Ewige segnet sein Volk mit Frieden. Mögen doch unsere Worte wohl-
gefällig sein dem Herrn des Alls!

(Stille Andacht.)

רבוז העולם. מלא משאלותינו לטובה והפק רצוננו
 ותן לנו שאלתנו. וזכנו לעשות רצונה בלבב שלם וללכת
 בדרך ישרים לפניך וקדשנו במצותך וזכרנו לחיים טובים
 וארוכים ולשלום לפרנסה וכלכלה. ותן בלבנו להנות
 בתורתך ולקיים מצותיה. ושלה רפואה לכל-מקאובינו
 ותברך את-כל-מעשה ידינו. ותגזור עלינו גזרות טובות
 ישועות ונחמות. אמן וכן יהי רצון: יהיו לרצון אמרי פי
 והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: ואני תפילתי לך יי עת
 רצון אלהים ברב-חסדך עגני באמת ישעך:

(Stille Andacht.)

Herr des Weltalls! Von Neuem soll die Thorah
 uns erschließen das Heil ihrer Lehren, den Segen ihrer Gebote,
 den Trost ihrer Verheißungen. Möge durch Befolgung ihrer
 Lehren unser Leben Deinem Dienste geweiht und auf die Pfade
 der Wahrheit und des Rechts geleitet werden. Gedanke unser
 zum Leben und erleuchte unseren Sinn, daß wir in Deinem
 Lichte wandeln. Laß uns nicht schwach und verzagt sein, wenn
 Du in Deiner Weisheit mit Deinen Prüfungen uns heimsuchest,
 und heile die Wunden, die Du uns schlägst. Segne das Werk
 unserer Hände und laß unser Tun zu unserem Heile gelingen.
 Amen! Es seien wohlgefällig die Worte meines Mundes und
 das Sinnen meines Herzens, Dir, o Ewiger, mein Hort und
 mein Erlöser! Möge die Stunde, da wir zu Dir beten, eine
 segensreiche sein, und Du, o Gott, in Deiner Gnaden Fülle
 uns erhören und Dein Heil uns verleihen.

(An Simchath Thorah.)

ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יי ויפצו איביך
 וינסו משנאיך מפניך:

Wenn die Bundeslade aufbrach, sprach Moses: Auf,
 o Gott, daß sich zerstreuen Deine Feinde und Deine Hasser
 vor Dir fliehen.

(Rabbiner.)

Gelobt sei Gott, der in seiner Heiligkeit Israel seine Lehre gegeben hat! Gottes Lehre ist vollkommen, erquicket die Seele und erfreuet das Herz. Sie ist die Leuchte unseres Geistes. Sie hat Israel zu allen Zeiten Kraft und Ausdauer gewähret. Du, o Gott, bist der Quell aller Wahrheit, Deine Lehre ist Wahrheit und alle Worte Deiner Verheißungen sind Wahrheit. Laß, o Gott, Deine Lehre immer tiefer in uns sich befestigen, Heil verbreiten über Israel und die ganze Menschheit. Amen!

(Vorbeter und Gemeinde.)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

(Vorbeter und Gemeinde.)

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל אַרְוָנֵינוּ קָדוֹשׁ שְׁמוֹ:

(Vorbeter und Gemeinde.)

שמע Höre Israel, der Ewige, unser Gott, ist der Eine Gott.

(Vorbeter und Gemeinde.)

אחד Einzig ist unser Gott, groß ist unser Herr, Heiliger sein Name.

(An Simchath Thorah.)

קוֹמָה יי לְמַנְיַחְתָּהּ אִמָּה וְאַרְזֵן אַזְוָה: כְּהִנֵּה יִלְבָּשׁוּ אֶדְכָּךְ וְחַסִּידֶיךָ
 יִרְגְּנוּ: וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִנֵּינוּ לוֹ וַיּוֹשִׁיעֵנו זֶה יי
 קִנֵּינוּ לוֹ גָּגִילָה וְגִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתוֹ: מַלְכוּתָךְ מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים
 וּמְשַׁלְּתָךְ בְּכָל-דָּוָר וְדָד:

כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדָבָר יי מִירוּשָׁלַם:

Und man wird sprechen an jenem Tage: Siehe, das ist unser Gott, auf den wir hofften, daß er uns helfe; das ist unser Gott, auf den wir hofften! nun wollen wir frohlocken und uns freuen seiner Hilfe. Dein Reich ist das Reich aller Ewigkeiten und Deine Herrschaft in jeglichem Geschlecht.

Von Zion geht die Lehre aus und das Wort Gottes von Jerusalem.

(Vorbeter.)

גְּדֹלוֹ לִי אֱתִי. וְנִרְוַמְכָּה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

(Vorbeter und Gemeinde.)

לָךְ יי הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַח וְהַהוֹד כִּי
כָל בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ לָךְ יי הַמְּמֹלָכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל
לְרֹאשׁ: רֹמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹ לְהָרוֹם רַגְלָיו קְדוֹשׁ
הוּא: רֹמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹ לְהַר קְדָשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ
יי אֱלֹהֵינוּ:

(Vorbeter.)

Preiset den Ewigen mit mir und laffet uns allesamt
seinen Namen erheben!

(Vorbeter und Gemeinde.)

Dein, o Gott, ist die Größe und die Macht, die
Herrlichkeit, der Sieg und die Majestät; ja alles im Himmel
und auf Erden; Dein, o Herr, ist das Reich und Du bist
das Haupt, erhaben über Alles. Erhebet den Ewigen, unseren
Gott, und bückt euch am Schemel seiner Füße, heilig ist er!
Erhebet den Ewigen unseren Gott und bückt euch auf seinem
heiligen Berge; denn heilig ist der Ewige, unser Gott!

(An Simchath Thorah.)

Umzug mit den Thorahrollen.

(Vorbeter und Gemeinde.)

אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָּא. אָנָּה יי הַצְּלִיחָה נָּא:

אָנָּה יי עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ:

אֱלֹהֵי הַרוּחֹת הוֹשִׁיעָה נָּא.

בּוֹחֵן לְכַבּוֹת הַצְּלִיחָה נָּא.

גּוֹאֵל הַזֶּק עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ:

(Umzug mit den Thorahrollen.)

o Ewiger, gewähre Hilfe! o Ewiger, gib Gedeihen!

o Ewiger, erhöre uns, wenn wir zu Dir rufen!

o Gott der Geister, gewähre Hilfe!

Der Du prüfeſt unsere Herzen, gib Gedeihen!

Mächtiger Erlöser, erhöre uns, wenn wir zu Dir rufen!

(Vorbeter.)

הכל הָבו נִדְל לְאֱלֹהֵינוּ וּתְנוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה.

יַעֲמֹד רֵאשׁוֹן . . .

(Der zur Thorah Gerufene.)

בְּרַכּוּ אֶת יי הַמְּבָרָךְ:

(Gemeinde.)

בְּרוּךְ יי הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

(Der Gerufene.)

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר-בָּנוּ
מִכָּל-הָעַמִּים וּנְתַן-לָנוּ אֶת-תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן
תּוֹרָה:

(Vorbeter.)

Spendet Lob und Preis unserem Gotte und gebet
seinem Worte die Ehre!

(Der zur Thorah Gerufene.)

Lobet Gott, den Hochgepriesenen!

(Gemeinde.)

Gelobt sei Gott, der Hochgepriesene, immer und ewig!

(Der Gerufene.)

Gepriesen seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der
Welt, der Du aus allen Völkern uns erkoren und uns Deine
Lehre gegeben hast. Gepriesen seist Du, Ewiger!

(An Simchath Thorah.)

מֶלֶךְ עוֹלָמִים הוֹשִׁיעָה נָא.

נָא אֲזַר וְאֲדִיר הַצְּלִיחָה נָא.

סוֹמֵךְ נוֹפְלִים עֲגְגֵנוּ כִּיּוֹם קָרָאנוּ:

קְדוֹשׁ וְנוֹרָא הוֹשִׁיעָה נָא.

רַחוּם וְחַנּוּן הַצְּלִיחָה נָא.

שׂוֹמֵר הַבְּרִית עֲגְגֵנוּ כִּיּוֹם קָרָאנוּ:

† D Weltenkönig, gewähre Hilfe!

Glanzumstrahlter, Hoherhabener, gib Gedeihen!

Der Du Bankende stühest, erhöre uns, wenn wir zu Dir rufen!

קדוש Heiliger und Erhabener, gewähre Hilfe!

בarmherziger und Gnädiger, gib Gedeihen!

חüter des Bundes, erhöre uns, wenn wir zu Dir rufen!

(Hier weiter: Das Gebet des Rabbiners u. f. w. S. 262.)

Die Vorlesungen aus der Thorah für die Feste befinden sich im Anhang I.

Die Vorlesung aus der Thorah befindet sich	Seite
für den 1. Tag des Pesachfestes	359—362
" " 2. " "	363—366
" " Sabbath der Halbfeiertage	367—372
" " 7. Tag des Pesachfestes	374—380
" " letzten Tag des Pesachfestes	382—387
" " 1. Tag des Wochenfestes	389—394
" " 2. " "	396—398
" " 1. und 2. Tag des Hüttenfestes	401—404
" " Sabbath der Halbfeiertage	407—409
" das Schlußfest	412—414
" " Simchath-Thorahfest	416—425

(Nach der Vorlesung.)

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נִתְּן-לָנוּ
תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן
הַתּוֹרָה:

(Beim Erheben der Thorah.)

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר-שָׂם מֹשֶׁה לְפָנָי בְּגִי
יִשְׂרָאֵל עַל-פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה:

(Nach der Vorlesung.)

ברוך Gepriesen seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der Du uns die Lehre der Wahrheit gegeben und sie als Baum des Lebens in uns gepflanzt hast. Gepriesen seist Du, Ewiger, der Du die Lehre gegeben!

(Beim Erheben der Thorah.)

וְזֹאת Dies ist die Lehre, die Moses auf Befehl Gottes den Kindern Israel gegeben.

(Vor der Haftara.)

ברוך Gepriesen seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt! Du hast Propheten gesendet, daß sie Israel belehren und ermahnen, es im Glauben stärken und Heil verkünden. Gepriesen seist Du, o Gott, für die heilige Lehre, die durch Moses uns geworden, für das Wort der Wahrheit, das die Propheten uns verkünden!

Die Haftaroth für die Feste befinden sich im Anhang I.

Die Haftaroth befinden sich	Seite
für den 1. Tag des Pessachfestes	363
" " 2. " " " "	366—367
" " Sabbath der Halbfeiertage	372—373
" " 7. Tag des Pessachfestes	381
" " letzten Tag des Pessachfestes	387—388
" " 1. Tag des Wochenfestes	394—395
" " 2. " " " "	399—400
" " 1. Tag des Hüttenfestes	405
" " 2. " " " "	405—407
" " Sabbath der Halbfeiertage	410—411
" das Schlußfest	415
" " Simchath-Thorahfest	425—426

(Nach der Haftara.)

Gepriesen seist Du, Ewiger, unser Gott, Fels aller Zeiten, Hort aller Geschlechter! Dein Wort ist wahr und treu, und von Deinen Verheißungen bleibt keine unerfüllet; Du bist ein Gott der Treue und Barmherzigkeit! Darum sei Dir der Dank unseres Herzens dargebracht für alle Gnade, die Du uns erwiesen. Du hast uns erleuchtet durch Deine Lehre, durch die Worte der Propheten, hast uns berufen zu Deinem heiligen Dienste, auf daß wir Deinen Namen verherrlichen und unser Leben heiligen. Auch mit dem (Sabbath und) dem

Pessachfeste, dem Feste	Wochenfeste,	Hüttenfeste,	Schlußfeste,
der Befreiung aus	dem Feste der	dem Feste der	einem Feste
egyptischem Drucke,	Gesetzgebung,	Erntefeier,	der Freude,

verleihest Du uns Weihe, Befeligung und neue Kraft.

Gepriesen seist Du, Ewiger, der Du (den Sabbath,) Israel und die Festtage geheiliget!

Gebet für den Landesherrn.

Herr der Welt, Vater aller Menschen! Du hast die Obrigkeit eingesetzt auf Erden, daß sie ein Schirm des Rechts und ein Schutz der Ordnung sei! Erhalte und segne unseren König, den deutschen Kaiser

Wilhelm II.,

daß unter seinem Scepter Wahrheit und Gerechtigkeit immer mehr erblühen! Segne die Kaiserin und Königin

Auguste Victoria,

seine Gemahlin. Segne den Kronprinzen, die Kronprinzessin und das ganze königliche Haus! Segne das gesamte deutsche Vaterland, daß Gerechtigkeit und Treue, Friede und Wohlfahrt in ihm walten und alle seine Kinder einen und beglücken mögen! Segne unsere Vaterstadt, gib ihr Blüte und Gedeihen! Segne Israel an allen Orten und in allen Landen! Segne unsere Gemeinde, segne ihre Vorsteher und Vertreter, ihre Schulen und ihre wohlthätigen Anstalten samt Allen, die in Treue an ihnen wirksam sind! Segne ein jedes Haus unserer Gemeinde, Männer und Frauen, Eltern und Kinder, das Alter und die Jugend. Stärke die Schwachen, heile die Kranken, richte auf die Gebeugten, schenke Trost den Trauernden, ewiges Heil den Dahingeshiedenen. Gib, o himmlischer Vater, daß Dein Reich, das Reich der Wahrheit und des Friedens, immer mehr und mehr sich ausbreite und laß die Tage nahen, in welchen Du als Herr der Welt erkannt sein wirst, Du als der Eine und Dein Name der Einzige, auf daß alle Menschen Dich anbeten und aus jedem Munde Dein Lob erschalle. Amen!

סדר הזכרת נשמות.

Seelenfeier.

Die Seelenfeier findet außer dem Versöhnungstage statt: am achten Tage des **Wesach**, am zweiten Tage des **Wochenfestes** und am **Schlussfeste** (Schemini Azereth). An den genannten Tagen tritt die Predigt mit dem Gemeindeliede (S. 276 ff.) **vor** die Seelenfeier.

(Gemeinde.)

אָנוּשׁ כְּחֶצִיר יָמָיו כְּצִיץ הַשָּׂדֶה כִּן יִצְיֵץ: כִּי רוּחַ
עָבָרָהּ בּוֹ וְאֵינְנוּ וְלֹא-יִבְרָנוּ עוֹד מְקוֹמוֹ: וְחֶסֶד יְיָ מֵעוֹלָם
וְעַד-עוֹלָם עַל-יִרְאָיו וְצַדִּיקָתוֹ לְבָנֵי בָנִים:

Der Mensch, der Blume gleich sind seine Tage, wie des Feldes Blüte, so blühet er. Wenn ein Wind über ihn hinfährt, so ist er nicht mehr, und sein Ort fennet ihn fürder nicht. Aber die Huld des Ewigen bleibt von Ewigkeit zu Ewigkeit denen, die ihn ehrfürchten, und seine Gnade den Kindeskindern.

(Rabbiner.)

יְיָ מַה-אָדָם וְתַדְעֵהוּ בֶן-אָנוּשׁ וְתַחֲשָׁבֵהוּ:
אָדָם לַחֲבַל דָּמָה יָמָיו כְּצֵל עוֹבֵר:
בְּבִקְרָה יִצְיֵץ וְחֶלֶף לְעָרֵב יִמּוֹלֵל וַיִּבֶשׁ:
תָּשֵׁב אָנוּשׁ עַד-דְּבָא וְתֹאמֶר שׁוּבוּ בָנֵי אָדָם:
לוֹ חֲכָמוֹ יִשְׁכִּילוּ זֹאת יִבְיָנוּ לְאַחֲרֵיתָם:
כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא יֵרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ:
שְׁמֵר-תָּם וְרֹאֵה יִשְׂרָאֵל כִּי אַחֲרֵית לְאִישׁ שָׁלוֹם:
פְּוֹדָה יְיָ נַפְשׁ עַבְדֵּי וְלֹא יֵאָשְׁמוּ כָּל-תְּחוּסִים בּוֹ:

Herr, was ist der Mensch, daß Du sein gedenkest, der Erdensohn, daß Du auf ihn achtest!

Der Mensch gleichet dem Hauche, seine Tage sind ein Schatten, der dahinzieheth.

Am Morgen blühet und sprießet er, am Abend ist er dürr und well.

Du fñhrest den Menschen bis zur Zerkñirschung und sprichst: Kehret um, ihr Menschenkinder!

O daß sie weise würden und das bedächten und auf ihr Ende achteten!

Denn nichts nehmen sie mit in's Grab, und von all ihrer Herrlichkeit folget ihnen nichts.

Wahre Dir frommen Sinn und übe Redlichkeit, denn Hoffnung winket dem Manne der Lauterkeit.

Der Herr erlöset die Seele seiner Getreuen, und Keiner gehet verloren, der auf Gott vertrauet.

Ewiger, Herr aller Geister und aller Wesen! Wir gedenken vor Dir unserer Dahingeshiedenen, die eingegangen in ihre Ruhe nach Deinem weisen Ratschlusse. Wir gedenken ihrer mit liebendem Herzen, mit dankbarem Gefñhle. Es gedenken die Kinder der Treue und Hingebung, mit der die Pfleger und Hüter ihrer Kindheit für sie bedacht und besorgt gewesen, wie sie mit weisem Räte, mit Lehre und Beispiel ihnen vorangeleuchtet haben. Es gedenken die Eltern der Kinder, der Freude und Hoffnung ihres Herzens, die Du in der Blüte ihrer Jahre von hinnen hast abberufen. Es gedenken Männer und Frauen des durch den Tod zu früh gelösten Bundes, den sie vor Dir, o Gott, geschlossen und den sie in Liebe und Treue gewahret haben, so lange es Deiner Weisheit gefallen hat. Wir gedenken, o Herr, der Männer und Frauen, die durch ihr Leben und Wirken uns gefördert, die den frommen Sinn in uns genähret und die den Geist der Erkenntnis und Wahrheit in uns gewecket und gepflegt haben. Wir gedenken aller hingeshiedenen Frommen, die durch die Hingabe ihres Lebens ihre Treue für den Glauben bezeuget und Deinen Namen geheiligt haben. Wir gedenken aller derer, die edlen Sinnes ihre Kräfte dem Gemeinwohl gewidmet und in der opferwilligen Tätigkeit die Freude ihres Lebens gefunden haben. Sie Alle haben ein bleibendes Andenken sich gestiftet vor Dir, o Gott, und ihr Name wird zum steten Segen genannt werden in unserer Mitte. Denn die Weisen leuchten wie des Himmels Glanz, und die zum Heile der Gesamtheit gewirkt, wie die Sterne für und für. Amen!

(Stilles Gebet.)

(Für den Vater.)

יִזְכֹּר אֱלֹהִים לְטוֹבָה אֶת־נִשְׁמַת אָבִי מִזְרִי
 שֶׁנֶּאֱסָף לְעַמּוֹ אֲשֶׁר לְזִכָּר חֲסִדוֹ וְאִמּוֹנָתוֹ אֲנִי נוֹדֵר
 צְדָקָה הַיּוֹם וְהַיּוֹתָה נִפְשׁוֹ צְרוּרָה בְּצָרוֹר הַחַיִּים עִם
 כָּל־הַחֲסִידִים וְהַיִּשְׂרָיִם וְהַתְּמִימִים וְהַלֵּךְ לְפָנָיו צְדָקָתוֹ
 יְיָ הוּא נִחְלָתוֹ. וְנֹאמֵר אָמֵן:

(Für die Mutter.)

יִזְכֹּר אֱלֹהִים לְטוֹבָה אֶת־נִשְׁמַת אִמִּי מִזְרָתִי
 שֶׁנֶּאֱסָפָה לְעַמִּיָּה אֲשֶׁר לְזִכָּר חֲסִדָּהּ וְאִמּוֹנָתָהּ אֲנִי נוֹדֵר
 צְדָקָה הַיּוֹם וְהַיּוֹתָה נִפְשָׁהּ צְרוּרָה בְּצָרוֹר הַחַיִּים עִם
 כָּל־הַחֲסִידִים וְהַיִּשְׂרָיִם וְהַתְּמִימִים וְהַלֵּךְ לְפָנֶיהָ צְדָקָתָהּ
 יְיָ הוּא נִחְלָתָהּ. וְנֹאמֵר אָמֵן:

(Stilles Gebet.)

(Für den Vater.)

יִזְכֹּר Der Herr gedenke in Gnade der Seele meines teuren,
 unvergeßlichen Vaters, der heimgegangen ist zu den Seinen,
 und zu dessen Angedenken ich heute eine fromme Spende ge-
 lobe. Möge seine Seele aufgenommen sein im Bunde des
 ewigen Lebens, vereint mit allen Gottesfürchtigen, Frommen
 und Redlichen; sein frommer Wandel sei seine Fürsprache vor
 Gott, seinem ewigen Erbe. Amen!

(Für die Mutter.)

יִזְכֹּר Der Herr gedenke in Gnade der Seele meiner teuren,
 unvergeßlichen Mutter, die heimgegangen ist zu den Thren,
 und zu deren Angedenken ich heute eine fromme Spende gelobe.
 Möge ihre Seele aufgenommen sein im Bunde des ewigen
 Lebens, vereinet mit allen Gottesfürchtigen, Frommen und
 Redlichen; ihr frommer Wandel sei ihre Fürsprache vor Gott,
 ihrem ewigen Erbe. Amen!

(Rabbiner.)

מְנוּחָה נְכוֹנָה תַּחַת בְּנֵי הַשָּׁמַיִם. וְחַמְלָה וְחַנּוּנָה
 מִלְּפָנֶיךָ שׁוֹכֵן מְעוֹנָה. וְחֶלֶק טוֹב לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. שֵׁם
 תְּהִי מִנְת כָּל־הַנְּפֹשׁוֹת הַנִּבְכָּרוֹת מִתּוֹשְׁבֵי קְהֵלְתֵנוּ
 שֶׁנֶּאֱסָפוּ לְעַמָּם. הַנִּצְּתָהִים וְהַנְּעִימִים בְּחַיֵּיהֶם. רוּחַ יי
 תְּנִיחֵם בְּגַן עֵדֶן: מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִים יִסְתִּירֵם בְּסִתְר
 בְּנִפְיֹו לַחַוּוֹת בְּנַעַם יי וְלִבְקָר בְּהִיכָלוֹ. יִלְוֶה אֲלֵיהֶם
 הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכָּבְכֶם יִהְיֶה שְׁלוֹם. וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר
 אָמֵן:

(Gemeinde.)

שְׁוִיתִי יי לְנֶגְדֵי תְּמִיד כִּי מִימֵי בַל־אֲמוּט:
 לָבֵן שְׂמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אַף בְּשָׂרֵי יִשְׁכּוֹן לְבַטָּח:
 כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאֵל לֹא תִתֵּן חֲסִידֶךָ לְרֵאוֹת שְׂחַת:
 תּוֹדִיעֵנִי אֶרְחַ חַיִּים שְׁבַע שְׁמַחוֹת אֶת־פְּנֶיךָ נְעֻמוֹת
 בְּיָמֶיךָ נִצָּח:

(Rabbiner.)

Selige Ruhe wird unter dem Schutze Gottes den
 Lauteren und Reinen dort, wo des Hochthronenden Barmherzigkeit
 und Gnade walten. O mögen dort auch Seligkeit finden alle
 die Edlen und Frommen unserer Gemeinde, die zu den Vätern
 eingetan wurden. Dein Geist, himmlischer Vater, umschwebe
 ihre Seelen und lasse sie fortdauern in der Gemeinschaft der
 Edlen aller Geschlechter. Amen!

(Gemeinde.)

Ich halte den Ewigen mir stets vor Augen; ist er
 zu meiner Rechten, so wankt ich nicht.

Darum freuet sich mein Herz und meine Seele, auch
 mein Leib wird sicher ruhen; denn Du überlässest nicht meine
 Seele dem Grabe und lässest den Frommen nicht Verwesung
 schauen. Du tuest mir kund den Weg des Lebens, Fülle der
 Freude vor Deinem Antlitze und Seligkeit in Deiner Rechten
 immerdar.

(Rabbiner.)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי-בְרָא כְרַעוּתָהּ
וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ

אָמֵן. יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר
וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעֵלְמָא מִן כָּל-
בְּרַבְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחֶתָּא וְנַחֲמֶתָּא דְאַמִּירָן בְּעֵלְמָא
וְאָמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל צְדִיקָיָא וְעַל כָּל-מֵאן דְאַתְפֹּטֵר מִן
עֵלְמָא הָדִין כְּרַעוּתָהּ דְאַלְהָא יְהִי לְהוֹן שְׁלָמָא רַבָּא
וְחוּלְקָא טְבָא לְחַיֵּי עֵלְמָא דְאַתִּי וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי מִן קַדְם
מְרָה דְשַׁמְיָא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן-שַׁמְיָא וְחַיִּים עֲלִינוּ וְעַל-כָּל-
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלִינוּ וְעַל-
כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

So sei denn gepriesen und geheiliget Dein großer Name
in aller Welt, und Dein Reich, das Reich der Liebe und der
Wahrheit, verbreite sich über die ganze Erde bald in unseren Tagen!

Amen! Gepriesen sei dein großer Name ewiglich!

Gelobt sei der Name des Heiligen, der erhaben ist
über alles Lob! Alle Welt preise den Herrn, den aller Welten
Preis nicht erreicht. Amen!

Allen Frommen, die nach dem Ratschlusse Gottes aus
diesem Leben abberufen worden, werde Friedensfülle und
Seligkeit, Liebe und Erbarmen zu Teil bei Gott, dem Herrn
des Himmels und der Erde. Amen!

Er sende aus des Himmels Höhen Frieden und Leben
über uns und ganz Israel. Amen!

Er, der Frieden stiftet in seinen Höhen, lasse Frieden walten
über uns, über ganz Israel und die gesamte Menschheit. Amen!

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלְלוּךָ סֵלָה:
 אֲשֶׁרִי תָעַם שְׁבַכְךָ לֹא אֲשֶׁרִי תָעַם שְׁנֵי אֱלֹהִיו:
 (קמח) תִּהְיֶה לְדוֹר אַרְוַמְמָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה
 שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אַבְרָכְךָ וְאַהֲלִלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם
 וָעֶד: גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר
 לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ: הַדָּר כְּבוֹד הַוָּדָק
 וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וַעֲזוּז נִרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדֻלָּתֶךָ
 אֲסַפְּרָנָה: וְכֵר רַב־טוֹבָךָ יִבְיְעוּ וְצִדְקָתֶךָ יִרְגְּנוּ: חַנּוּן
 וְרַחוּם יְהוָה אֲרָךְ אַפָּיִם וּגְדֻלַּת־חַסֶּד: טוֹב־יְהוָה לְכָל
 וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וְחַסִּידֶיךָ

אשרי Heil denen, die in Deinem Hause weilen, Dich
 preisen immerdar! Heil dem Volke, dem also beschieden! Heil
 dem Volke, dessen Gott der Ewige ist!

תהלה (פס. 145.) Loblied von David. Ich will Dich erheben,
 mein Gott und Herr, Deinen Namen preisen immer und ewig.
 An jedem Tage will ich Dich preisen und rühmen Deinen Namen
 immer und ewig. Groß ist der Ewige und hoch gepriesen und
 unergründlich seine Größe. Ein Geschlecht rühmet dem anderen
 Deine Werke, und Deine mächtigen Taten verkünden sie. Auch
 ich will von dem Glanze und dem Ruhme Deiner Herrlichkeit, von
 Deinen Wundertaten will ich reden. Sie sprechen von der
 Macht Deiner Erhabenheit, und ich verkünde Deine Größe.
 Den Ruhm Deiner großen Güte verkünden sie und ob Deiner
 Gerechtigkeit jubeln sie. Gnädig und barmherzig ist der Ewige,
 langmütig und von großer Huld. Gütig ist der Ewige gegen
 Alle, und sein Erbarmen waltet über alle seine Geschöpfe. Dich,
 Ewiger, preisen alle Deine Werke, und Deine Frommen loben

יְבָרְכוּךָ: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וְגִבּוֹרָתְךָ יְדַבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ
 לְבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד תְּדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ
 מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים וּמְמַשְׁלֶתְךָ בְּכָל-דּוֹר וָדָר: סוֹמְךָ יְהוָה
 לְכָל-הַנְּפֹלִים וְזוֹקֶה לְכָל-הַכְּפוּפִים: עֵינֵי-כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ
 וְאַתָּה נוֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פֹּתַח אֶת-יַדְךָ
 וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְהוָה בְּכָל-דַּרְכָיו וְחָסִיד
 בְּכָל-מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְהוָה לְכָל-קוֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
 בְּאַמֶּת: רָצוֹן-יִרְאֶיו יַעֲשֶׂה וְאֶת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
 שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת-כָּל-אֲהַבָיו וְאֶת כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:
 תְּהַלֵּל יְהוָה יְדַבֵּר פִּי וַיְבָרֶךְ: כָּל-בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם
 וָעַד: וְאַנְחֵנוּ נְבָרֶךְ יְהִי מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

Dich. Von der Herrlichkeit Deines Reiches sprechen sie, von
 Deiner Allmacht reden sie, um den Menschenkindern Deine
 mächtigen Taten kund zu tun und die Herrlichkeit Deines
 Reiches. Dein Reich ist das Reich aller Ewigkeiten und
 Deine Herrschaft in jeglichem Geschlechte. Der Ewige stüzet
 die Fallenden und richtet auf die Gebeugten. Aller Augen
 harren auf Dich, und Du gibst ihnen Speise zur rechten Zeit.
 Du öffnest Deine Hand und sättigest alles Lebende aus Deiner
 Gnaden Fülle. Gerecht ist der Ewige auf allen seinen Wegen
 und huldvoll in allen seinen Werken. Nahe ist der Ewige
 Allen, die ihn anrufen, Allen, die ihn anrufen in Wahrhaftig-
 keit. Den Gottesfürchtigen willfahret er, höret ihr Flehen
 und hilft ihnen. Gott hütet, die ihn lieben, die Frevler aber
 vernichtet er. Das Lob des Herrn verkünde mein Mund,
 und alles Fleisch preise seinen heiligen Namen ewiglich! Wir
 Alle loben Gott, von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah!

(Einschaltung für Simchath Thorah unten.)

(Vorbetet.)

יְהַלְלוּ אֶת-שֵׁם יי. כִּי-נִשְׁנָב שְׁמוֹ לְבָדוֹ:

(Gemeinde.)

הוֹדוּ עַל-אֶרֶץ וּשְׁמַיִם: וַיֵּרָם קָרְן לְעַמּוֹ תְהִלָּה לְכָל-
מְסִידוֹ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּיָהּ:

(Rabbiner.)

Wie einst Moses die Bundeslade an ihre Stätte geleitete mit den Worten: „Kehre ein, o Herr, unter die Scharen der Tausende Israels“, so flehen wir, daß Dein Geist bei uns eintehre, und Dein heiliges Wort unser Leben veredle. Eine segensreiche Lehre hast Du uns gegeben, o, daß wir nimmer von ihr lassen; denn ein Baum des Lebens ist sie denen, die an ihr festhalten, und wer sie erfasset, wird gesegnet. Ihre Wege sind Wege der Anmut und alle ihre Pfade voll des Friedens. Führe uns, o Ewiger, auf dieser Bahn zu Dir, daß wir Dir uns nähern. Erneuere unsere Tage zu unserem Heile!

(Gemeinde.)

הַשִּׁיבֵנו יי אֱלֹהֵי וְנִשְׁוֹבָה. תִּדְרֹשׁ יָמֵינוּ בְּקָדָם:

Preis dem Namen des Ewigen; denn sein Name allein ist erhaben!

Seine Herrlichkeit strahlet über Erde und Himmel, und er erhöhet die Macht seines Volkes, den Ruhm aller seiner Frommen, der Söhne Israels, des Volkes, das ihm nahe. Hallelujah!

(An Simchath Thorah.)

שִׂישׂוּ וְשִׂמְחוּ בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וּתְנוּ כְּבוֹד לַתּוֹרָה:

נְגִיל וְנִשְׂוֹשׁ בְּזֹאת הַתּוֹרָה. כִּי הִיא לָנוּ עֹז וְאוֹרָה:

תּוֹרָה הִיא עֵץ חַיִּים. לְבַלְלֵנוּ חַיִּים. כִּי עֲמֻדָה מְקוֹר חַיִּים:

Freuet euch und frohlocket am Feste der Gesetzesfreude: Gebet Ehre der Gotteslehre!

Wir wollen jubeln und uns freuen der Gotteslehre! Denn sie gewähret uns Kraft und Erleuchtung.

Die Gotteslehre ist ein Baum des Lebens, lebenspendend für uns Alle, denn Du, o Gott, bist Urquell alles Lebens.

Gemeindelied

für das Pfingstfest.

O Herr, der Du die Freiheit bist,
Du hast zur Freiheit uns geschaffen;
Und wenn Gewalt uns drängt und List
Bist Du uns Schild und Wehr und Waffen.

O Herr, Du hast der Freiheit Saat
Gepflanzt in uns'rer Seele Grunde,
Daß sie erblüh' zur heil'gen Tat,
O Herr, in der Bedrängnis Stunde.

Dein Geist ist uns'rer Freiheit Hort,
Er läßt nicht sinken uns zu Knechten,
Er trägt zum Sieg den Schwachen fort,
Geschirmt, o Herr, von Deiner Rechten.

Predigt.

O Herr, Du hast mit starker Macht
Der Väter Ketten einst zerbrochen,
Und Deine Treue hat vollbracht,
Was zu den Ahnen Du gesprochen.

O Herr, Du hast mit starker Hand
Der Knechtschaft Fesseln einst vernichtet,
Und hast als Deiner Treue Pfand
Den Baum des Lebens aufgerichtet.

O Herr, der Du die Freiheit bist,
Gib mir der Freiheit Weihe,
Daß ich in meiner Lebensfrist
Von Sünd' und Fehl mich selbst befreie!

Gemeindelied
für das Wochenfest.

Herr, Du sendest Tau und Regen
Und belebest Flur und Feld;
Und es spriecht empor Dein Segen,
Der uns nähret und erhält.

Herr, Du sandtest Licht und Helle
Einst in dieser Erde Nacht;
Da erstand an heil'ger Stelle
Strahlend Deines Wesens Pracht.

Also schirmst Du Leib und Seele
Herr, in Deiner Huld und Gnad'!
Daß dem Leib das Brot nicht fehle,
Und die Leuchte unserm Pfad.

Predigt.

Sei gepriesen für die Lehre,
Die der Erdenflur entspriecht;
Sei gepriesen für die Lehre,
Die den Himmel uns erschließt!

Und erhör' uns, Gott der Treue,
In des Festes Gnadenstund',
Daß sich unser Herz erneue
Für den alten Gottesbund!

Gemeindelied

für das Hütten- und Schlußfest.

Du hast des Feldes reichen Segen
Gelegt, o Herr, in uns're Hand;
So nimm denn unsern Dank entgegen,
O Herr, zu Dir emporgesandt!

Und ob in Häusern, ob in Hütten,
Empor zu Dir das Aug' sich hebt,
Du bist, o Herr, in uns'rer Mitten,
Und Deine Gnade uns umschwebt!

Und ob uns schützen feste Mauern,
Und ob uns fehlt ein schirmend Dach,
Im sichern Haus, in Wetterschauern —
Dein Vateraug' ist immer wach.

Predigt.

O Herr, es hat der Erde Weiten
Durchwandert einst der Väter Schar,
Doch schrittest Du an ihrer Seiten,
Ein Ketter treu und wunderbar.

Und ob in Häusern, ob in Hütten,
Der müde Fuß gefunden Rast,
Du warst, o Herr, in ihrer Mitten
Allüberall ein Himmelsrast.

O Herr, Du treuer Hort und Hüter,
Nimm ferner uns in Deine Hut!
Versag' uns nicht der Erde Güter
Und gib uns ew'ges Himmelsgut!

תפלת מוסף ליום טוב.

(Gemeinde erhebt sich.)

אֲדַנִּי שְׁפֹתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

(Der Vorbeter beginnt laut und die Gemeinde betet leise mit.)

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
 אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי
 אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּגִיְהֵם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה:
 מִלְּךָ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אַבְרָהָם:
 אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב
 לְהוֹשִׁיעַ.* מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַטַּל וְהַגִּשִׁם.

Herr, öffne meine Lippen, daß mein Mund Dein
 Lob verkünde!

Gepriesen seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott
 unserer Väter Abraham, Isaak und Jakob, großer, mächtiger
 und erhabener Gott! Du spendest reiche Gnade und waldest
 liebevoll; Du gedenkest der Väter Frömmigkeit und bleibest ihr
 gnadenvoller Erlöser für alle Zeit um Deines Namens willen.
 Herr, unser Beistand und unser Schild. Gepriesen seist Du,
 Ewiger, Schild Abrahams!

Du bist mächtig, o Herr, und verleihst uns in der
 Fülle Deines Heiles ewiges Leben. Du gebietest über Wind,
 über Tau und Regen.

* חפלה טל וגשם:

Am ersten Tage des Pessachfestes spricht der Rabbiner:

Gott, Lenker aller Zeiten! Der Winter ist vorüber; mit
 dem Eintritte des Frühlings reget sich frisches Leben auf der
 Erde. Auch unser Herz schlägt neu belebt, und voll Vertrauen
 hebet unsere Seele sich empor zu Dir. Aller Augen harren auf
 Dich, der Du Speise gibst zur rechten Zeit, daß Du uns einen
 milden Frühling sendest, einen gedeihlichen Sommer! Es streuet
 der Landmann seine Saaten in die Erde: laß sie hervorsproßeln
 zu reichlicher Nahrung für Deine Geschöpfe. Es sei die Erde
 der Boden, auf dem Freiheit und Gerechtigkeit, Liebe und Friede
 walten, daß ein Jeglicher seine Kräfte entfalte zum eigenen
 Wohle und zum Heile der Gesamtheit. So gib denn, o Gott,

daß die eintretende Sommerszeit uns Nahrung und Kraft, Leben und Gesundheit, Heil und Segen bringe! Amen!

Am Schlußfeste spricht der Rabbiner:

Dein, o Gott, ist der Himmel und Dein die Erde; die Welt und was sie füllet, hast Du gegründet. Auch im verflossenen Jahre hast Du Deine Hand geöffnet und alles Lebende gesättigt in Deiner Huld. Du hast uns einen fruchtbaren Sommer geschenkt, und seine letzten warmen Scheidegrüße sind uns Zeugen Deiner Gnade. Nun gehen wir der Zeit entgegen, welche nicht Blüten bringet, noch Früchte; nur der Ertrag, den wir gesammelt, er soll uns ernähren und erhalten. Doch Deine Kraft ruhet nimmermehr, sie wirkt verborgen im Schoße der Erde; laß gedeihen die Saat, die dem Boden anvertraut ist. Segne die redliche Tätigkeit Deiner Kinder und gib ihnen in Deiner Huld den Lohn ihrer Mühen. Stärke den milden Sinn unter den Menschen, daß sie Herz und Hand erschließen, um jeder Not zu steuern, jedem Mangel abzuhelpen, auf daß Alle dankend zu Dir emporschauen und Deine Güte preisen. So gib uns denn, o Gott, in der herannahenden Winterszeit Nahrung und Kraft, Leben und Gesundheit, Heil und Segen! Amen!

Am ersten Tage des Pessachfestes und am Schlußfeste spricht der Rabbiner das obenstehende Gebet, dann fährt der Vorbeter fort:

אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַטַּל
וְהַגִּשְׁמִים.

(Gemeinde.)

אָמֵן:

אָמֵן:

אָמֵן:

(Vorbeter.)

לְבָרָכָה וְלֹא לְקַלְלָה.

לְשִׁבְעַת וְלֹא לְרִזּוֹן.

לְחַיִּים וְלֹא לְמֹוֹת.

(Am ersten Tag des Pessachfestes und am Schlußfeste.)

(Vorbeter.)

Du bist es unser Gott, der Du gebietest über Wind, über
Tau und Regen.

(Vorbeter.)

Zum Segen und nicht zum Unheil!

Zur Fülle und nicht zum Mangel!

Zum Leben und nicht zum Tode!

(Gemeinde.)

Amen!

Amen!

Amen!

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
 סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם
 אֲמוּנָתוֹ לְיִשְׁנָי עֶפְרַי. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי כְמוֹךָ
 לְךָ מֶלֶךְ מִמִּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמַן אַתָּה
 לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

(Vorbetet.)

(*) גְּעַרְיָצָה וְנִקְדֵּי־שָׁה כְּשֵׁם שְׁמִקְדֵּי־שִׁים אֹתָךְ בְּשָׁמִי מְרוֹם
 בְּכַתוּב עַל־יַד נְבִיאָךְ. וְקָרָא יְהוָה אֱלֹהֵי וְאָמַר:

(Gemeinde.)

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כָל־
 הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

Du erhältst die Lebenden in Gnade und nimmst auf
 in Vaterhuld die Hingeshiedenen, stüttest die Fallenden, heilest
 die Kranken, befreiest die Gefesselten und bewährest Deine Treue
 denen, die im Staube ruhen. Wer ist wie Du, Allmächtiger?
 und wer gleichet Dir, der Du waltest über Leben und Tod
 und Heil hervorsprießen lässest? Wir vertrauen auf Deine
 Verheißung ewigen Lebens. Gepriesen seiest Du, Ewiger, Quell
 ewigen Lebens!

*) In den Synagogen Linden- und Lützow-Strasse folgt hier die
 deutsche Keduscha.

(Vorbetet.)

Aus jeglichem Munde erschallet der Ruf,
 Zum Lobe des Ew'gen, der Alles erschuf,
 Es jauchzet und jubelt der Himmlischen Chor,
 Es tönt von der Erde zum Himmel empor:

(Gemeinde.)

קָדוֹשׁ Heilig, heilig, heilig ist der Herr der Heerscharen,
 die ganze Erde ist voll seiner Herrlichkeit.

(Vorbetet.)

כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מְשַׁרְתּוֹ שׁוֹאֲלִים זֶה לָּזֶה אֵיזָה מְהוּם
כְּבוֹדוֹ. לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ:

(Gemeinde.)

בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

(Vorbetet.)

מִמְּקוֹמוֹ הוּא יָפֵן בְּרַחֲמִים וַיַּחֲזֵן עִם הַמְּיַחֲדִים שְׁמוֹ יַעֲרֵב
וַדְּבַקֵּר בְּכָל־יּוֹם תָּמִיד פְּעָמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

(Gemeinde.)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

(Vorbetet.)

אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מְלַכְנוּ הוּא
מוֹשִׁיעֵנו וְהוּא יִשְׁמִיעֵנו בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעִיגֵי כָל־חַי לַהֲיוֹת
לָכֶם לְאֱלֹהִים:

Die Herrlichkeit Gottes erfüllet das All,
Nicht künden sie Worte, nicht kündet sie Schall,
Und Israël, das er als Priester gesandt,
Es trug sein Banner durch Völker und Land,
Und wo es geweiht an jeglichem Ort,
Erschallet zum Lobe des Herrn das Wort:

Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes aller Orten!
Ob der Morgen erglüheth, ob sich senket die Nacht,
Empor zu dem Horte, der immerdar wacht,
Entsendet des Glaubens geweihte Schar
Das Wort seines Heiles, in Ewigkeit wahr:

Höre Israël, der Ewige, unser Gott, ist der Eine Gott!

Er war uns ein Hort in finsternen Tagen,
Er gab uns die Kraft im Dulden und Tragen,
Er wird uns dauernd weiter erhalten,
Denn ewig besteht sein heiliges Walten!

(Gemeinde.)

אני יי אלהיכם:

(Borbeter.)

אדיר אדירנו יי אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ.
 והיה יי למלך על כל הארץ ביום שהוא יהיה יי אחד
 ושמו אחד:

ובדברי קדשך בתוכ לאמר:

(Gemeinde.)

ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

(Borbeter.)

לדור ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדשך נקדיש
 ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך
 גדול וקדוש אמת. ברוך אמת יי האל הקדוש:

(Gemeinde.)

אני Ich, der Herr, bin Euer Gott.

(Borbeter.)

אדיר Gott, unser Hort, Ewiger, unser Herr, wie mächtig
 ist Dein Name auf der ganzen Erde; Du wirst als Herr und
 König erkannt werden unter allen Völkern und an jenem Tage
 wirst Du einzig sein und Dein Name der Einige!

Und mit dem heiligen Psalmworte rufen wir:

(Gemeinde.)

ימלך Der Ewige regieret immerdar, dein Gott, Zion, von
 Geschlecht zu Geschlecht. Hallelujah!

(Borbeter.)

לדור Von Geschlecht zu Geschlecht verkünden wir Deine
 Größe, und durch alle Zeiten bekennen wir Deine Heiligkeit;
 Dein Preis weiche nie aus unserem Munde, großer und heiliger
 Gott. Gepriesen seist Du, Ewiger, heiliger Gott!

(Wer allein betet.)

אָתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יִהְיֶה לְךָ
סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה ייִ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אָתָּה בְּחַרְתָּנוּ. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וּרְצִיתָ בָּנוּ. וְקִבַּשְׁתָּנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּכָנוּ לְעִבּוֹדְתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֵּן־לָנוּ ייִ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם)

(Schlußfest.)	(Hüttenfest.)	(Wochenfest.)	(Befachfest.)
חַג הַשְּׂמִינִי חַג	חַג הַסִּבּוֹת	חַג הַשָּׁבָעוֹת	חַג הַמִּצּוֹת
הַעֲצָרַת הַזֶּה	הַזֶּה זְמַן	הַזֶּה זְמַן מִתֵּן	הַזֶּה
זְמַן שִׂמְחַתָּנוּ	שִׂמְחַתָּנוּ	הַזֶּה זְמַן	זְמַן חַרוּתָנוּ

(בְּאַהֲבָה) מִקְרָא־קָדֶשׁ וְגַר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֲבוֹתֵינוּ נָלוּ מֵאֶרֶץ וְנִתְרַחֲקוּ מֵעַל אֲדָמָתָם אֲבָן
אָתָּה אֵל מְסַתֵּר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ. וְרִיתָנוּ בְּאַרְצוֹת

(Wer allein betet.)

(Du Heilig bist Du, und heilig ist Dein Name, und die
Frommen preisen Dich an jedem Tage. Gepriesen seist Du,
Ewiger, heiliger Gott!)

Du, Herr, hast in Deiner Gnade uns erwählt, uns
Deine Gebote zu unserer Heiligung gegeben, Du hast zu Deinem
Dienste uns berufen und uns geschmückt mit Deinem großen
und heiligen Namen.

Du hast, Ewiger, unser Gott, in Liebe uns gegeben
(diesen Sabbathtag und) dieses

Befachfest, das Fest der Befreiung aus egyptischem Drucke,	Wochenfest, das Fest der Gesetzgebung,	Hüttenfest, das Fest der Erntefeier,	Schlußfest, ein Fest der Freude,
--	--	--	--

als einen Tag heiliger Berufung und erhebender Erinnerung.

Nach Deinem heiligen Ratschlusse ist der Tempel
zerstört, sind unsere Väter aus ihrem Lande hinweggeführt und

לְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּעוֹלָם מְמוֹרָח שְׁמִשׁ עַד מְבוֹאוֹ : יְהי
 רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתְּשׁוּב
 וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מְקַדְּשֶׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִרַם קֶרֶן
 יִשְׂרָאֵל וְתִגְדֹּל כְּבוֹדוֹ. אָכִינוּ מִלְּכֵנוּ גִלָּה כְּבוֹד מִלְּכוּתְךָ
 עָלֵינוּ מִהֲרָה וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חַי וְקָרְבָנוּ
 לְעַבְדֶּךָ בְּאַמֶּת וְרָאוּ כָּל־אֲפָסֵי אֶרֶץ אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ
 וְנוֹדְהָ לְשִׁמְךָ בְּרָנָה וּבְשִׂמְחַת עוֹלָם וְאֵת חֲקֵי רְצוֹנְךָ
 נִשְׁמֹר דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ וְאֶת־חֻקְתָּ יוֹם (הַשְּׁפֵט הַזֶּה וְיוֹם)

*(Schlußfest.

(Hüttenfest.)

(Wochenfest.)

(Beßachfest.)

חַג הַמִּצּוֹת	חַג הַשָּׁבָעוֹת	חַג הַסִּבּוֹת	הַשְּׁמִינִי חַג הָעֲצָרֹת
----------------	------------------	----------------	----------------------------

הַזֶּה. נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ כְּמוֹ שֶׁכְּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ עַל יְדֵי
 מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ בְּאִמּוֹר :

unter alle Völker der Erde zerstreut worden. Du aber, o Gott, hast in Deiner Gnade uns erhalten, daß wir Dein Wort hinaustragen in alle Lande, auf daß vom Aufgang der Sonne bis zu ihrem Untergange Dein Name erkannt und geheiligt werde. So wollest Du in Deiner Huld, o Gott und Gott unserer Väter, Deine Liebe und Dein Erbarmen stets uns erhalten und das Heiligtum schützen, das Du in uns aufgerichtet hast. Herr, unser Vater! tue die Herrlichkeit Deines Waltens allen Menschen kund, offenbare Dich in Deiner Erhabenheit vor den Augen aller Lebenden, daß sie aller Orten die Größe unseres Gottes erkennen, daß sie Alle die Anbetung ihres Herzens Dir darbringen. Uns aber läutere und veredle, o Herr, durch Deinen Dienst und nimm in Gnade und Wohlgefallen auf die Feier (des Sabbath und) des

Beßachfestes, | Wochenfestes, | Hüttenfestes, | Schlußfestes,
 die wir in Deinem Heiligtum begehen, getreu der Vorschrift
 Deiner heiligen Lehre:

(Am Sabbath.)

זְכוֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת לְקִדְשׁוֹ. שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל-
מְלֶאכֶתֶךָ וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ:

(Für das Pessachfest.)

וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ פָּסַח לַיהוָה:
וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חֹג. שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת
יֵאָכֵל: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא-קֹדֶשׁ כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ:

(Für das Wochenfest.)

וּבַיּוֹם הַתְּכוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה
בְּשִׁבְעַתֶּיכֶם מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ:

(Für das Hüttenfest.)

וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא-קֹדֶשׁ

(Am Sabbath.)

זכור Denke des Sabbathtages, daß du ihn heiligest. Sechs Tage magst du arbeiten und all dein Werk verrichten. Aber der siebente Tag sei ein Sabbath dem Ewigen, deinem Gotte.

(Für das Pessachfest.)

Im ersten Monat, am vierzehnten Tage desselben, wird das Pessach dem Ewigen verrichtet. Am fünfzehnten dieses Monates ist ein Fest; sieben Tage sollen ungesäuerte Brote gegessen werden. Am ersten und am siebenten Tage ist heilige Berufung; keinerlei Arbeit dürfet ihr verrichten.

(Für das Wochenfest.)

Wenn ihr von den Erstlingen eine neue Gabe dem Ewigen bringet nach der Zählung der Wochen, sei euch eine heilige Berufung; keinerlei Arbeit dürfet ihr verrichten.

(Für das Hüttenfest.)

Am fünfzehnten Tage des siebenten Monates sei euch eine

יְהִיָּה לָכֶם כָּל־מְלָאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְחַגְגַּתְּם חַג לִי
שִׁבְעַת יָמִים:

(Für das Schlußfest und Simchath Thorah.)

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצַרְתָּ תְהִיָּה לָכֶם כָּל־מְלָאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ:

(Am Sabbath.)

יִשְׂמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנֹג עִם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעֵי
כָּלֶם יִשְׁבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוֹבְךָ: וּבְשִׁבְעֵי רִצִּיתָ בּוֹ וְקִדְּשָׁתוּ חֲמֻדַּת
יָמִים אֹתוֹ קִרְאתָ זָכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב
וּמְטִיב הַדָּרֶשׁ לָנוּ שׁוֹבֵה אֱלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְלֵי אָבוֹת
שָׁעֲשׂוּ רִצּוֹנְךָ בְּנֵה בֵּיתְךָ בֵּית תְּפִלָּה לְכָל־הָעַמִּים וְכוֹנֵן
בְּכָל־הָאָרֶץ מְקַדְּשֶׁךָ לְעֲבוֹדָתְךָ וְהִרְאֵנוּ חֲסִדְךָ וְשִׂמְחָתְנוּ
בְּמוֹעֲדֶיךָ וְנִגְרָאָה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשֵׁלֶשׁ פְּעָמֵי רִגְלֵינוּ

heilige Berufung; keinerlei Arbeit dürfet ihr verrichten und
sollet das Fest sieben Tage lang feiern.

(Für das Schlußfest und Simchath Thorah.)

Am achten Tage sollet ihr das Schlußfest begehen, und
dürfet keinerlei Arbeit verrichten.

(Am Sabbath.)

שמחו Du, Allmächtiger, hast Israel den Sabbathtag verliehen,
daß es seiner Weihe und seines Segens theilhaftig werde, hast den
siebenten Tag gesegnet und geheiligt, daß er den Menschen ein Tag
der Seelenfreude sei.

אלהינו Gott und Gott unserer Väter, Allbarmherziger,
erbarme Dich unser! Allgütiger, erhöre unser Gebet! Wende
Dich zu uns in der Fülle Deiner Gnade, um der Väter willen,
die nach Deinen Geboten gewandelt. Mache, o Herr, Dein
Haus zu einem Tempel für alle Völker, daß sie Alle Dich an-
beten und Deinen Namen bekennen, daß auf der ganzen Erde
alle Menschen in Dein Heiligtum wallen, wie es dereinst unsere

בְּכַתוּב בְּתוֹרַתְךָ שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל־זְכוּרְךָ
 אֶת־פָּנָי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַמִּצּוֹת
 וּבְחַג הַשְּׁבָעוֹת וּבְחַג הַסִּבּוֹת וְלֹא יִרְאֶה אֶת־פָּנָי יְהוָה
 רִיקָם: אִישׁ בְּמַתַּנְת יָדוֹ בְּבִרְבַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
 גָּמַלְתָּ:

וְהַשִּׂיֵּאֲנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בְּרַבַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
 לְשִׂמְחָה וּלְשִׂשׂוֹן בְּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאַמְרַתָּ לְבָרְכֵנוּ: (אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמַנְיַחְתָּנוּ) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֵלְקֵנוּ
 בְּתוֹרַתְךָ שֶׁבָּעָנוּ מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְטַהַר לִבְנוֹ
 לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן) בְּשִׂמְחָה
 וּבְשִׂשׂוֹן (שֶׁבַת ו) מוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי
 שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשְּׁבַת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַיּוֹמִים:

Väter getan nach der Vorschrift Deiner Lehre: „Dreimal im Jahre sollen die Männer aus deinem Volke vor dem Ewigen, deinem Gotte, erscheinen an dem Orte, den er erwählen wird, am Feste der ungesäuerten Brote, am Wochenfeste und am Hüttenfeste. Niemand soll leer erscheinen vor dem Ewigen; ein Seglicher mit seiner Gabe, wie der Ewige, dein Gott, ihn gesegnet hat.“

וְהַשִּׂיֵּאֲנוּ Berleihe uns, Ewiger, unser Gott, nach Deiner gnadenreichen Verheißung den Segen Deiner Festeszeiten, daß sie unserem Leben Weihe und Frieden bringen! (Gabe Wohlgefallen, unser Gott und Gott unserer Väter, an unserer Feier.) Heilige uns durch Deine Gebote und wende unseren Sinn Deiner Lehre zu, laß uns teilhaftig werden Deiner Güte und Deines Heiles uns erfreuen. Läutere unser Herz, daß wir in Wahrheit Dir dienen und daß wir, zur Heiligung Deines Namens berufen, auch durch Deine heiligen Feste immer mehr uns weihen und kräftigen. Gepriesen seist Du, Ewiger, der Du (den Sabbath,) Israel und die Festeszeiten geheiliget!

רצה יי אלהינו בעמך ישראל. ותפלתם תקבל
 ברחון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.
 ברוך אתה יי שאותך לבדך ביראה נעבוד:
 מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
 אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור
 ודור. נוֹרָה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך
 ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפיק ששבכליום עמנו
 ועל גפלאותיך וטובותיך ששבכלעת ערב ובקר וצהרים.
 הטוב כי לא-כלו רחמיך ותמרחם כי לא-תמו חסדיך
 מעולם קוינו לך: ועל-כלם ותברך ויתרומם שמך מלכנו
 תמיד לעולם ועד: וכל החיים יודוך סלה ויהללו את-שמך
 באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב
 שמך ולך נאה להודות:

רצה Sieh gnädig nieder auf Dein Volk Israel, nimm sein
 Gebet huldvoll auf, daß Dir stets wohlgefalle der Dienst Deines
 Volkes Israel.

ברוך Gepriesen seist Du, Ewiger, dem allein wir in Ehr-
 furcht dienen!

מודים Dankend bekennen wir vor Dir, daß Du, Ewiger,
 bist unser Gott und der Gott unserer Väter, der Hort unseres
 Lebens, der Schild unseres Heiles. Von Geschlecht zu Geschlecht
 verkünden wir Deinen Ruhm und danken Dir für unser Leben,
 das in Deine Hand gegeben ist, für unsere Seelen, die Deiner
 Huld befohlen sind, und für Deine Liebe und Deine Wohlthaten,
 die Du uns an jedem Tage und zu jeder Stunde erweistest.
 Allgütiger! Deine Liebe ist ohne Ende; Allerbarmer! Dein
 Erbarmen höret nicht auf. Immerdar hoffen wir auf Dich.
 Für alle diese Wohlthaten sei Dein Name, Herr, gepriesen und
 verherrlicht immer und ewig! Möge alles Lebende Dich bekennen
 und preisen Deinen Namen in Wahrheit, Allmächtiger, unser
 Hort und unser Beistand! Gepriesen seist Du, Ewiger, dem
 Lob und Dank gebühret!

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבְרָכָה תְּמִשְׁלֶשֶׁת
בְּתוֹרַה תְּכַתּוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ בְּאָמֹר :

יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ : Gem. אָמֵן :

יָאֵר יי פָּנָיו אֱלֹהֵי וַיִּחַנְךָ :

Gem. אָמֵן :

יִשָּׂא יי פָּנָיו אֱלֹהֵי וַיִּשֶׂם :

לְךָ שְׁלוֹם : Gem. אָמֵן :

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ
וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלִגְנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר
פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נִתְתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד וְיִצְדָּקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה

Unser Gott und Gott unserer Väter! Segne uns mit den Segensworten, die Du einst durch Deinen Diener Moses verkündet hast:

Der Ewige segne dich und behüte dich! (Gem.) Amen!

Der Ewige lasse dir sein Antlitz leuchten und sei dir gnädig! (Gem.) Amen!

Der Ewige wende sein Antlitz dir zu und gebe dir Frieden! (Gem.) Amen!

Verleihe Frieden, Heil und Segen, Gnade und Erbarmen uns und ganz Israel. Segne uns alle insgesamt mit dem Lichte Deiner Erkenntnis! Denn in dem Lichtquell Deiner Wahrheit hast Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott, die Lehre des Lebens und der Menschenliebe. Und so möge es Dir gefallen, zu segnen Dein Volk Israel zu jeder Zeit und zu jeder Stunde

בְּשָׁלוֹמְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבַרֵּךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּשָׁלוֹם:

(Stilles Gebet.)

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׁפָתֵי מִדְּבַר מְרָמָה. וְלִמְקַלְלֵי
נַפְשֵׁי תְדוּם וְנַפְשֵׁי בְּעַפְרָ לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרַתְךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ נַפְשֵׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה
הִפֵּר עֲצָתָם וּמִלְקָל מִחֲשַׁבְתָּם: לְמַעַן יִחְלְצוּן יְדִידֶיךָ
הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יְהִי לְרָצוֹן אֱמֹרֵי־פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה
שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

Am Hüttenfeste folgen hier die Hoschanoth (S. 295.)

mit Deinem Frieden. Gepriesen seist Du, Ewiger, der dein Volk Israel mit dem Segen des Friedens begnadet!

(Stilles Gebet.)

אלהי Mein Gott, bewahre meine Zunge vor Bösem und meine Lippen vor Reden des Trugs! Laß mich gegen meine Lästerer in Geduld schweigen und stets in Demut wandeln. Erschließe meinen Sinn Deiner Lehre, daß ich Deine Gebote eifrig erfülle. Den Ratschluß aller derer, die auf Böses sinnen, vereitle um Deiner Heiligkeit willen, damit diejenigen geschützt seien, die Dich lieben in Treue. Mögen wohlgefällig sein die Worte meines Mundes und das Sinnen meines Herzens Dir, mein Gott, mein Hort und mein Erlöser! — Der Frieden stiftet in seinen Höhen, lasse Frieden walten über uns und über ganz Israel! Amen!

Am Hüttenfeste folgen hier die Hoschanoth (S. 295.)

אין באלהינו. אין באדנינו. אין במלכנו. אין כמושיענו:
נודה לאלהינו. נודה לאדנינו. נודה למלכנו. נודה
למושיענו: ברוך אלהינו. ברוך אדנינו. ברוך מלכנו.
ברוך מושיענו:

(Rabbiner.)

Im Aufblick zu Dir, Herr unser Gott, Schöpfer des Alls, verkünden wir Deine Größe; Deinem Dienste geweiht, bekennen wir Deine Einheit. Du hast uns in der Urzeit berufen, Deinen heiligen Namen der ganzen Menschheit zu verkünden. Darum beugen wir dankend das Knie, neigen uns und beten an — Gott den Einzigen, den Herrn aller Herren, den Heiligen, gelobt sei er! Er hat den Himmel ausgespannet und die Erde gegründet. Seine Herrlichkeit erfüllet die Welt. Er ist unser Gott, Keiner neben ihm. So lautet auch das Wort der heiligen Lehre: „Erkenne es heute und nimm es wohl zu Herzen, daß der Ewige allein Gott ist im Himmel oben und auf Erden unten; Keiner sonst.“

Und so leben wir der frohen Zuversicht, bald zu schauen, wie Deine Macht der ganzen Menschheit offenbar wird, aller Götzendienst aus ihr schwindet, die menschliche Ordnung im Einklange stehet mit der Weisheit Deiner Weltregierung; dann

(Vorbeteter und Gemeinde.)

אין כאלהינו Keiner ist wie unser Gott — Keiner wie
unser Herr — Keiner wie unser König — Keiner wie
unser Helfer!

Laßt uns danken unserem Gott — laßt uns danken
unserem Herrn — laßt uns danken unserem König — laßt uns
danken unserem Helfer!

Gepriesen sei unser Gott — gepriesen sei unser Herr —
gepriesen sei unser König — gepriesen sei unser Helfer!

werden alle Erdenbewohner Deinem Namen die Ehre geben und das wahre Gottesreich begründen. So heißt es in der heiligen Schrift: „Der Herr wird regieren immer und ewig.“

Und ferner ist verheißen: „Gott wird König sein über die ganze Erde, er, der Einzige, und sein Name der Einzige.“

וְנֹאמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ בְּיוֹם
הַהוּא יְהִיָּה יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

(In den Synagogen Linden- und Bülowstraße folgt hier alsbald das Raddisch der Leidtragenden.)

(Ps. 36, 8—10.)

Wie köstlich ist Deine Gnade,
o Gott, da die Menschenkinder
sich bergen im Schatten Deiner
Flügel.

Sie laben sich an dem Segen
Deines Hauses; die Fülle
Deiner Wonnen tränket sie.

Bei Dir ist des Lebens Quell;
in Deinem Lichte schauen wir
Licht.

מִה-יָקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים
וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ
יִחְסְיוּן:

יְרוּיִן מִדְּשֵׁן בֵּיתְךָ וְנָחַל
עַד-גִּיף תִּשְׁקָם:

כִּי עִמָּךְ מְקוֹר חַיִּים
בְּאֹרֶךְ נִרְאָה-אֹזֶר:

(Raddisch für Leidtragende.)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵךָ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי-בְרָא כְרַעוּתָהּ
וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֵנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ

(Raddisch für Leidtragende.)

יְהוָה So sei denn gepriesen und geheiligt Dein großer
Name in aller Welt, und Dein Reich, das Reich der Liebe
und der Wahrheit, verbreite sich über die ganze Erde bald in
unseren Tagen!

אָמֵן. יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וּלְעַלְמֵי עַלְמֵי:

יְתַבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמַם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעַלְמֵי מִן כָּל-
בְּרַבְתָּא וְשִׁירְתָּא הַשְּׁבַחְתָּא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן בְּעַלְמָא
וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן-שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל-
כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

Amen! Gepriesen sei sein großer Name ewiglich!

יְתַבְרַךְ Gelobt sei der Name des Heiligen, der erhaben ist
über alles Lob! Alle Welt preise den Herrn, den aller Welten
Preis nicht erreicht. Amen!

יְהִי Er sende aus des Himmels Höhen Frieden und Leben
über uns und ganz Israel. Amen!

עֲשֵׂה Er, der Frieden stiftet in seinen Höhen, lasse Frieden
walten über uns, über ganz Israel und die gesamte Mensch-
heit. Amen!

סדר הושענות לחג הסכות.

(Vorbeter und Gemeinde.)

הושענא:

(Gemeinde.)

הושענא:

הושענא:

הושענא:

הושענא:

(Vorbeter.)

למענה אלהינו.

למענה בוראנו.

למענה גואלנו.

למענה דורשנו.

(Am ersten Tage. Wenn dieser am Sabbath ist, das untenstehende Gebet.)

(Stilles Gebet.)

למען אמתך. למען בריתך. למען נדלך ותפארתך.
למען דרךך. למען הודך. למען ועודך. למען זכרך. למען

Hoschanoth für das Hüttenfest.

(Vorbeter und Gemeinde.)

הושענא D hilf!

(Vorbeter.)

Allmächtiger Gott,
Unser Schöpfer,
Unser Erlöser,
Unser Fürsorger,

(Gemeinde.)

} hilf uns um Deiner Gnade willen!

(Am ersten Tage. Wenn dieser am Sabbath ist, das untenstehende Gebet.)

(Stilles Gebet.)

למען In Deiner Treue, o Gott, stehe uns bei; um des Bundes willen, an dem wir festgehalten; um der Lehre der

(Am Sabbath.)

אום נצורה כבבת. בוננת ברת נפש משיבת. דורשת
קדשת שבת. האהבת מנוחת שבת. ומשיבת רגל משבת.

אום Hilf, o Gott, dem Volke, das Du bisher so väterlich
gehütet, das dem Worte Deiner seelenerquickenden Lehre ge-

חֶסֶדְךָ. לְמַעַן טוֹבְךָ. לְמַעַן יְחֻדְךָ. לְמַעַן כְּבוֹדְךָ. לְמַעַן
 לְמוֹדְךָ. לְמַעַן מְלִכוּתְךָ. לְמַעַן נִצְחָךָ. לְמַעַן סוּדְךָ. לְמַעַן
 עֲוֹנֶךָ. לְמַעַן פְּאֲרֶךָ. לְמַעַן צְדָקָתְךָ. לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ. לְמַעַן
 רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. Borb. לְמַעַן שְׂכִינְתְךָ הוֹשַׁעֲנָא. Gem. הוֹשַׁעֲנָא
 Borb. לְמַעַן תְּהַלְתֶּךָ הוֹשַׁעֲנָא. Gem. הוֹשַׁעֲנָא:

Am zweiten Tage. Wenn dieser am Sonntag ist: למען אמתך S. 295.

(Stilles Gebet.)

אֲבֵן שְׂתִיָּה. בֵּית הַבְּחִירָה. הַר יִרְאָה. וְבוֹל תִּפְאָרְתְךָ.
 מְשׁוֹשׁ כָּל־הָאָרֶץ. נוֹה שְׂאֲנֵן. קִדְשׁ הַקְּדוּשִׁים. Borb. שְׂכִינְת

Wahrheit willen, die wir verbreitet, um des Bekenntnisses
 willen, mit dem wir Deine Einheit und Heiligkeit, Deine Huld
 und Gnade, Deine Macht und Größe zu verkünden berufen sind.

Gott, dessen Herrlichkeit die Welt } (Gem.)
 erfüllet und dessen Ruhm } hilf uns!
 wir preisen,

Am zweiten Tage. Wenn dieser am Sonntag ist: „In Deiner Treue“,
 S. 295.

(Stilles Gebet.)

אבן Befestige, o Herr, die Grundlagen der sittlichen
 Weltordnung! Nimm in Deine Obhut die Stätten, die Deiner
 Anbetung und Verehrung geweiht sind, in denen Dein heiliges

(Am Sabbath.)

כְּבוֹד וְעִנְיָן קוֹרְאָה לְשַׁבָּת. לְהִתְעַנֵּג עַל יְיָ בְּשַׁבָּת. מְשַׁמַּחַת
 רוּחַ בְּחֻמְדַת שַׁבָּת. נָעַם נֶפֶשׁ מְנַעֶמֶת בְּשַׁבָּת. סוֹעֵדַת לֵב
 בְּבִרְכַת שַׁבָּת. קִדּוּשׁ הַיּוֹם מְקַדְּשֵׁת בְּשַׁבָּת. רִגְוֵן שְׁבַע
 מְפַלְלַת בְּשַׁבָּת. Borb. שְׁבַעַה בְּדַת קוֹרְאָה בְּשַׁבָּת הוֹשַׁעֲנָא.

lauschet und ihre Gebote befolget hat. Hilf der Gemeinde,
 in deren Häusern die Sabbathruhe stets gewaltet, in deren
 Mitte die Sabbathfeier den Geist der Eintracht und der
 Menschenliebe gekräftigt, in deren Herzen sie Frieden und

כְּבוֹרָךְ הוֹשַׁעֲנָא. Gem. הוֹשַׁעֲנָא. Borb. הַזְחִלְתָּ לְבָנֵינוּ הוֹשַׁעֲנָא.
Gem. הוֹשַׁעֲנָא:

(Jedesmal nach dem Umzuge wird Folgendes gebetet.)

(Vorbeter.)

אֲנִי וְהוֹ הוֹשִׁיעָה נָא:

כְּהוֹשִׁיעַת אֲבוֹתֵינוּ חוֹסִים בְּךָ. וְשִׁמְרַת לָהֶם בְּרִיתְךָ.
Gem. כֵּן הוֹשַׁעֲנָא:

Wort verkündet und der Geist des Rechtes und der Menschenliebe gepflegt wird. Gewähre ihnen, o Gott, das Heil Deines Schutzes!

Der Du erhaben thronest, (Gem.) hilf uns!

Daß die Hoffnungen unseres

Herzens sich erfüllen, (Gem.) dazu hilf, o Gott!

(Jedesmal nach dem Umzuge wird Folgendes gebetet.)

(Vorbeter.)

אֲנִי Ewiger, Unerforschlicher, steh uns bei!

כְּהוֹשִׁיעַת Wie Du unsern Vätern, die auf Dich vertrauet,
Schirm und Schutz gewesen und Deinen Bund gewahret hast:
(Gem.) So hilf auch uns!

(Am Sabbath.)

הוֹשַׁעֲנָא. Gem. הוֹשַׁעֲנָא. Borb. תְּנַחֲלֵנָה לְיוֹם שְׁבִלּוֹ שַׁבַּת הוֹשַׁעֲנָא.
Gem. הוֹשַׁעֲנָא:

(Vorbeter.)

אֲנִי וְהוֹ הוֹשִׁיעָה נָא:

Heiligung ergossen hat, so daß sie die Ahnung merkte der ewigen Sabbathruhe, die den Werktagen des Erdenlebens folget. O hilf ihr!

(Vorbeter.)

אֲנִי Ewiger, Unerforschlicher steh uns bei!

כְּהוֹשֵׁעַתָּה גֹי שׂוֹמֵר אֱמוּנִים. דְּרוֹשִׁים לַיְשַׁע אֱלֹהִים.
 כֵּן הוֹשַׁעְנָא: Gem.

(Statt dieses Verses am Sabbath der untenstehende.)

כְּהוֹשֵׁעַתָּה סוֹבְבֵי מוֹבְחָה. עוֹמְסֵי עֲרֵבָה לְחֻקֶּיהָ מוֹבְחָה.
 כֵּן הוֹשַׁעְנָא: Gem.

כְּהוֹשֵׁעַתָּה שׂוֹמְרֵי מִצְוֹת. וְחוֹבֵי יְשׁוּעוֹת. אֵל לְמוֹשָׁעוֹת.
 כֵּן הוֹשַׁעְנָא: Gem.

(Vorbeteter und Gemeinde.)

אֲנִי וְהוּ הוֹשִׁיעָה נָא

(Vorbet.) Wie Du dem Volke, das im Glauben sich bewährt
 und auf Dein Heil geharrt, Schirm und Schutz gewesen,
 (Gem.) so hilf auch uns!

(Statt dieses Verses am Sabbath der untenstehende.)

(Vorbet.) Wie Du denen, die um Deinen Altar sich ge-
 schart und den Feststrauß in der Hand Dein Lob angestimmt,
 Schirm und Schutz gewesen,

(Gem.) so hilf auch uns!

(Vorbet.) Wie Du Deinen Getreuen, die Deines Heiles
 harren, zu allen Zeiten Schirm und Schutz gewesen,

(Gem.) so hilf auch uns!

(Vorbeteter und Gemeinde.)

אֲנִי עוֹמֵר, וְעוֹמֵר לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ!

(Am Sabbath.)

כְּהוֹשֵׁעַתָּה סִינֵי הַשְּׁמָעוּ בְּדָבוֹר רַבִּיעִי. עֲנִין זְכוֹר וְשָׁמֹר
 לְקַדְשׁ שְׁבִיעִי. כֵּן הוֹשַׁעְנָא: Gem.

(Vorbet.) Wie Du Schutz gewährt denen, die am Sinai
 vernahmen den vierten Gottespruch, den Sabbath zu weihen
 und zu heiligen,

(Gem.) so steh auch uns bei!

הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת־נַחֲלָתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם
 עַד־הָעוֹלָם: וַיְהִיו דְּבָרֵי אֱלֹהֵי אֲשֶׁר הִתְחַנְּנֵתִי לִפְנֵי יי
 קְרֹבִים אֵלַי אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וּלְיַלְהָ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדוֹ
 וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן הָעֵת כָּל־עַמּוֹ
 הָאָרֶץ כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים Gem. אין עוד:

Am dritten Tage. Wenn dieser auf einen Sabbath trifft:
 אום נצורה §. 295.

(Stilles Gebet.)

אָעֶרְךָ שׁוּעִי. בְּבֵית שׁוּעִי. גְּלִיתִי בְּצוּם פְּשָׁעִי. דְּרַשְׁתִּיקָ
 בּוֹ לְהוֹשִׁיעִי. הִקְשִׁיבָה לְקוֹל שׁוּעִי. וְקוּמָה וְהוֹשִׁיעִי. וְכוֹר
 וְרַחֵם מוֹשִׁיעִי. מַהֲרָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. גַּצַּח לְהוֹשִׁיעִי. שָׂא נָא
 עֵינַי רַשְׁעִי. עֲבוֹר עַל פְּשָׁעִי. פְּנֵה נָא לְהוֹשִׁיעִי. צוֹר צַדִּיק
 מוֹשִׁיעִי. קַבֵּל נָא שׁוּעִי. רוּמָם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל. שְׂדֵי מוֹשִׁיעִי
 הוֹשִׁיעֵנָא. Gem. הוֹשִׁיעֵנָא. Borb. תּוֹפִיעַ וְתוֹשִׁיעִי הוֹשִׁיעֵנָא.
 Gem. הוֹשִׁיעֵנָא: §. 297. כְּהוֹשַׁעַת אֲבוֹתֵינוּ

Hilf Deinem Volke und segne Dein Erbe, leite und führe es bis in Ewigkeit. O, mögen diese meine Worte, welche ich vor dem Ewigen gebetet habe, nahe sein dem Herrn, unserem Gotte, immerdar, daß er allezeit wahre das Recht seines Knechtes und das Recht seines Volkes Israel, damit alle Völker der Erde erkennen, daß der Herr, der Ewige, allein Gott ist, sonst Keiner.

Am dritten Tage. Wenn dieser auf einen Sabbath trifft: „Hilf,
 o Gott“, §. 295.

(Stilles Gebet.)

אֶרֶץ An der Stätte, an welcher ich am Versöhnungstage
 meine Sünden bekannt und um Deine Huld Dich angeflehet,
 vernimm auch heute die Stimme meines Flehens! Vergib mir
 Fehl und Missethat, wende Dich in Huld und Gnade mir zu,
 sei mir Schutz und Schirm!

Allmächtiger, Erlöser, (Gem.) hilf uns!

Laß uns den Strahl Deiner

Gnade leuchten

(Gem.) und hilf!

Am vierten Tage.

(Stilles Gebet.)

אום אָנִי חוֹמָה. בָּרָה בְּחֶמֶה. גְּלָה וְסוּרָה. דְּמָתָה
 לְתַמָּר. הִמְרוּנָה עָלֶיךָ. טוֹעֲנָתָ עֲלֶיךָ. יַחֲדָה לְיַחֲדָךְ. עֲנֵנָה
 סַעְרָה. פְּרוּיַת טוֹבִיָּה. צֵאן קִדְשִׁים. קַהֲלַת יַעֲקֹב. רְשׁוּמִים
 בְּשִׁמְךָ. שׁוֹאֲנִים הוֹשַׁעְנָא. Gem. הוֹשַׁעְנָא. Borb. תְּמוּכִים
 עָלֶיךָ הוֹשַׁעְנָא. Gem. הוֹשַׁעְנָא:

§. 297. כהושעת אבותינו

Am fünften Tage. Am Sabbath: אום נצורה §. 295.

(Stilles Gebet.)

אֵל לְמוֹשָׁעוֹת. בְּאַרְבַּע שְׁבוּעוֹת. נְשִׁים בְּשׁוּעוֹת. הוֹנֵי
 שַׁעֲשׁוֹת. וּזְעָקִים לְהַשְׁעוֹת. חוֹבֵי יְשׁוּעוֹת. טְפוּלִים בְּךָ
 שְׁעוֹת. כּוֹרְעֵיךָ בְּשׁוּעוֹת. לְהַבִּין שְׁמוֹעוֹת. מְפִיךָ נִשְׁמָעוֹת.
 נוֹתֵן תְּשׁוּעוֹת. פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת. Borb. צְדִיק נוֹשָׁעוֹת רַחֲמֵינָא.
 Gem. הוֹשַׁעְנָא. Borb. תְּחַיֵּשׁ לְתְּשׁוּעוֹת הוֹשַׁעְנָא. Gem. הוֹשַׁעְנָא.

§. 297. כהושעת אבותינו

(Am vierten Tage.)

אום Hilf, o Gott, dem Volke, in dem das Licht Deiner
 Wahrheit niemals erloschen ist, das im Sturme festgestanden
 wie die Palme, das um Deines Namens willen sein Leben
 geopfert hat. Ob es auch schwer trug an der Bürde seiner
 Bestimmung, es ließ nicht ab zu bekennen die Einzigkeit und
 Einigkeit seines Gottes. Wie sehr auch Stürme es trieben
 durch alle Lande, Deine Lehre blieb ihm Trost und Erlösung.

Allen, die in Not Dich anrufen und auf Dich allein
 vertrauen, (Gem.) stehe bei!

(Am fünften Tage. Am Sabbath „Hilf o Gott“ §. 295.)

אֵל D Gott, zu helfen bereit denen, die flehend Dir nahen,
 hilf auch dem Volke, das in Deiner Lehre, der beseligenden,
 forschet, das in allen Nöten zu Dir sich wendet, von Dir allein
 Schutz und Hilfe erwartet. Allmächtiger, reich an Heil und
 Segen, stehe uns Allen bei, wenn wir bewegten Herzens zu
 Dir rufen, fördere unser Heil! (Gem.) Steh uns bei!

Am sechsten Tage. Am Sabbath: אום נצורה §. 295.

(Stilles Gebet.)

אָרוֹן הַמּוֹשִׁיעַ. בְּלִתֵּךָ אֵין לְהוֹשִׁיעַ. גְּבוּר וּמוֹשִׁיעַ.
 בְּלוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ. וּמַצִּיל וּמוֹשִׁיעַ. וְעֹקֵק
 תּוֹשִׁיעַ. חוֹקֵךְ הוֹשִׁיעַ. טָלְאֵיךָ תִּשְׁבִּיעַ. יְכוּל לְהִשְׁפִּיעַ.
 פּוֹתַח יָד וּמִשְׁבִּיעַ. צְמֵאֵיךָ תִּשְׁבִּיעַ. קוֹרְאֵיךָ תּוֹשִׁיעַ. רַב
 לְהוֹשִׁיעַ. שׁוֹחֲרֵיךָ הוֹשִׁיעַ הוֹשַׁעְנָא. Gem. הוֹשַׁעְנָא.
 תְּמִימֵיךָ תּוֹשִׁיעַ הוֹשַׁעְנָא. Gem. הוֹשַׁעְנָא: Borb.

§. 297. כְּהוֹשַׁעַת אֲבוֹתֵינוּ

Am sechsten Tage. Am Sabbath: „Hilf o Gott“ §. 295.

וְהוֹשִׁיעַ אֲרוֹן הַמּוֹשִׁיעַ. אֵין לְהוֹשִׁיעַ. גְּבוּר וּמוֹשִׁיעַ.
 בְּלוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ. וּמַצִּיל וּמוֹשִׁיעַ. וְעֹקֵק
 תּוֹשִׁיעַ. חוֹקֵךְ הוֹשִׁיעַ. טָלְאֵיךָ תִּשְׁבִּיעַ. יְכוּל לְהִשְׁפִּיעַ.
 פּוֹתַח יָד וּמִשְׁבִּיעַ. צְמֵאֵיךָ תִּשְׁבִּיעַ. קוֹרְאֵיךָ תּוֹשִׁיעַ. רַב
 לְהוֹשִׁיעַ. שׁוֹחֲרֵיךָ הוֹשִׁיעַ הוֹשַׁעְנָא. Gem. הוֹשַׁעְנָא.
 תְּמִימֵיךָ תּוֹשִׁיעַ הוֹשַׁעְנָא. Gem. הוֹשַׁעְנָא: Borb.

Deinen Verehrern } (Gem.) hilf o Gott!
 Deinen Treuen }

(Weiter §. 292.)

סדר הושענות להושענא רבה.

(Vorbeteter und Gemeinde.)

הושענא:

(Gemeinde.)	(Vorbeteter.)
הושענא:	למענה אלהינו.
הושענא:	למענה בוראנו.
הושענא:	למענה גואלנו.
הושענא:	למענה דורשנו.

(Erster Umzug.)

למען אמתך. למען בריתך. למען גדלך ותפארתך.
 למען דתך. למען הודך. למען ועודך. למען וכרך. למען
 חסדך. למען טובך. למען יחודך. למען כבודך. למען
 למויך. למען מלכותך. למען נצחך. למען סודך. למען
 עזך. למען פארך. למען צדקתך. למען קדשך. למען

Hoschanoth für Hoschana Rabbah,

(den siebenten Tag des Hüttenfestes).

(Vorbeteter und Gemeinde.)

הושענא D hilf!

(Vorbeteter.)	(Gemeinde.)
Allmächtiger Gott, Unser Schöpfer, Unser Erlöser, Unser Fürsorger,	hilf uns um Deiner Gnade willen!

(Erster Umzug.)

Im In Deiner Treue, o Gott, stehe uns bei; um des Bundes willen, an dem wir festgehalten; um der Lehre der Wahrheit willen, die wir verbreitet, um des Bekenntnisses

בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. Borb. לְמַעַן שְׂכַיְנַתְךָ הוֹשַׁעֲנָא. Gem. הוֹשַׁעֲנָא
 Borb. לְמַעַן תִּהְיֶה לְךָ הוֹשַׁעֲנָא. Gem. הוֹשַׁעֲנָא:

(Zweiter Umzug.)

אָבֵן שְׂתִייה. בֵּית הַבְּחִירָה. הַר יִרְאֶה. וְבוֹל תִּפְאַרְתְּךָ.
 מְשׁוֹשׁ כָּל־הָאָרֶץ. נֹוֶה שְׂאֲנָן. קֹדֶשׁ הַקִּדְוִשִׁים. Borb. שְׂכַיְנַת
 בְּבוֹרְךָ הוֹשַׁעֲנָא. Gem. הוֹשַׁעֲנָא. Borb. תּוֹחֶלֶת לְבַנּוֹ הוֹשַׁעֲנָא.
 Gem. הוֹשַׁעֲנָא:

(Dritter Umzug.)

אוֹם אֲנִי הוֹמָה. בָּרָה בַּחֲמָה. גִּלְהָ וְסוּרָה. דְּמַתָּה
 לְתַמָּר. הַהַרוּנָה עֲלֶיךָ. טוֹעֵנַת עֲלֶיךָ. יַחֲדָה לְיַחֲדָה. עֲנִיָּה
 סַעֲרָה. בְּדוּיַת טוֹבִיָּה. צֵאן קִדְוִשִׁים. קַהֲלַת יַעֲקֹב. רְשׁוּמִים

wollen, mit dem wir Deine Einheit und Heiligkeit, Deine Huld
 und Gnade, Deine Macht und Größe zu verkünden berufen sind.

Gott, dessen Herrlichkeit die Welt } (Gem.)
 erfüllet und dessen Ruhm } hilf uns!
 wir preisen,

(Zweiter Umzug.)

אָבֵן Befestige, o Herr, die Grundlagen der sittlichen
 Weltordnung! Nimm in Deine Obhut die Stätten, die Deiner
 Anbetung und Verehrung geweiht sind, in denen Dein heiliges
 Wort verkündet und der Geist des Rechtes und der Menschen-
 liebe gepflegt wird. Gewähre ihnen, o Gott, das Heil Deines
 Schutzes!

Der Du erhaben thronest, (Gem.) hilf uns!

Daß die Hoffnungen unseres

Herzens sich erfüllen, (Gem.) dazu hilf, o Gott!

(Dritter Umzug.)

אוֹם Hilf, o Gott, dem Volke, in dem das Licht Deiner
 Wahrheit niemals erloschen ist, das im Sturme festgestanden
 wie die Palme, das um Deines Namens willen sein Leben
 geopfert hat. Ob es auch schwer trug an der Bürde seiner
 Bestimmung, es ließ nicht ab zu bekennen die Einzigkeit und

בְּשִׁמְךָ. Borb. שׁוֹאֲגִים הוֹשַׁעְנָא. Gem. הוֹשַׁעְנָא. Borb. תְּמוּכִים
עָלֶיךָ הוֹשַׁעְנָא. Gem. הוֹשַׁעְנָא:

(Vierter Umzug.)

אָדוֹן הַמּוֹשִׁיעַ. בְּלִתְךָ אֵין לְהוֹשִׁיעַ. גְּבוּר וּמּוֹשִׁיעַ.
בְּלוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ. וּמַצִּיל וּמּוֹשִׁיעַ. וְזַעֲקָךָ
תּוֹשִׁיעַ. חוֹבֶיךָ הוֹשִׁיעַ. מְלֹאִיךָ תִּשְׁבִּיעַ. יְכוּל לְהַשְׁפִּיעַ.
פּוֹתֶחַ יָד וּמִשְׁבִּיעַ. צְמֵאִיךָ תִּשְׁבִּיעַ. קוֹרְאִיךָ תּוֹשִׁיעַ. רַב
לְהוֹשִׁיעַ. Borb. שׁוֹחֲרֶךָ הוֹשִׁיעַ הוֹשַׁעְנָא. Gem. הוֹשַׁעְנָא.
Borb. תְּמוּכִיךָ תּוֹשִׁיעַ הוֹשַׁעְנָא. Gem. הוֹשַׁעְנָא:

(Fünfter Umzug.)

אָדָם וּבְהֵמָה. בְּשֵׁר וְרוּחַ וּנְשָׁמָה. דְּמוּת וְצֶלֶם וְרִקְמָה.
חוּד לְהַקְבִּל דְּמָה. וְנִמְשַׁל בְּבִהְמוֹת גְּדָמָה. חַדוּשׁ פְּנֵי
אָדָמָה. טִיעַת עֲצֵי נִשְׁמָה. פְּרָחִים לְהַעֲצִימָה. Borb. שְׁתִּיתָה

Einigkeit seines Gottes. Wie sehr auch Stürme es trieben
durch alle Lande, Deine Lehre blieb ihm Trost und Erlösung.

Allen, die in Not Dich anrufen und auf Dich allein
vertrauen,

(Gem.) stehe bei!

(Vierter Umzug.)

וְהַרְחֵם אֲדָמָה וְרוּחַ וְנִשְׁמָה וְצֶלֶם וְרִקְמָה. Du
Herr, bei Dir allein ist Rettung und Hilfe. Du
hast uns in jeder Not beigestanden und wendest Dich gnaden-
voll Allen zu, die Dich anrufen. Habe uns mit Deinem Segen
gib Fruchtbarkeit der Erde und laß Alles reich emporsprießen,
öffne Deine Hand und sättige Alles in Deiner Gnade.

Deinen Verehrern

Deinen Treuen

(Gem.) hilf o Gott!

(Fünfter Umzug.)

אָדָם Hilf, Gott, dem Menschen und allen Deinen Ge-
schöpfen. Gib Kraft unserem Geiste, der ein Ebenbild Deines
Geistes, und Kraft unserem Körper, der wie alles Irdische

לְרוֹמְמָה הוֹשַׁעְנָא. Gem. הוֹשַׁעְנָא. Borb. תְּלוּיָה עַד-בְּלוּמָה
הוֹשַׁעְנָא. Gem. הוֹשַׁעְנָא:

(Sechster Umzug.)

אֲדָמָה מֵאָרֶר. בְּהֵמָה מִמִּשְׁכָּלֶת. דָּגָן מִדְּלִקָתָהּ. הוֹן
מִמְאָרָה. וְאֶכֶל מִמְהוּמָה. גִּפְשׁ מִבְּהֵלָה. קִצִּיר מִקְלָלָה.
Borb. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה הוֹשַׁעְנָא. Gem. הוֹשַׁעְנָא. Borb. תְּעֲרוֹג
גִּפְשֵׁנוּ אֵלֶיךָ הוֹשַׁעְנָא. Gem. הוֹשַׁעְנָא:

(Siebenter Umzug.)

תְּחַנְּנוּ לְשֵׁם וְלַתְּהִלָּה. תְּפַדְּנוּ מִכָּל-נֶגַע וּמַחֲלָה.
תְּעַטְּרֵנוּ בְּאַהֲבָה כְּלוּלָה. תְּשַׁמְּחֵנוּ בְּבֵית הַתְּפִלָּה. תְּגַהֲלֵנוּ
עַל מֵי מְנוּחוֹת סֵלָה. תְּמַלֵּאֵנוּ חֶכְמָה וְשִׂבְלָה. תְּיַשְׁרֵנוּ
בְּאֶרֶץ סְלוּלָה. תְּשַׁעֲנוּ בְּיֵשֶׁר מְסֵלָה. תְּחַנְּנוּ בְּרַחֲמִים
וּבְחַמְלָה. תוֹשִׁיעֵנוּ בְּיַד הַגְּדוּלָה. תְּאַדְרֵנוּ בְּיֵשַׁע וְגִילָה.
תְּאַמְצֵנוּ בְּרוּחַ וְהַצֵּלָה. תּוֹכִירֵנוּ בְּשִׁשׁוֹן וְגִילָה. Borb. תְּרַבֵּצֵנוּ

vergänglich ist. Verleihe Segen der Erde und erquickte alles
Lebende in Deiner Güte.

Gott, Allmächtiger, (Gem.) steh' uns bei!

(Sechster Umzug.)

אֲדָמָה Behüte, o Gott, die Erde und ihren Ertrag vor
Verderben, Tiere und Pflanzen vor Vernichtung. Bewahre
unser Leben vor Angst und Not!

Der Du jedes innige Gebet erhörst, (Gem.) hilf uns!

Unsere Seele sehnet sich nach Dir, (Gem.) steh' uns bei!

(Siebenter Umzug.)

תְּחַנְּנוּ Gib unserem Namen Dauer, erlöse uns von Krank-
heit und Leiden, schmücke uns mit Deiner Liebe! Laß uns
Freude und Frieden finden im Hause, das Dir geweiht;
führe uns an die Bäche innerer Ruhe! Laß uns zunehmen
an reifer Erkenntnis, an Redlichkeit und sittlicher Kraft, laß

בְּמַרְעָה שָׁמַן לְהַצְהִילָהּ הוֹשַׁעְנָא. Gem. הוֹשַׁעְנָא. Borb. תְּחַזְקֵנוּ
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלַּח הוֹשַׁעְנָא. Gem. הוֹשַׁעְנָא:

(Borbeter und Gemeinde.)

אָנָּה אֵל נָּא הוֹשַׁעְנָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא אֲבִינוּ אֲתָה:
הוֹשַׁעְנָא סִלַּח נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל
מְעִזָּנוּ:

(Borbeter.)

תַּעֲנֵה אַמוּנִים שׁוֹפְכִים לָךְ לֵב בְּפִיָּם
וְהוֹשִׁיעָה נָּא. Gem.

(Borbeter.)

לְמַעַן תוֹרְתֶךָ בְּאֵר מַיִם חַיִּים
וְהַצְלִיחָה נָּא. Gem.

uns in der Menschen Augen und auch in Deinen, Herr, Gunst
und Gnade finden.

Laß uns weiden auf gesegneter Trift, (Gem.) hilf uns!

Gib uns immer Kraft und Mut, (Gem.) stehe uns bei!

(Borbeter und dann Gemeinde.)

אָנָּה Steh' uns bei, o Gott, und hilf uns, unser Vater
bist Du.

הוֹשַׁעְנָא Steh' uns bei, verzeihe uns, o Gott, gib Gedeihen
unserem Werke, Gott unser Schirm und unsere Zuflucht.

(Borbeter.)

תַּעֲנֵה. Erhöre die Getreuen, wie sie das beflommene Herz
vor Dir erschließen (Gem.) und stehe ihnen bei.

(Borbeter.)

לְמַעַן Um Deiner Lehre willen, die ein lebenspendender
Born, (Gem.) gib Gedeihen ihrem Werke.

(Vorbeter.)

תַּפְּחָה אֶרֶץ וְתַרְעִיף שָׁמַיִם

וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מְעֻזָּנוּ: Gem.

(Vorbeter.)

רַחֲמֵנָא קְהַל עַבְדֵי יִשְׂרָאֵל. סְלַח וּמַחַל עֲוֹנֵם

וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעָנוּ: Gem.

(Vorbeter und Gemeinde.)

קוֹל מְבַשֵּׁר מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר:

(Vorbeter.)

אֱמֵן יִשְׁעָךָ בָּא. קוֹל הַדְרֵי הַגְּהֵזָה בָּא.

מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: Gem.

(Vorbeter.)

וּלְכֹל בָּאֵי הָעוֹלָם. בְּתִקּוֹל יִשְׁמַע בְּעוֹלָם.

מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: Gem.

(Vorbeter.)

טְהוֹר פֶּעַל כָּל-אֲלֵהָ. וּמִי רָאָה בְּאֲלֵהָ.

מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: Gem.

(Vorbeter.)

תַּפְּחָה Daß der Himmel träufle sein Heil und die Erde ihren Segen gebe, (Gem.) hilf uns, Gott, unser Beschützer!

(Vorbeter.)

וְרַחֵם Daß Gnade werde der Gemeinde, die Dir anhanget, und Verzeihung ihren Sünden,

(Gem.) hilf o Gott, unsere Zuflucht!

(Vorbeter und Gemeinde.)

קוֹל Die Stimme des Gottesboten kündigt, verkündet das Heil!

(Vorbeter.)

אֱמֵן In bewährtem Glanze erstrahlet Dein Heil, des Freundes Stimme ertönet, (Gem.) sie verkündet das Heil.

(Vorbeter.)

וּלְכֹל Allen Bewohnern des Erdenrunds, Allen vernehmlich erschallet die Stimme, (Gem.) sie verkündet das Heil.

(Vorbeter.)

טְהוֹר Die Stimme des Heiligen, der Alles vollbracht, wunderbar und unvergleichlich, (Gem.) sie verkündet das Heil.

(Vorbeter.)

פָּנוּ אֵלַי וְהוֹשִׁעֵנו. הַיּוֹם אִם בְּקוֹלִי תִשְׁמָעוּ.

Gem. מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר:

(Vorbeter.)

תְּנֶה יְשׁוּעוֹת לְעַם עוֹלָם. אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם.

Gem. מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר:

(Vorbeter und Gemeinde.)

קוֹל מְבַשֵּׁר מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר:

הוֹשִׁיעָה אֶת-עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת-נַחְלָתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם
 עַד-הָעוֹלָם: וַיְהִי דְבַר־יְיָ אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְיָ
 קְרֹבִים אֶל-יְיָ אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וּלְיָלֵה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדוֹ
 וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר-יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן יֵדַעַת כָּל-עַמֵּי
 הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים Gem. אֵין עוֹד:

(Raddisch für Beidtragende S. 75), (עלינו S. 74), (קדיש שלם S. 73).

(Vorbeter.)

פנו „Wendet euch zu mir und höret auf mich!“ so rufet
 die Stimme, (Gem.) sie verkündet das Heil.

(Vorbeter.)

תנה So verleihe ewiges Heil dem Volke, der Du uns
 Vater bist von Ewigkeit bis in Ewigkeit,

(Gem.) und verkünde das Heil.

(Vorbeter und Gemeinde.)

קול Die Stimme des Gottesboten kündet, verkündet das Heil!

השיעה Hilf Deinem Volke und segne Dein Erbe, leite
 und führe es bis in Ewigkeit. O, mögen diese meine Worte,
 welche ich vor dem Ewigen gebetet habe, nahe sein dem Herrn,
 unserem Gotte, immerdar, daß er allezeit wahre das Recht
 seines Knechtes und das Recht seines Volkes Israel, damit
 alle Völker der Erde erkennen, daß der Herr, der Ewige, allein
 Gott ist, sonst Keiner.